

**Hasan
BABUR**

Caferilik İnancını
Tanıtma, Araştırma
ve Eğitim Derneği
Başkanı

*Hız.
Hüseyin'in
kanyyla hayatta
tuttuğu bu din,
bu yol, bu
mesaj, Şam'da
Hz. Zeynep ile
insanlara
kavuştu. Bugün
burada bir
araya gelip Hz.
Peygamber'in
Ehlibeyt'ine
gözyaşı döküp
yas
tutabilmemizi
Hz. Zeynep'in
çektığı sayısız
zorluklara
rağmen kendi
vazifesini bilip
ona amel
etmesine
borçluyuz.*

Bizleri İmam Hüseyin'e Bağlayan Halkadır Zeynep

Evrensel Aşura Matem Merasimi'ni organize eden CAFERİDER adına selamlama konuşmasını CAFERİDER Yönetim Kurulu Başkanı Hasan Babur gerçekleştirdi.

Değerli Liderim
Kıymetli vekillerim

Can Azerbaycan'ımızdan aramızda bulunan kıymetli Rektörüm, değerli kaymakamlarım çok değerli belediye başkanlarım

Siyasi partilerimizin kıymetli temsilcileri sivil toplum kurumlarının değerli başkanları çok değerli basın mensupları.

Evrensel aşure matem merasiminin gerçekleşmesinde, emeği geçen, Başta İstanbul Büyükşehir belediyemiz olmak üzere Küçükçekmece belediyemize, güvenlik güçlerimize ve sağlık çalışanlarımıza salonumuzda görev yapan değerli canlara çalışma arkadaşlarıma ve siz değerli Hüseyin dostlarına sonsuz saygı ve hürmetlerimi sunuyorum hepimize teşekkür ediyorum.

Yüce yaradan mükafatınızı kendi takdir etsin inşallah. Gönülünde Kербela'nın hüznünü taşıyan Hz. Peygamber'in ve Fatimatüzehra'nın yasını paylaşmaya gelen kıymetli dostlar...

Kербela ve Hz. Hüseyin bizi yüce yaradana götürecektir en iyi pusuladır.

Hz Hüseyin'in ve Hz. Zeynep'in o eşsiz destanı yazıldığı gün olan AŞURA vesilesiyle bizleri bir araya getiren Rabbime hamdolsun..

Sadece İslam tarihinin değil insanlık tarihinin ve dinler tarihinin en acı gününü anmak üzere bugün buradayız...

Allah bizleri Hz. Hüseyin'in şefaatinde ayırmasını inşallah..

Değerli Canlar

Hz. Hüseyin'in onurlu duruşu ve fedakârlığı, yok edilmeye çalışan İslam'ın tekrar Kербela'da yeşermesine vesile olmuştur.

O yüzden Kербela'yı anmak İslam'ı zinde tutmaktır. Kербela'yı anmak hak ile batıl savaşında Hz. Hüseyin'in safında yer almaktır.

İslam bugün dünyanın dört bir yanında yaşanıyor eğer Kербela çölünde toprağa karışan o kanların hürmetindedir.

Hz. Hüseyin'in kanyyla hayatta tuttuğu bu din, bu yol, bu mesaj, Şam'da Hz. Zeynep ile insanlara kavuştu. Bugün burada bir araya gelip

Hz. Peygamber'in ehlibeytine gözyaşı döküp yas tutabilmemizi Hz. Zeynep'in çektiği sayısız zorluklara rağmen kendi vazifesini bilip ona amel etmesine borçluyuz.

Değerli Hüseyin Dostları

Bizleri imam Hüseyin'e bağlayan halkadır Zeynep. Hz. Zeynep bizlere doğru sözün savaş meydanındaki kılıçtan daha keskin olabileceğini gösteriyor.

Hz. Hüseyin'in meydandaki ve Hazreti Zeynep'in düşman karşısındaki gösterdiği direniş ruhu bizlere İslam'ın sadece dört duvar arasında yaşanacak bir din olmadığını, bir Müslümanın dini vazifesinin sadece namaz ve oruçtan ibaret olmadığını göstermiştir.

Adaleti ve ahlaki kendine çizgi etmiş her Müslümanın vazifesi mazlumun yanında yer almaktır. Hazreti Hüseyin gece namazı kılıyordu ama izzet ve zillet arasında kaldığında kendi ve yarenlerinin canı pahasına izzeti seçti.

Hüseyin'i olmak güzel ahlakın temsilcisi olmaktır. Hüseyin olmak adaletin temsilcisi olmaktır, Hüseyin olmak, yani Yezit ve Yezit gibilere biat etmemek, düşmanın yalan sözlerine kanmamaktır.

Hüseyin olmak ahireti dünyaya satmamaktır.

Kıymetli Katılımcılar

İşte Hüseyin olmak budur. Hüseyin olmak, basiret ister, takva ister, mertlik ister, cesaret ister... Ne yazık ki tarihten ders almayanlar, Hüseyin'i felsefeyi benimsemeyenle, eli bugün Filistinli çocukların kanına bulanmış İslam topraklarında yeni Kербelalar yaşanmasına sebep olanlarla dostluk içerisinde.

Hz. Hüseyin zelil ve esir olarak yaşamaktansa izzet ve özgürlük içinde şehit olmayı tercih etti.

Bilinmelidir ki Hüseyin siz bir dinin, Hüseyin 'siz bir yaşamın sonu şüphesiz hüsrana ve pişmanlıktır. Hiç kimse temsil ettiği davadan büyük değildir. Allah bugün bizlere lütfedip bizleri Şehitler Şah-ı Hazreti Hüseyin'in ezdarı olarak kabul etmiştir.

Bizlere düşen ise bu mektebi hakıyla yaşamaktır ve yaşatmaktır. Din ve Allah yolunda canından geçen İmam'a, İmam'ı için canından geçen Ashap yakışıdır.

Üyan ey Müslüman!

Özgürlük düşmana gülümsemekle değil onun karşısında direnerek elde edilir.

Yıl:10 Sayı: 117 Üç Ayda Bir Yayınlanır
TEMMUZ - AĞUSTOS - EYLÜL 2023 Ücretsizdir.

SAHİBİ CAFERİDER ADINA
Taner KIRHAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin ATAM

GRAFİK - TASARIM
Osman YAVUZ

YAZIŞMA ADRESİ

Halkalı Merkez Mah. Zeynebiye
Cad. Pembegül Sk. No: 46/2
Küçükçekmece - İST
Tel&Fax: +90 212 470 43 37

www.caferiyol.com.tr
caferider.tr34@gmail.com

BASKI: Göksu Matbaa
Ahmet Göksu

Bayrampaşa Topkapı / İST.
Tel: 0535 744 5716
Sertifika No: 47617

CAFERİYOL BASIN İLKELERİNE UYMAYA SÖZ VERMİŞTİR. DERGİDE ÇIKAN YAZILAR KAYNAK GÖSTERİLEREK İKTİBAS EDİLEBİLİR. YAYINLANAN YAZILARIN TÜM FİKRİ SORUMLULUĞU YAZARLARINA AİTTİR.

İÇİNDEKİLER

- 04 ÖZGÜNDÜZ: "AŞURA GÜNÜ'NÜN RESMİ TATİL İLAN EDİLMESİNİ İSTİYORUZ" **Selahattin Özgündüz Türkiye Caferileri Lideri**
- 05 ZEYNEBİYE'DE ŞÂM-I GARİBAN! **Caferiyol**
- 06 ZEYNEBİYE'DE MUHARREM KONFERANSLARI **Caferiyol**
- 08 YÜZBİNLER HALKALIDA HZ.HÜSEYİN'E (A.S) LEBBEYK DEDİ **Caferiyol**
- 11 BASINDA EVRENSEL AŞURA MATEM MERASİMİ **Caferiyol**
- 12 ULUSLARARASI HZ. ALİ ASGAR (AS), GÜNÜ İSTANBUL, İGDIR VE KARS'TA ANILDI. **Zehra Ana Derneği**
- 14 AŞURA GÜNÜ OSMANLI'NIN KÜLTÜR HAYATINA YANSIMALARI **Taner KIRHAN - Tarih Öğretmeni**
- 16 KERBELAYI UNUTTURMAYA ÇALIŞANLAR **Araştırma**
- 17 ZEYNEB-İ DURUŞ **Araştırma**
- 18 PEYGAMBER NE DEDİ? ÜMMET NE YAPTI? **Caferiyol**
- 19 AŞURA GÜNÜ MÜ? AŞURE ÇORBASI MI? **Araştırma**
- 20 MUHARREM AYI MAZLUMLARIN YASI VE KERBELA **Araştırma**
- 21 KERBELA'DA İMAM HÜSEYİN İLE (A.S.) BİRLİKTE ŞEHİT OLANLAR **Araştırma**
- 22 HÜR B. YEZİD ER-RİYAHİ'NİN TÖVBESİ **Araştırma**
- 23 KERBELA ALEMDARI HZ. EBULFAZL ABBAS **Araştırma**
- 24 BUGÜN AŞURA... **Ahmet TURGUT - Araştırmacı Yazar**
- 25 KERBELA KRONOLOJİSİ **Araştırma**
- 26 KERBELA OLAYI **Araştırma**
- 28 İSLAM TARİHİNİN SİYASİ KIRILMA NOKTASI: KERBELA **Araştırma**
- 30-31 TÜRK EDEBİYATINDA KERBELA-İMAM HÜSEYİN KİMDİR? **Araştırma**
- 32 İSLAM'IN ZAFERİ: "MÜBAHELE" GÜNÜ **Araştırma**
- 34-35 MEYSEM-İ TAMMAR'IN VE HZ. RUGEYYE'NİN (S.A) ŞEHADETİ **Araştırma**
- 36 HZ. RUGAYYE (S.A) İKİTELLİ'DE ANILDI **Caferiyol**
- 38 ERBAİN: EVRENSEL AŞK YÜRÜYÜŞÜ! **Şükrü Sevindik - Araştırmacı Yazar**
- 40 ERBAİN ZİYARETİNİN ÖNEMİ **Araştırma**
- 42 ON BİNLER HALKALIDA ERBAİN MERASİMİ'NE KATILDI **Caferiyol**
- 44-45 İMAM HASAN (A.S) VE İMAM RIZA'NIN (A.S) ŞEHADETİ **Araştırma**
- 46 BAŞAKŞEHİR İMAM RIZA (A.S) CAMİİ'NDE EZA MECLİSİ **Caferiyol**
- 47 HZ. MUHAMMED'İ (S.A.A) ANMA PROGRAMI **Caferiyol**
- 48 HZ. HÜSEYİN'İN (A.S) GÜNÜ ONLİNE BİLGİ YARIŞMASI ÖDÜLLERİ SAHİPLERİNİ BULDU **Caferiyol**

Editör'ün Kaleminden

Değerli okuyucularımız dergimizin dopdolu gündemi Temmuz-Ağustos-Eylül sayısı ile tekrar karşınızda olmanın kıvançını içerisindeyiz.

Bu sayımız Kerbela sayısı olma bakımından çok önemli bir yere sahiptir. Yüreklere büyük bir hüznü veren ama aynı zamanda yüreklere büyük iman aşıl原因 Kerbela olayı hakkında bilgi dağarcığınıza bir damla da olsa can suyu olmak ayrıca bizi heyecanlandırmaktadır.

Dergimizin maddi manevi güç kaynağı Türkiye Caferileri Lideri Sayın Hacı Şeyh Selahattin ÖZGÜNDÜZ ve Caferider Başkanı Sayın Hacı Hasan BABUR ve emeği geçen herkese teşekkür ederiz.

Dergimizin 117. sayısı için diğer sayılarda olduğu gibi güzel dönüşler almaya devam ettik. Bu durum bizi fazlasıyla memnun etmiş, sizlerden gelen olumlu ve güzel dönütler çalışma azmimizi arttırmış ve daha güzel sayılar çıkarmak için bizlere güç vermeye devam etmektedir. Bu nedenle dergimize emek veren, okuyan, inceleyen ve bize dönüt sağlayan tüm okuyucularımıza minnet duygularımızı buradan iletiyoruz.

Bu sayımızda;

- a) CAFERİDER Başkanı Sayın Hacı Hasan Babur'un Bizleri İmam Hüseyin'e Bağlayan Halkadır Zeynep,
- b) Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz; "Hükümetimiz Aşura Günü'nü Resmi Tatil İlan Etmeli",
- c) Zeynebiye'de Şâm-ı Gariban,
- d) Zeynebiye'de Muharrem Konferansları,
- e) Yüzbinler Halkalı'da Hz.Hüseyin'e (a.s) Lebbeyk Dedi,
- f) Uluslararası Hz. Ali Asgar (as), Günü İstanbul, Iğdır ve Kars'ta Anıldı,
- g) Aşura Günü Osmanlı'nın Kültür Hayatına Yansımaları,

- h) Kerbela'yı Unutturmaya Çalışanlar,
- i) Zeynebî Duruş,
- j) Peygamber ne dedi? Ümmet Ne Yaptı?,
- k) Aşura Günü Mü? Aşure Çorbası Mı?,
- l) Muharrem Ayı Mazlumların Yası ve Kerbela,
- m) Kerbela'da İmam Hüseyin ile (a.s.) Birlikte Şehit Olanlar,
- n) Hür b. Yezid er-Riyahî'nin Tövbesi,
- o) Kerbela Alemdarı Hz. Ebulfazl Abbas,
- p) Ahmet TURGUT Araştırmacı Yazar, BUGÜN AŞURA,
- q) Kerbela Kronolojisi "Bitmeyen bir yas, bitmeyen bir diriliştir KERBELA, KERBELA OLAYI, İslam Tarihinin Siyasi Kırılma Noktası: Kerbela, Türk Edebiyatında Kerbela, İmam Hüseyin Kimdir?, İmam Hasan'ın (a.s) Şehadeti, İmam Rıza'nın (a.s) Şehadeti, Veda Haccı Bir Çağrıdır, Tüm Çağlara ve Nesillere, İnsan Suresi'nin Nuzulü ve "Hel Eta" Günü, Meysem-i Tammâr'ın Şehadeti, Hz. Rugeyye'nin Şam Harabelerinde Şehadeti (H.61), İslam'ın Zaferi: "Mübahale" Günü, ERBAIN: EVRENSEL AŞK YÜRÜYÜŞÜ! KİM BUNLAR? NİÇİN YÜRÜYÖRLER?, Erbain Ziyareti'nin Önemi, On Binler Halkalı'da Erbain Merasimi'ne Katıldı, gibi birçok etkinliği ve araştırma yazısını gündeminize taşımaya çalıştık. Umarım bu konuda başarılı olmuşuzdur.

Kıymetli okuyucular büyük bir heyecanla hazırladığımız dergimizi beğenilerinizle sunarken her zaman olduğu gibi peşinen sürçü lisan ettiyseniz affınıza sığınıp, eleştiri ve beğenilerinizi bekliyoruz. Bir sonraki sayıda görüşmek dileğiyle.

Taner KIRHAN
CAFERİYOL
Dergisi İmtiyaz
Sahibi

Özgündüz: “Aşura Günü'nün Resmi Tatil İlan Edilmesini İstiyoruz”

**Selahattin
ÖZGÜNDÜZ**

Türkiye
Caferileri Lideri

*Sayın
Cumhurbaşkanı'nı
mızdan bu konuyu en iyi
çözebilecek insan olarak
bunu bekliyoruz. Bu eski
arzumuzun artık
gecikmeden bu yıl içinde
muhalefetin de onaylayacağını,
destek olacağını ümit
ediyorum. El birliği ile Gazi
Meclisimizden bu kanunun
çıkabileceğini umut
ediyorum.*

Bugün Aşura'dır, Hüseyin'in günüdür. “Neden bin dört yüz sene önceki olayı taze tutup ağlıyorlar hala” diyenlere karşılık bu iftihadır bizim için. Hâlâ bu acıyı yaşadığı ilk gün gibi taze tutabiliyorsak, ne de güzel etmişiz.

İslam'dan çok daha önce, binlerce yıl önce yaşanmış İsmail'in kurban edilme vakası hala Kurban Bayramı olarak kutlanıyorsa ona göre çok daha taze olan Hüseyin'in şehit olması da aynı tazelikte hatırlanmalı ve yas tutulmalıdır.

Hüseyin, Müslüman isek sevmek ile mükellef olduğumuz insanlardandır. “İyilik ve kötülük, zalimlik ve merhamet, sevap ve günah, ayıp ve onur da Allah'tandır.” İbaresini hiçbir ayette, hadiste yoktur, bu durumu da Emeviler uydurmuştur. Ve Hüseyin'in katledilmesine “Kader, Allah'ın işi.” Diyenler bugün de aynı oyunlarını ve yalanlarını sürdürmektedirler. Günah, Allah'tan değildir.

Muaviye de Yezit'den daha iyi bir insan değildi. Hz. Hasan'ı zehirleyen kendisi değil miydi? Cennetlilerin efendisidir Hasan ve Hüseyin. Bütün Cennet gençlerden oluşurken, Cennette yaşlılık yokken Hasan ve Hüseyin şahı değil midir babaları ve dedeleri haricindeki tüm Cennet ehlinin?

Sevdiğimiz Peygamberimizin güzel günlerinde bayram yapmak ve hüznü günlerinde yas tutmak mantıklı ve akil ile örtüşen bir eylem değil midir? Neden yasını örtbas edelim? Peygamberimiz, Hz. Fatima, Hz. Ali bugün için ağlamışsa biz neden bu vakaya ağlamak yerine gizlemeye, üstünü örtmeye uğraşalım.

Kufeliler, Hüseyin'e biat sözü verip onu yanlarına çağırıp sonra biattan vazgeçemediler mi? Kufe öncesinde küçük bir kasabaydı. İran'ın payitahtı Kufe'nin

yaklaşık yüz elli kilometre ötesindeydi. İran seferinde büyük bir ordu geldi ve Kufe kasabasını karargâh olarak kullandılar. Şah devrildi, Irak aralarında paylaştırıldıktan sonra bu ordu Medine'ye dönmedi. O karargâhta kaldıkları için Kufe büyük bir şehre döndü. Yani Kufeliler dediklerimiz o insanlardı, İran'ı fetheden büyük ordu. O dönemde Şii şehri, Sünni

şehri diye bir bölünme yoktu. O ordu kimin ordusuydu? Hz. Ömer'in ordusuydu. Ömer'i suçlayıp “Onun ordusu Hüseyin'i öldürttü.” Noktasına getirmiyorum sadece yanlış bilinen bir noktayı düzeltmek istiyorum.

Yezid, Hz. Hüseyin'i (a.s) şehit ettikten sonra Medine'ye saldırdı. Oradaki insanların namusunu, üç gün ordusuna helal kılıp, ardından Kâbe'yi mancınıklarla taşla tutmuştur. Bu olay sırasında da Yezid kömürleşmiş olarak yatağında ölü bulunmuştur. Peki, o zaman Yezid ne zaman tövbe etmiştir? Hz. Hüseyin (a.s) böyle bir adama biat edip, diz çökecekti değil mi? Elbette hayır!

“Şehitler günü olarak Şah-ı Şehidan İmam Hüseyin'in (a.s) şehadet gününde bütün şehitlerimizi anıp selamlamak üzere, hükümetimizden bir gün tatil bekliyoruz. Sayın Cumhurbaşkanı'mızdan bu konuyu en iyi çözebilecek insan olarak bunu bekliyoruz. Bu eski arzumuzun artık gecikmeden bu yıl içinde muhalefetin de onaylayacağını, destek olacağını ümit ediyorum. El birliği ile Gazi Meclisimizden bu kanunun çıkabileceğini umut ediyorum.

Resulullah ve Ehl-i Beyt'in sevinçleri sevinçlerimiz, hüznüleri hüznümüzdür. Allah onların yolundan bizleri ayırmasın.” dedi.

Zeynebiye'de Şâm-ı Gariban!

CAFERİDER ve Zeynebiye Derneği'nin ortaklaşa düzenlediği, Cem TV Genel Yayın Yönetmeni Mehdi Atam'ın sunuculuğunu yaptığı "Zeynebiye'de Şâm-ı Gariban!" paneli, 28 Temmuz Cuma günü Aşura gününün akşamı binlerce Ehl-i Beyt dostunun katılımıyla başladı.

Zeynebiye Camii ve Kültür Merkezi'nde buluşan Ehl-i Beyt dostları, Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz ve Araştırmacı Yazar Ahmet Turgut'un konuşmalarını dinlediler.

"O hazırlanırken sancak Hz. Zeyneb'in (s.a) ellerindeydi."

Yazar/Senarist Ahmet Turgut panelde yaptığı konuşmasında, "Hz. Zeynel Abidin (a.s), Hz. Zeyneb'in (s.a) rabbine sunduğu kurban sırasında tir tir titremektedir. O sırada Hz. Zeynel Abidin (a.s) kendi içinde başka bir âlem yaşamaktaydı. Cenab-ı Hak, Hz. Zeynel Abidin'i (a.s) ileri zamanlara saklıyor ve hazırlıyordu. O hazırlanırken sancak Hz. Zeyneb'in (s.a) ellerindeydi. Seyyide Hz. Zeyneb (s.a) hakkı göremeyenlere işaret edecek ve onları doğru yola sokmak için uğraşacaktı." dedi.

"İstanbul'dan bütün dünyaya "Lebbeyk Ya Hüseyin" sesini duyuruyoruz."

Ayrıca panelde CAFERİDER Başkanı Hasan Babur da kısa bir teşekkür konuşması yaptı. Babur konuşmasında, "On gündür çok yoğun bir program yapmaktayız. Yoğun katılımlarınız için çok teşekkür ediyoruz. Resmi kayıtlara

göre programımıza otuz bini aşkın Ehl-i Beyt dostu katılım yapmıştır. Allah sizlerden razı olsun. Dünyada örnek teşkil edecek bir program yapıyoruz, hepimize teşekkürlerimi sunuyorum. İstanbul'dan bütün dünyaya

"Lebbeyk Ya Hüseyin" sesini duyuruyoruz." dedi.

"Ehl-i Beyt'i, hak olanı tanıtmak için yaptıklarımız hiçbir zaman karşılıksız kalmayacaktır."

Panelde konuşan Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz konuşmasında, "Her şeyi dünya için gören gözler ahireti ve kendini unuttur. Ehl-i Beyt'i, hak olanı tanıtmak için yaptıklarımız hiçbir zaman karşılıksız kalmayacaktır. Gün gelecek Hz. Ali (a.s) veya onun ashâbı bize yüz çevirecek ve güzel bir tebessüm ile "Hoş geldiniz dostlarım." diyecektir. Bir düşünün

böyle bir sohbeti dâhil olmayı, bu söz için bin defa can vermeye değer. Hz. Hüseyin'in (a.s) dostları işte bunun bilincindeydiler ve Hz. Hüseyin'in (a.s) dizinin dibinde şehit oldular. Ehl-i Beyt için elinizden gelenin en iyisini yapmaya çalışın ve susamış bir insanın suya ulaşmaya çalışması gibi uğraşın." dedi.

Konuşmaların ardından panelde Ehl-i Beyt dostları, Azerbaycan'ın ünlü Ehl-i Beyt meddahı Seyyid Taleh Boradigahi'nin mersiyeleriyle gözyaşlarına boğuldu.

Panel, Cem TV ve Zeynebiye TV'den canlı olarak yayınlandı.

CAFERİDER Başkanı Hasan Babur teşekkür konuşması yaptı.

Ehl-i Beyt Meddahı Seyyid Taleh Boradigahi

Zeynebiye’de Muharrem Konferansları

İstanbul’dan bütün dünyaya “Lebbeyk Ya Hüseyin” sesini duyuruyoruz.”

CAFERİDER Başkanı Hasan Babur da kısa bir teşekkür konuşması yaptı. Babur konuşmasında, “On gündür çok yoğun bir program yapmaktayız. Yoğun katılımlarınız için çok teşekkür ediyoruz. Resmi kayıtlara göre programımıza otuz bini aşkın Ehl-i Beyt dostu katılım yapmıştır. Allah sizlerden razı olsun. Dünyada örnek teşkil edecek bir program yapıyoruz, hepinize teşekkürlerimi sunuyorum. İstanbul’dan bütün dünyaya “Lebbeyk Ya Hüseyin” sesini duyuruyoruz.” dedi.

“Ehl-i Beyt’i, hak olanı tanıtmak için yaptıklarımız hiçbir zaman karşılıksız kalmayacaktır.”

CAFERİDER ve Zeynebiye Derneği’nin ortaklaşa düzenlediği, Cem TV Genel Yayın Yönetmeni Mehdi Atam’ın sunuculuğunu yaptığı “İmam Hüseyin ve Kerbela” paneli, 19 Temmuz Çarşamba 1 Muharrem akşamı binlerce Ehl-i Beyt dostunun katılımıyla başladı. 27 Temmuz Perşembe günü sona erdi.

Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz

“Hz. Hüseyin (a.s) hepimizin müşteregidir. Bu gece Aşura’nın gecesidir. 1384 yıldır kalbimizde bir kor ateş yanmaktadır. Hz. Mehdi (a.f) belki gelince biraz teselli buluruz. Asıl saadetimiz ahiret günü olacaktır. Bu gecenin karanlığında çadırlarını toplayıp gidenler oldu. İmam Hüseyin (a.s) onlara karşı biatını kaldırmıştı. O dönem batılın yükseldiği, hakkın söylenmediği bir zamandır. Ve İmam Hüseyin (a.s) demiştir ki; “Ben zalimlerin maiyetinde yalakalıkla yaşamaktansa, onurlu bir ölümü tercih ederim.”

Keşke bir çözümü, çaresi olsaydı da o gün Hz. Hüseyin’e (a.s), Hz. Zeyneb’e (s.a) yardımcı olabileseydik.” dedi.

Eski Kültür Bakanı Namık Kemal

Zeybek; “Peygamberimizin öncesinde de tanrı inancı, namaz, oruç ve Hac gibi ibadetler vardı. Mekke ve çevresindekiler bu ibadetleri yerine getirirlerdi fakat bir şey yoktu. O olmayan şey “La İlahe İllallah” sözüydü. Peygamber öncesinde de putlara tapınmaya dayalı bir din vardı, ve bu dinin zulme dayalı bir düzeni vardı. İnsanlar arasında eşitlik ve adaletin olmadığı bir düzen vardı. Muaviye, babasının ve atalarının zihniyetini İslam adı altında diriltmiştir.” dedi

Yazar/Senarist Ahmet Turgut “Hz. Zeyneb (s.a), Hz. Fatıma’nın (s.a) üçüncü doğum neşeydi. Hz. Zeyneb (s.a) annesinden sonra dedesinin kucağına verilmişti. Hz. Zeyneb (s.a) iki güzelliğin kardeşiydi. O Hz. Hüseyin’in (a.s)

**Mehdi Atam
Sunucu**

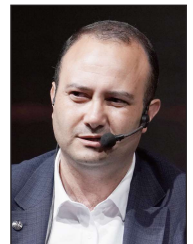
ve Hz. Hasan’ın (a.s) kardeşiydi. Peki, beş güneşten aydınlanan Hz. Zeyneb (s.a) için neden böyle denilmişti? Kerbela’da Hz. Hüseyin’in (a.s) onca Haşimi yiğitleri, yarenleri ve gönüldaşları varken Hz. Zeyneb (s.a) abisinin bizzat tam

arkasında duruyordu. Ve Hz. Zeyneb (s.a) şehidin şahidi olarak görevini yerine getirmeye başlamıştı. Ve artık çilesi başlamıştı. Duruşuyla Haydar’ın, bakışıyla da Hz. Fatıma’nın (s.a) kızıydı. Eğer bunları unutsak aşk olsun bize.” dedi.

İlahiyatçı-Yazar Mehmet Emin Koç; “Kıymetli kardeşlerim ölümü göre göre Allah’ı, adaleti, birliği ve kardeşliği tercih etmek Ehl-i Beyt’in ve Kur’anın ahlakıdır. Ve eğer bizler Ehl-i Beyt’i anlatırken bu o kardeşliği yaşatamaz isek, peygamberimizin bizlere bırakmış olduğu iki ağır emaneti olan Kur’an-ı Kerim’i ve Ehl-i Beyt’ini birbirinden ayırmış oluruz. O halde Ehl-i Beyt’e sevdalı olan bir müminin kardeşliği, birliği, rahmeti, adaleti ve helal lokmayı esas alınması gereklidir.

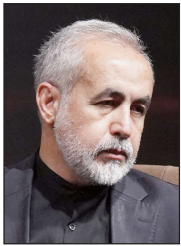
Toplumumuzun Ehl-i Beyt’i gerçekten tanımaya ve öğrenmeye ihtiyacı var. Hz. hüseyin’i (a.s), Hz. Hasan’ı (a.s) bir kez tanıyanlar bir daha unutamazlar.” dedi. “

Azerbaycan İlahiyat Enstitüsü Rektörü Akil Şirinov panelde yaptığı konuşmasında; “Kerbela’nın bizlere öğretti bir şey de haktan yana olmaktır. Hz. Zeyneb’in (a.s), bir Müslüman kadının ne kadar yiğit ve cesur olabileceğini ve ne kadar da dirayetli olabileceğini görüyoruz. Aile fertlerinin feci bir şekilde katledildiği bir yerde, Hz. Zeyneb (s.a) “Ben güzellikten başka bir şey görmedim.” diyebilmiş kişidir. Bu maneviyatın en yüksek zirvelerindedir.” dedi.

İlahiyatçı Âlim Ayetullah Seyyid Seccad Karakuş; "Nehc'ül- Belağ'a'nın 789. hutbesinin

bir paragrafını içimizde duymayan yoktur. "Beni kaybetmeden önce soracağınız ne varsa sorun. And olsun ki, ben göğün yollarını yerin yollarından daha iyi bilirim." Bu hutbenin başındaki konu imandır. Peygamberimizi gören ve

onu dinleyen insanlar bile ilerleyen zamanlarda kötü olarak nitelendirilen insanlarla dost olursa imanlarını kaybedebilmektedirler. Bir diğer etken ise dünya sevgisidir. Dünya sevgisinin de imanımızı elimizden alabileceğinin farkında olmalıyız." dedi. "

Prof. Dr. Muhammet Nur Doğan; "Dil son

derece önemlidir. Çünkü dili ancak insanoğlu kullanıyor. Bu anlamda Allah'ın emanetini yüklenen bir varlık olma halinden dolayı da konuşmak, kelimeler, düşünmek insana insanîyetini vermektedir. Ben sevginin bir sınırının olması gerektiğini düşünmekteyim. Hiç kimse, bir başkasını Allah'ın sevdiği gibi sevemez. Ehl-i Beyt'i sevmek boynumuza yüklenmiş bir görevdir. Hz. Hüseyin'in (a.s) felsefesini ve düşünce yapısını anlamaya çalışmalıyız." dedi.

İlahiyatçı-Yazar Hasan Aydın; "Benim

yetiştığım çevrede, medresede on bir yaşında hafız olunurdu. Fakat ne yazık ki kelime olarak telaffuz ettiğimiz ve Kur'an'da ezberlediğimiz Ehl-i Beyt kelimesini biz sadece ezberlemişiz ve ne manaya geldiğini bilememişiz.

Kur'an'da buyrulur ki: "Allah Teâlâ tarafından kendisinde bir bilgi olup da onu gizleyenden daha zalim olan kimdir?" Ve yine buyrulur ki:

"Eğer doğrularsansanız, delilinizi getirin." Bütün Müslümanlar olarak kaynağımızı Kur'an olarak almamız gerekmektedir. Kur'an'ın tek olarak temiz olarak gösterdiği kişiler Ehl-i Beyt'tir. Allah-u Teâlâ onları pürüpa kılmıştır. Peygamberimiz; Hz. Fatıma (s.a), Hz. Ali (a.s), Hz. Hasan (a.s) ve Hz. Hüseyin'e (a.s) dua ediyor. Ve duasında şöyle buyuruyor; "Ya Rabbi bunlar benim Ehl-i Beyt'imdir. Bunları seveni seven, bunlarla buğz edenle buğz et." dedi.

Eski Diyanet İşleri Danışmanı Ali Akın; "Ben

İslam tarihinde yaşanmış olan çok önemli kırılma noktalarından bahsetmek istiyorum. Birinci kırılma noktası Peygamber efendimizin bir vasiyette bulunmak istemesi ve o vasiyetin engellenmesiydi.

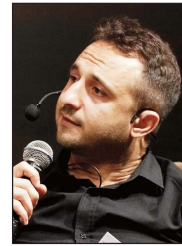
Bu vasiyet Hz. Ömer tarafından engellenmiştir. İkinci kırılma noktası ise Hz. Ebu Bekir'in hilafeti oldubittiye getirmesiydi. Üçüncü kırılma noktası da Peygamber efendimizin vefatından sonra Kur'an'ın kitap haline getirilmesiydi. Hz. Ali (a.s) Kur'an'ın başkâtibi olmalıydı. Fakat Hz. Ömer bunu da engelledi ve Hz. Ali'nin (a.s) nüshası ana nüsha olarak kabul edilmedi. Bunun nedeni Kur'an'daki üç yüz ayette örnek Müslümanın Hz. Ali (a.s) olarak gösterilmesi vardı." dedi.

CEM Vakfı Alevi İnanç Hizmetleri

Başkan Yardımcısı Hünkar

Uğurlu; "Bizim en birincil amacımız başta İmam Hüseyin (a.s) olmak üzere ve Ehl-i Beyt'ine ve onun değerlerine sahip çıkmaktır. Bir insan Ehl-i Beyt'i tanımadan İslam'ı tanıyamaz. Çünkü ilmin kapısı onlardır.

Bu ay bunun belirginleştiği aydır. Zulmün karşısında taşlananların hakkın karşısında taçlananlar. O yüzden İmam Hüseyin (a.s) bizim başımızın tacıdır. İnşallah o yüce değerlere layık olabiliriz." dedi.

Panel Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz'ün çağrısıyla yıllar önce başlatılan "Kan akıtmak yerine, kan ver hayat kurtar" kampanyası ve Evrensel Aşura Matem Merasimi ile en çok kan bağışı yapan organizasyon niteliğini taşıması nedeniyle Kızılay Genel Başkanı Prof. Dr. Fatma Meriç Yılmaz'ın, Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz'e göndermiş olduğu teşekkür plaketi Küçükçekmece Kızılay Şube Başkanı Hüseyin İpek tarafından takdim edildi.

Kerbela denilince; Hz. İmam Hüseyin'den (a.s) sonra ilk akla gelen isim, hiç kuşkusuz Hz. Zeynep'tir. Elbette, bu Zehra ve Ali yadigarının Kerbela'daki eşsiz rolü, hayatının diğer sahalarını gölge altında bıraktığı için hayatının Kerbela faciasından öncesi çok fazla gündeme gelmemektedir. Oysa onu Zeynep yapan ve Kerbela'daki müstesna rolüne hazırlayan etkenler ve kısacası taşıdığı faziletler de fevkalade önemlidir ve bizler için, özellikle de kadımlarımız için her karesi birer ders niteliği taşımaktadır.

**Turgut Beyhan
Kur'an tilaveti**

Yüzbinler Halkalı'da Hz.Hüseyin'e (a.s) Lebbeyk Dedi

Caferilik İnancını Tanıtma Araştırma ve Eğitim Derneği (CAFERİDER) tarafından, Hz. Muhammed'in (s.a.a) torunu İmam Hüseyin (a.s) ve beraberindeki 71 yarenin Kerbela'da şehit edilmesinin 1384. yıldönümü nedeniyle Halkalı'daki Yahya Kemal Beyatlı Kültür Merkezi'nde "Evrensel Aşura Matem Merasimi" düzenlendi.

Tören nedeniyle, Yahya Kemal Beyatlı Gösteri ve Kültür Merkezi ve çevresine çıkan yollar kapatıldı. Sabah saatlerinden itibaren geniş güvenlik önlemleri alındı. 3 ayrı koldan tören alanına girenler 3 ayrı polis arama noktasından geçti. Zeynebiye Caddesi'nde yüzbinlerce Ehl-i Beyt dostlarının buluşmasıyla başladı. Aşura Meydanı'nda girişlerde geniş güvenlik önlemleri alındı. Vatandaşlar üzerleri aranarak alındı. Yasın sembolü olarak siyah elbiseler giyen Hz. Hüseyin (a.s) dostları, Kerbela şehitleri için ağıtlar yaktı, gözyaşı döktü. Düzenlenen törene katılımın yüksek olması nedeniyle yüzbinlerce kişi programı dışarıdaki dev ekrandan takip etti.

Törene Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz, Ak Parti İstanbul Milletvekili Şamil Ayırım, CHP İstanbul Milletvekili İlhan Kesici, Azerbaycan İlahiyat Enstitüsü Rektörü Akil Şirinov, Bahçelievler Kaymakamı Dr. Mehmet Boztepe, Bağcılar Belediye Başkanı Abdullah Özdemir, Küçükçekmece Belediye Başkanı

**Emrullah Uzun
Sunucu**

Kemal Çebi, CHP İstanbul Eski Milletvekili Ali Özgündüz, Avcılar Belediye Başkanı Turan Hançerli, Zeynebiye Camiasının değerli kurum başkanları, yöneticileri siyasi parti temsilcilerimiz, sivil toplum kuruluşlarının başkan ve yöneticileri ve yüzbinlerce Ehl-i Beyt dostları katıldı.

Sunumunu Emrullah Uzun'un yaptığı Kerbela Şehitlerinin 1384. yıldönümü anma töreni, Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunmasının ardından CABİR âlimlerinden Turgut Beyhan'ın okuduğu Kur'an-ı Kerim tilaveti ile başladı.

"Allah bugün bizlere lütfedip bizleri Şehitler Şah-ı Hz. Hüseyin'in (a.s) ezadarı olarak kabul etmiştir."

"Hüseyin'in değerlerine bağlı olmak aklın yanında olmaktır"

Azerbaycan İlahiyat Enstitüsü Rektörü Akil

Şirinov, "Azerbaycan çağımızın Yezidleriyle savaşarak canıyla canıyla devletiyle halkıyla Karabağ Zaferi'ni elde etti. Huzurlarınızda Karabağ şehitlerini de rahmet ile anıyorum ve biz bu savaşta Hz. Hüseyin'in (a.s) değerlerini taşıyıcı olanları da gördük. Ama aynı zamanda Yezid değerlerini

tırnak içerisinde değer diyorum, taşıyıcılarını da gördük ve Türkiye halkının Türk Devleti'nin Hz. Hüseyin'in (a.s) değerlerine ne kadar bağlı olduğunu burada gördük. Hz. Hüseyin'in (a.s) değerlerine bağlı olmak aklın yanında olmaktır." dedi.

"Hz. Hüseyin'in (a.s) mücadelesi hak ve adalet mücadelesidir."

Küçükçekmece Belediye Başkanı Kemal

Çebi, yaptığı konuşmasında, "Ehl-i Beyt'in din de ve İslam'da önemi çoktur. Muharrem ayının onuncu günü Peygamberlerin mucizelerinin de zuhur ettiği gündür. Hz. Hüseyin'in (a.s) hak ve özgürlük mücadelesi sadece İslam dünyasının değil, bütün insanlığın

önünde bir ilke olarak durmaktadır. Çünkü Hz. Hüseyin'in (a.s) mücadelesi hak ve adalet mücadelesidir. Kerbela'dan günümüze kadar adalet arayışı hala devam etmektedir" şeklinde konuştu.

"Bugün farklılıklarla aynı çatı altında yaşayabilmenin bir zenginlik olduğunu görme günüdür."

Bahçelievler Kaymakamı Dr. Mehmet Boztepe, "Bugün burada üzerinden yüzyıllar

geçmiş olmasına rağmen acısını aynı tazelikte hissettiğimiz Kerbela faciasını anmak ve Hz. Hüseyin'i (a.s) yad etmek için burada bulunuyoruz. Dili, dini ve rengi fark etmeksizin beraber aynı topraklarda kaynamış bir ulusun beraberliğini koruması olmasını anma günüdür.

Bugün farklılıklarla aynı çatı altında yaşayabilmenin bir zenginlik olduğunu görme günüdür." dedi.

"Ölenlerin, öldürenleri yendiği gündür Kerbela."

Cem Vakfı Alevi İnanç Hizmetleri Başkanı Hayrettin Derun, "Kerbela bizim için Hz. Hüseyin'in (a.s) duruşu, insanlığın onuru demektir. Kanın, kılıcı kestiği gün gelir akla bizim için. Ölenlerin, öldürenleri yendiği gündür Kerbela. Hz. Hüseyin

(a.s) ve onun duruşunun bütün insanlığa bir

Yezid kötülüğü, Hz. Hüseyin'i davet ettiği halde arkasını dönen Küfe halkı çıkarıcılığı temsil ediyor. Kötülikle çıkarıcılık birleşirse onların karşısında durabilecek temel unsur vicdandır. Birey bunları kendinde sinayabilir. Nefsindeki kötülük ile aklındaki çıkarıcılık bir araya geldiğinde vicdana kulak tıkıyorsa, içindeki Kerbela'da safi bellidir. Dilde lanet okuduklarımızın tarafındadır.

Kerbela'da Hz. Zeynep acısını sinesine çekerek esirler kervanıyla Kûfe'ye getirildi. Burada yeğeni İmam Seccad ile birlikte esir olmalarına rağmen Kerbela'nın mesajını korkusuzca insanlara tebliğ etti.

dersidir Kerbela. Hz. Hüseyin'in (a.s) onurlu duruşunu, Hz. Abbas'ı (a.s), Hz. Ali Asker'i (a.s) kim hatırlamaz? Sadece yüreği taşlaşmış olanlar, Yezid gibi yaşamakta olanlar hatırlamaz." dedi.

"Hiç kuşkusuz Hz. Hüseyin'in yolu, dedesi Hz. Muhammed (s.a.a)'ın yoludur."

Ak Parti İstanbul Milletvekili Şamil Ayırım,

"Hz. Hüseyin (a.s) ve beraberindeki yetmiş iki kişi Muharrem ayının onuncu günü binlerce kişilik Yezid ordusu tarafından katledildiler. Bu olay yıllardır Allah'a ve Resulüne iman eden tüm müminleri derinden yaralamıştır. Hz. Hüseyin (a.s) ve yarenleri tüm müminlerin gönüllerine taht kurmuştur. Hiç kuşkusuz Hz. Hüseyin'in (a.s) yolu, dedesi Hz. Muhammed (s.a.a)'ın yoludur. O yol ki ahlakın, erdem ve tüm diğer güzelliklerin yoludur." dedi.

"İmam Hüseyin'in (a.s) mücadelesi bir taht, bir saltanat mücadelesi değildir."

CHP İstanbul Milletvekili İlhan Kesici, "Kerbela olayı, İslam ve Dünya tarihinde

kapanmaz bir yara açmıştır. Dünya ve insanlık var oldukça bu acı dinmeyecek ve unutulmayacaktır. Bu vesileyle dünyanın dört bir yanında matem merasimleri düzenlenmektedir. Değerli Ehl-i Beyt dostları Kerbela olayı ve İmam Hüseyin (a.s) mücadelesini çok iyi anlamamız gerekmektedir. İmam Hüseyin'in (a.s) mücadelesi bir taht, bir saltanat mücadelesi değildir. İmam Hüseyin (a.s), Kerbela'ya savaşa da gidiyor değildi. İmam Hüseyin (a.s) özgürlüğün ve adaletin mücadelesini yapmaktaydı. O, zillet altında yaşamaktansa izzetli bir ölümü seçmişti. İmam Hüseyin (a.s) o zaman Yezid'in halifeliğini kabul etmiş olsaydı zulüm dünya yüzünde meşruluk kazanmış olacaktı." dedi.

Zeynebiye Gençlik Tiyatrosu Genel Sanat Yönetmeni Erdoğan Ünlü yönetimindeki Kerbela faciasını anlatan tiyatro gösterisini gözyaşlarıyla izledi.

Öte yandan Türk Kızılay'ın "Kan Ver, Hayat Kurtar" sloganıyla düzenlediği kampanya kapsamında çok sayıda katılımcı kan bağışında bulundu.

Ehl-i Beyt dostları, Azerbaycan'ın ünlü Ehl-i Beyt meddahi Seyyid Taleh Boradigahi'nin okuduğu mersiyelere ağlayarak sine vurarak eşlik etti.

Basında Evrensel Aşura Matem Merasimi

KERBELA ŞEHİTLERİ ANILDI

Fazlî Hüseyin ve 72 yalınlarının Kerbela'da şehit edilmesinin 1384. yılı dolayısıyla İstanbul, Kars, Ağrı ve Iğdır'da düzenlenen etkinliklere katılan vatandaşlar, Kerbela şehitlerini gözyaşı ve ağaçlarla andı.

KERBELA MÜSLÜMANLARIN ORTAK MATEMİ

HZ. HÜSEYİN'in Kerbela'da şehit edilmesinin 1384. yılı dolayısıyla düzenlenen etkinliklere katılan vatandaşlar, Kerbela şehitlerini gözyaşı ve ağaçlarla andı. Hüseyin İleri Başkan Yardımcısı, Başkan Erdoğan ve Şehit Erhan Erdoğdu da Kerbela şehitleri için dua mesajı yayınladı. 72 yalınlarının Kerbela'da şehit edilmesinin 1384. yılı dolayısıyla düzenlenen etkinliklere katılan vatandaşlar, Kerbela şehitlerini gözyaşı ve ağaçlarla andı.

HZ. HÜSEYİN'in Kerbela'da şehit edilmesinin 1384. yılı dolayısıyla düzenlenen etkinliklere katılan vatandaşlar, Kerbela şehitlerini gözyaşı ve ağaçlarla andı. Hüseyin İleri Başkan Yardımcısı, Başkan Erdoğan ve Şehit Erhan Erdoğdu da Kerbela şehitleri için dua mesajı yayınladı. 72 yalınlarının Kerbela'da şehit edilmesinin 1384. yılı dolayısıyla düzenlenen etkinliklere katılan vatandaşlar, Kerbela şehitlerini gözyaşı ve ağaçlarla andı.

ASURE İKRAM EDİLDİ
Muhammed'in torunu Hz. Hüseyin ve beraberindeki 72 kişilerin Kerbela'da şehit edilmesinin 1384. yıldönümü nedeniyle anma programı gerçekleştirildi. Kerbela'yı anlatan bir tiyatro gösterisinin de...

KERBELA ŞEHİTLERİ ANILDI

İstanbul Halkalı'da Hz. Hüseyin ve beraberindeki 72 kişilerin Kerbela'da şehit edilmesinin 1384.üncü yıldönümü nedeniyle anma programı gerçekleştirildi. Kerbela'yı anlatan bir tiyatro gösterisinin de...

AKSAM

KERBELA ŞEHİTLERİNE HUZURLU ANMA

KERBELA'DA şehit edilen Hz. Muhammed'in torunu Hz. Hüseyin ile 72 yalınlarının 1384. yılında anıldı. İstanbul Halkalı'daki Evrensel Aşura Matem Merasimi'nde bir araya gelen binlerce kişi, Kerbela şehitlerini gözyaşı ve ağaçlarla andı. Kars, Iğdır ve Ağrı'da mersiyelerinde siyah kıyafetlerle yürüyüş yapıldı.

MÜSLÜMANLARIN ORTAK MATEMİ

Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş, Kerbela'ya mesaj yayınladı: "Muhammed'in torunu Hz. Hüseyin ve beraberindeki 72 yalınlarının Kerbela'da şehit edilmesinin 1384. yıldönümü nedeniyle anma programı gerçekleştirildi. Kerbela'yı anlatan bir tiyatro gösterisinin de...

Kerbela şehitleri anılı Gözyaşları Sel Oldu

KERBELA'da şehit edilen Hz. Muhammed'in torunu Hz. Hüseyin ile 72 yalınlarının 1384. yılında Küçükçekmece'de "Evrensel Aşura Matem Merasimi" düzenlendi. Yasın sembolü olan siyah kıyafetleriyle yürüyüş yapan grup, Kerbela şehitlerini gözyaşı ve ağaçlarla andı. Caferlik İnancını Tanıtma Araştırma ve Eğitim Derneği (CAFERİDER) tarafından düzenlenen Aşura Matem Merasimi'nde bir araya gelen binlerce kişi, Kerbela şehitlerini gözyaşı ve ağaçlarla andı. Kars, Iğdır ve Ağrı'da mersiyelerinde siyah kıyafetlerle yürüyüş yapıldı.

KERBELA ACISI 1384 YAŞINDA

HZ. HÜSEYİN Muhammed'in torunu Hz. Hüseyin ve beraberindeki 72 kişilerin Kerbela'da şehit edilmesinin 1384. yıldönümü nedeniyle anma programı gerçekleştirildi. Kerbela'yı anlatan bir tiyatro gösterisinin de...

Küçükçekmece'de Aşura töreni

CAFERİDER İnancını Tanıtma Araştırma ve Eğitim Derneği tarafından İstanbul'un Küçükçekmece bölgesinde Yahya Kemal Beyazıt Kültür Merkezi'nde düzenlenen etkinlik öncesinde polis ekipleri tarafından gösteri merkezi çevresinde güvenlik önlemleri alındı. Yahya Kemal Beyazıt Kültür Merkezi'ne çıkan Halkalı Çarşı Caddesi ve Fulya Sokakı trafiğe kapatıldı. Tören öncesi gösteri merkezi önünde toplananlar yasın sembolü olan siyah kıyafetleriyle yürüyüş yaparak Kerbela şehitlerini gözyaşı ve ağaçlarla andı. Törendeki konuşmalarından Zeynep Gençlik Tiyatrosu tarafından tiyatro gösterisi sergilendi. • DHA

Kerbela şehitleri anıldı

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in torunu Hz. Hüseyin ve beraberindeki 72 yalınlarının 1384. yıldönümü nedeniyle anma programı gerçekleştirildi. Kerbela'yı anlatan bir tiyatro gösterisinin de...

**Hz. Ali Asgar(as),
Kars'ta anıldı.**

Dünya Ali Asgar Günü Platformu Türkiye ve Avrupa Temsilcisi Zehra Ana Yardımışma ve Dayanışma Derneği tarafından gerçekleştirilen programa; Kars Alimler Birliği Başkanı, CABİR Kars Temsilcisi ve Kars Ehlibeyt Işıklı Camii Alimi Seyyid Ahmet Erdem, Kars Alimler Birliği Yönetim Kurulu Üyesi Cafer Bakrel, Kars Ehlibeyt Işıklı Camii Hocası Adnan Orbeđi, Zehra Ana Derneği Başkan Yardımcısı Zehra Kaçan, Zehra Ana Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Saniye Gök, Zehra Ana Derneği Kars İl Temsilcisi Nebahat Adıgüzel, Zehra Ana Derneği Iğdır İl Temsilcisi Rugeyye Yılmaz, Azerbaycan'dan Ehlibeyt Meddahı Seyyid Peyman Boradigahi ve binlerce Ehlibeyt dostu katıldı.

Uluslararası Hz. Ali Asgar (as), Günü İstanbul, Iğdır ve Kars'ta Anıldı.

Dünya Ali Asgar Günü Platformu Türkiye ve Avrupa Temsilcisi Zehra Ana Yardımışma ve Dayanışma Derneği, tüm dünya ile eş zamanlı olarak Hz. Ali Asgar(as)'ı anma programı başta İstanbul olmak üzere Kars ve Iğdır'da da düzenledi.

Avrupa'nın en büyük amfi tiyatrosu Yahya Kemal Beyatlı Gösteri Merkezi'nde gerçekleşen "Ali Asgar Günü" programının sunuculuğunu Mehdi Atam üstlendi.

Bedir'den Kerbela'ya, Kerbela'dan Çanakkale'ye, Çanakkale'den günümüze tüm şehitlerin anısına saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunmasının ardından, program Caferi Alimler Birliği Üyesi ve Bağcılar İmam Ali Camii İmamı Kemal Otay'ın Kur'an-ı Kerim tilavetiyle başladı.

Zehra Ana Derneği'nin faaliyetlerini anlatan tanıtım filminin ardından **Zehra Ana Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Meftune Atam,**

selamlama konuşmasını gerçekleştirdi.

Sözlerine misafirleri selamlayarak başlayan Atam; Hz. Ali Asgar(as)'ın şehadetinden ötürü İmam-ı Zaman(af) başta olmak üzere, Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz'e ve tüm katılımcılara

başsağlığı arz etti.

"1400 sene önce Kerbela Çölü'nde dehşetli ve hazin hadiseler vuku buldu. Bunlardan biri de altı aylık süt emer Ali Asgar'ın babasının kucağında üç başlı okla boğazından vurularak

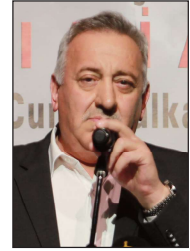
şehit edilmesiydi. Peki kimdir Ali Asgar? Asırlar önce yaşanan bu hadiseyi bugün meclisler düzenleyerek hala anıyor olmamızın sebebi nedir?

Ali Asgar bir simgedir, mazlumiyetin simgesidir, düşmanın zalimliğinin Hakk'ı yok etmek adına hangi boyutlara ulaşabileceğinin delilidir, kaniyla dini yeniden yeşertendir. O'nun şehadeti, zalime karşı hüccetin kemale erdiği noktadır. Kerbela hadisesi ile ilgili her sorgunun en keskin cevabıdır.

Biz bugün Hz. Ali Asgar'ı anarken, dünyaya Kerbela'nın ilahi mesajını duyuruyor ve Hakk'ın tarafında olduğumuzu haykırıyoruz. Bugün bu izetli mecliste kucaklarınızda yavrularınızla bu meclisin sahibi İmam-ı Zaman'la ahitleşmek ve Ehlibeyt'e başsağlığı vermek üzere yerlerinizi boş bırakmayarak Hz. Zehra'nın kırık kalbini serinlettiniz. Allah Ehlibeyt'in yanında her daim yüzünüzü ak etsin."

Atam'ın konuşmasının ardından duygusal anlar yaşatan "Geçmişten Günümüze Ali Asgar Günü" klibi yayınlandı. Nostalji klibinin ardından kürsüye **Küçükçekmece Belediye Başkan Yardımcısı Mustafa Kuzugüden** konuşmalarını yapmak üzere davet edildi. Kuzugüden konuşmasında:

"İmam Hüseyin'in en küçük evladı, Ali Ekber ve Ali Evsad'ın kardeşi, babasının kucağında Medine'den hicret eden Ali Asgar, henüz bir bebek iken Yezid ordusu tarafından katledilmiştir.."

1384 yıldır yürekler yanar, ağıtlar yakılır da bu acı dinmez, azalmaz! Altı aylık bir bebeği şehit edenlere binlerce kez buradan Cenab-ı Allah'tan lanetler diliyorum. O günü, Ali Asgar'ı unutturmamak bizim boynumuzun borcudur." diye belirtti.

Ardından Zeynebiye & Zehra Ana Derneği Erbain Çadırı'nda yapılan hizmetleri özetleyen klip seyircilere sunuldu.

Klip sonrasında

Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz

konuşmalarını gerçekleştirmek üzere kürsüye davet edildi. Tüm katılımcıları selamlayarak sözlerine başlayan Özgündüz: "Ehlibeyt'in kadınına erkeğine, büyüğüne çocuğuna, hepsine selam olsun İstanbul'dan. Rubab'a özel selamımız var. Ali'nin

vefali gelini, Zehra'nın vefali gelini, Peygamber'in vefali gelini. Kundaktaki yavrusunu kuzu kurbanlık olarak İslam'a feda eden o onurlu, şerefli, vefalı hanımı İstanbul'dan selamlıyoruz. Rubab'a selam olsun!" diyerek Hz. Rubab'ın vefasına ve metanetine dikkat çekti. Özgündüz sözlerine şöyle devam etti: "Bizim kalbimiz Peygamber ve hanedanıyla beraber atmaktadır. Onların bayram ettiği, şad olduğu günde, biz bayram eder, şad oluruz. Resul-i Ekrem'in, Siddıq-ı

Kübra Fatime-i Zehra'nın, Ali Murteza'nın, Hasan-ı Mücteba'nın, Eba Ebdillah-il Huseyn'in ağladığı günde de biz ağlarız, yaslı olduğu günde biz yaslı oluruz...Onların sevinci sevincimiz, kederi kederimizdir."

Özgündüz'ün ardından **Ehlibeyt Meddahı**

Seyyid Taleh Boradigahi, mersiye ve sinezenleriyle Ehlibeyt dostlarını göz yaşlarına boğdu.

Ahd Duası'nı okumak üzere sahneye çıkan Aslıhan Açık'ın tüm salonla birlikte Ahd Duası'nı okumasının ardından programa katılan Hz. Ali Asgar(as) desteleri sahneye davet edilerek, Meddahımız eşliğinde sine vurdular. Program, Hz. Abbas(as)'ın ve Hz. Zeynep(sa)'nın bayraklarının salonda ziyarete açılmasıyla son buldu.

Hz. Ali Asgar(as), İğdır'da anıldı.
Ulararası Ali Asgar Günü Platformu Türkiye ve Avrupa Temsilcisi Zehra Ana Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği tarafından gerçekleştirilen programa; İğdır Valisi Hüseyin Engin Sarıbrahim, İğdır Belediye Başkan Yardımcısı Ülkü Öcal, Eray Coşar, İl Emniyet Müdürü Dr. Oğuzhan Yonca, İğdır İl Müftü Yardımcısı İhsan Kurt, İğdır Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Recep Gülşen, İğdır Üniversitesi İlahiyat Bölüm Başkanı Prof. Dr. Hasan Ocak, CABİR İğdır Temsilcisi Behlül Salmanlı, İğdır Ehlibeyt Alimleri Birliği ve CABİR Üyesi Ali Rıza Bozan, Zehra Ana Derneği Başkan Yardımcısı Zehra Kaçan, Zehra Ana Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Sanıye Gök, Zehra Ana Derneği İğdır Temsilcisi Rugeyye Yılmaz, Zehra Ana Derneği Kars İl Temsilcisi Nebahat Adıgüzel ve binlerce Ehlibeyt dostu katıldı.

Aşura Günü Osmanlı'nın Kültür Hayatına Yansımaları

Taner KIRHAN
Tarih Öğretmeni

Aşura, Emevîler'in iktidarı döneminde pratiğe dönüşmemiştir. Çünkü Emevîler Kerbelâ olayını unutturmamak için bugünü bayram havası şeklinde kutlamışlar ve aşura günü etkinlikleri düzenlemişlerdir. Emevîler bugünde halka güzel kıyafetler giyme, ziyafet verme, helva dağıtma... Telkinlerinde bulunmuş; bu ritüeller Emevîlerin tarih sahnesinden çıkmasından sonra da halk arasında uygulanmaya devam etmiştir.

Aşura günü gerçekleştiğine inanılan bu olayların Emevîlerin bilinçli politikalarıyla şekillendiğini ve halk nazarında bu görünümüyle itibar kazandığını ifade etmiştir. Böylece Emevîlerin Kerbelâ hadisesini unutturmamak için o günü bir bayram havası şeklinde kutlama amacı güttüğünü ve bu yolla İslam toplumunu, geçmişte yaşanan üzücü hadisenin özünden uzaklaştırmaya çalıştığını belirtmiştir.

Aşura günü, 10 muharrem 61/10 Ekim 680 tarihinde, Hz. Hüseyin'in Kerbelâ'da şehit edilmesinden sonra düşünsel, toplumsal ve siyasal anlamda farklı bir mecraya everilmiştir. Bu tarihten itibaren aşura gününe atfedilen mana tümüyle değişmiş; özellikle Şii toplumu için bu tarih acıyı, öfkeyi ve matemî yansıtmıştır.

Emevîler'in iktidarı döneminde pratiğe dönüşmemiştir. Çünkü Emevîler Kerbelâ olayını unutturmamak için bugünü bayram havası şeklinde kutlamışlar ve aşura günü etkinlikleri düzenlemişlerdir. Emevîler bugünde halka güzel kıyafetler giyme, ziyafet verme, helva dağıtma... Telkinlerinde bulunmuş; bu ritüeller Emevîlerin tarih sahnesinden çıkmasından sonra da halk arasında uygulanmaya devam etmiştir.

(Baş 2004: 175; Blake 2016: 60).

Emevîler döneminde aşurayı matem günü olarak anmak isteyenlere karşı güdülen baskıcı politika Abbasîler devrinde esnemiş ve bu zamandan sonra Kerbelâ anması, İslam toplumlarının hayatına aşamalı bir şekilde geçmiştir. (Blake 2013: 79). Abbasîler'den sonra tarih sahnesine çıkan Şii Büveyhîler zamanında ise, aşura matemî kurumsal bir yapıya kavuşmuş ve Kerbelâ hadisesi, görkemli törenlerle anılmaya başlanmıştır. Büveyhî emiri Muizzü'd-Devle (ö. 967) 352/963 yılının onuncu muharrem

gününde bu törenlerin yapılması için azami bir çaba göstermiştir.

Bağdat'ta muharrem ayının onuncu günü Hz. Hüseyin ve yakınlarının şehit edilişi sebebiyle uygulanan dramatik ritüeller, onun devrinde sosyal hayatta karşılık bulmuştur. Dolayısıyla Büveyhîler Emevîler'in tavrına tepki olarak bugünün sosyal hayatın içerisinde yer alması ve

halk tarafından içselleştirilmesi için büyük çaba harcamıştır. (Bozkuş 2008: 46). Büveyhîler'den sonra Şii Fatimîler bu geleneği devam ettirmiş, Eyyubîler zamanında ise aşura anması Emevî zihniyetine dönüşmüş ve bir sevinç günü olarak kutlanmaya başlanmıştır. Aşura gününün en geniş kapsamıyla matem günü olarak anılması ve süreklilik arz etmesi ise, Safevî hükümdarı Şah İsmail'in (ö. 1524) güttüğü politika neticesinde ortaya çıkmıştır. Günümüzdeki uygulamaları da bu politikanın bir sonucudur.

Bütün bu bilgilerden hareketle, Sümer'de doğduğu, Yahudi geleneği ile şekillendiği ve İslam öncesi Arap toplumunda belli bir ritüel halinde devam ettiği ileri sürülen aşura günü, ramazan orucunun farz kılınmasıyla beraber İslam toplumu tarafından ikinci plana atılmış; Hz. Hüseyin'in şehit edilmesiyle de Şii Müslümanlar tarafından bir matem günü haline dönüştürülmüştür. O tarihten bu zamana değin faaliyet gösteren İslam devletleri, mensubu olduğu mezhep sebebiyle ya bugünü içselleştirip matem havasına bürünmüş, ya da daha yüzeysel bir şekilde algılayıp birtakım merasimlerle yâd etmiştir.

Aşura günü Osmanlı Kültür Hayatına Yansımaları

Müslüman Türklerin ritüellerinde önemli bir yeri olan aşure geleneği süreç içinde,

toplumsal argümanların zinde tutulduğu ve bu yolla kollektif bilincin güçlendiği araçlardan biri haline gelmiştir. Özellikle altı yüz yıl boyunca hâkimiyet kurduğu coğrafyalarda etkisini hissettiren Osmanlı devleti, buna benzer dinî ve toplumsal değerlerin yaşatılmasında İslamiyet'i benimsemiş olan toplulukların öncüsü olmuştur. Osmanlı döneminde sefer ve muharrem aşurası olmak üzere iki çeşit aşure pişirilmiştir. Muharrem aşuresi, Kerbelâ olayını anmak, sefer aşuresi ise Hz. Zeynelabidin'in Kerbelâ'dan sağ kurtulmasını ve Hz. Muhammet soyunun devam etmesini kutlamak amacıyla. Dolayısıyla aşure geleneklerinden birisi hüznü, diğeri ise sevinci temsil etmektedir.

(Özlü 2011: 191).

Saray bünyesinde şekillenen ve Osmanlı konaklarında benzer şekilde düzenlenen aşura günü, Osmanlı döneminde faaliyet gösteren tekkeler için de çok önemsenmiş; özellikle Hz. Hüseyin'i anmak amacıyla dua/mersiye okuma ve matem gününü hatırlama vesilesiyle bugün yâd edilmiştir. Osmanlıdaki sosyal ve kültürel hayatın şekillenmesinde önemli rol oynayan tekkelerde birçok ritüel, tasavvufî mahiyette ele alınıp onlara özel anlamlar yüklenmiştir. Aşure geleneği de bu perspektif temelinde, tasavvufî manalarla şekillenmiştir. Bu bağlamda en önemli görevi Bektaşiler üstlenmekle birlikte diğer tarikatlarda da bugünü anmaya yönelik pratikler gelişmiştir. Abdülbaki Gölpınarlı (1977: 35) her ne kadar Mevlevîlerde aşure pişirme geleneği olmadığını ve bu geleneğin Mevlevîler tarafından diğer tekkelerin davetlerine icabet etmek şeklinde gerçekleştiğini ifade etse de edebî metinlerde bu görüşü reddeden örneklerle karşılaşmaktadır. Örneğin XVI. yüzyılın

önemli tezkirecilerinden olan Aşık Çelebi (ö. 1572) Meşâ'irü's-Şu'arâ'da, postnişinlik de yapmış olan Mevlevî şair Yûsuf-ı Sîne-çâk'ın mezarı başında müritleri tarafından aşure geleneği çerçevesinde anıldığını ifade eder:

“Sene erba'a ve hamsîn ve tis'ami'e muharremünün 'âşûrâ günü merhûm Sîne-çâk'ün şâkirdi Mevlânâ Şûrî ve merhûmun pey-revi ya'nî Günâhî vesâ'ir Mevlevî cem' olup nağz u merğûb ve nadirü'l-üslûb zikr ü âvâze eylediler, eşrâf u eshiyâ-yı İstanbul'ı dervâze eylediler. Cem olan ma'dûd mevcûdî sabr-ı 'âşık gibi dem-i nakd itdiler. Ca'fer-âbâd'da 'âşûr tertîb idüp sohbet ü iclâs 'akd itdiler. Zurafâ vü 'urefâyı cem' idüp Sîne-çâk ruhiçün âb u aş itdiler. Ba'dehû Mevlevîler âyîni üzre semâ' idüp sahn-ı hânkâhî aşıtdılar. Cigerinde olan evbâş serverler terâş olup imam 'ışkına Hüseyinler ve şah-ı Horasan şevkine Şirvâniler kesüp başlarında na'ller ve bedenlerinde burçlar, sînelerinde elifler çizdiler, niçe nâ-terâşîdeler âhendillik idüp ol dâ'ireden pergâr gibi kıyı çizdiler.”

(Kılıç 2018: 292-293).

Kaynakça

- Abdülbaki Gölpınarlı (1977: 34)
Gölpınarlı, Abdülbaki (1977). Tasavvuftan Dilimize Geçen Deyimler ve Atasözleri. İstanbul: İnkılâp ve Ata Kitabevleri.
Kılıç, Filiz (2018). Âşık Çelebi Meşâ'irü's-Şu'arâ. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yay.
Özlü, Zeynel (2011). “Osmanlı Devletinde Tekkeler Bir Bakış: Aşure Geleneği”. Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi 57: 191-212.

Kerbelâ hadisesinden sonra tarihsel olarak başka bir mecraya evrilmiş ve bir ritüelken drama dönüşmüştür. Dolayısıyla bugün, İslam toplumunda hüznün ve matemın sembolü olarak yer edinmiş ve İslamî kaynaklara bu düzlemde geçmiştir. Bu olaydan sonra siyasî bir anlam kazanan ve özellikle Şii Müslümanların dünyasında yas tutmanın bir sembolü haline gelen aşure günü, zamanla Sünnî İslam dünyasında da aynı etkiyi yaratmış; Hz. Hüseyin ve yakınlarının Kerbelâ'da şehit edilmesi etrafında şekillenen bir anmaya dönüşmüştür. Böylece İslamiyeti benimseyen toplulukların dinî, siyasî, sosyal ve kültürel dünyalarının şekillenmesinde Kerbelâ olayının da etkisi olmuştur.

Kerbela'yı Unutturmaya Çalışanlar

Üzerinden bin dört yüz yıl geçse de Kerbela hâla mesajını günümüze o günkü gibi sıcak ve dipdiri vermektedir. Kerbela'da Hüseyin'in açtığı mektebin talebeleri bugün dünyanın dört bir yanına yayılmış, Hüseyin'in mesajını çağrısını iletmekte, mücadelesini sürdürmekte ve kıyamete kadar da Allah'ın izni ile sürdürecektir. Kerbela ruhu Bugün yeryüzünün tamamında anılmakta ve yaşatılmaktadır.

İmam Hüseyin (a.s) ve beraberinde bulunan yarenlerini katleden iktidar ve siyasi irade, o günden itibaren Kerbela'yı unutturmak için her türlü tahrifatı, yanlış bilgilendirmeyi sistematik bir şekilde uygulamış, hâlâ da büyük çaba sarf etmektedir. Onların bu günü unutturma çabaları Kerbela'nın ihya edilip diri tutulması gerektiğinin çok güçlü bir delilidir.

Hangi inanca mensup olursa olsun, dünyanın dört bir yanında var olan insaf ve hür vicdan sahipleri için Kerbela'nın her sahnesinde; alınması gereken aşkın ibret, hikmet ve insaniyet dersleri bulunmaktadır.

Bize düşen matem-i Hüseyin'i idrak etmek, yaşamak ve anlatmak olacaktır.

Rabbimizin rahmet lütuflarının haddi ve hesabı yoktur. Onların isimlerini anarak kederlerini paylaşmak, üzerinde yaşadığımız şu topraklara Allah-u Teâlâ'nın lütuf ve rahmetini celp etmek için yeterli bir sebep olacaktır.

Kerbela'dan Gerekli Dersler Alınsaydı...

Bugün Müslümanlar Kerbela'dan gerekli dersleri çıkarabilseydi, dünyanın dört bir yanındaki emperyalistler karşısında izzet ve onurdan yoksun kalmayacaklardı. Maalesef izzet ve onurdan yoksun olduğu zaman, zalim değil de mazlum suçlu görülmeye başlanıyor. Aynen Kerbela'da İmam Hüseyin ve yarenlerinin suçlandığı gibi, bugün de mazlum halklar ve özgürlük mücadeleleri suçlanıp mahkûm ediliyor. İsrail'e karşı direnen Filistin halkı ve Hamas eleştirilip kınanıyor.

Hatta yapılan bu eleştiriler sadece sözde kalmayıp, bir halk mücadelesiyle birlikte yalnızlığa, kendi kaderine terk ediliyor. Ne ilginçtir ki; Filistin adına kurulan birçok dernek daha Filistin davasının mahiyetine vakıf değil. Dün Kerbela'da Hz. Hüseyin hangi gerekçelerle yalnız bırakıldı ise bugün zulme maruz bırakılan halklar ve mücadeleler de aynı gerekçelerle yalnız bırakılıyor.

Bugün biz gerektiği yerde ve zamanda Hüseyinî bir tavır sergileyemiyorsak, en azından yeryüzünde gösterilen Hüseyinî tavırları yalnız

bırakmamalıyız. Gücümüzün yettiği nispette bu çabayı göstermek zorundayız. Eğer gücümüz yetiyorsa elimizle, yetmiyorsa dilimizle desteğimizi izhar etmeliyiz.

Eğer buna da imkân bulamazsak hiç olmazsa kalbimizle, zalimlere olan nefretimizi ve mazlumlara olan duamızı eksik etmemeliyiz. Allah'ın lütfettiği izzet ve onurdan dünyada ve ahirette

mahrum kalmamamız için bu çok önemlidir. Aksi takdirde zulme rıza göstermek gibi alçaltılmış bir amele bulaşmış olur ve İmam Hüseyin'in davasına ihanet etmiş oluruz, Allah korusun.

Düzenleri Bozulanlar

Fakat İslam'ın hâkimiyeti ile birlikte düzenleri bozulup çıkarları zedelenecek menfaatperestler ve münafıklar boş durmadılar. Yalan, iftira, Kur'an ve sünneti tahrif etme ameliyeleriyle iktidar peşine düştüler. Ne yazık ki emellerine ulaştılar da.

Kısa zamanda İslam devletinin başına layık olmayan kişiler geçti. Hatta Muaviye, oğlu Yezid'i yanına alarak birçok şehri gezmiş, ona biat istemiş ve biat etmeyen bazı kimseleri de öldürmüştü. Muaviye'nin ölümünden sonra Yezit, ümmetin başına halife olarak geçti. İlk icraat olarak da vahiy evinin evladı Hz. Hüseyin'i (a.s) biate zorladı.

Hâlbuki ayette işaret edildiği gibi insanlar biat için öyle bir el tutmakla emrolunmuştu ki; o el tutulduğunda Allah'ın eli tutulmuş olsun! Dolayısıyla bir Müslüman için Allah'ın helalini haram ve haramını helal bilen birisine biat etmek nasıl mümkün olabilirdi? Hele hele Allah ve Resulü'nün işaret ettiği, hakkın merkezinde duran, hidayet meşalesi olan Hz.

Hüseyin için böyle bir şey söz konusu olabilir miydi? Evlatlarını, dostlarını ve tüm varlığını kaybetme pahasına da olsa bu mümkün değildi. Bu sebeple İmam Hüseyin; "Heyhât minne'z-zilleh / Zillet bizden uzaktır." buyurarak, bunun asla mümkün olamayacağını Kerbela'da tüm nesillere ve çağlara ilan etmiştir.

Zeynebî Duruş

Şam'da bir güç, bir iktidar vardır. Ve bu iktidarın sahibi İslam ümmetinin halifesi! Ne yazık ki Hz. Muhammed'in Ehlibeyt'inin esir olarak gelişini kutlamaktadır sarayında. Ve şiir okumaktadır;

"İşte bugün Bedir'in intikamını aldım.

Ah! Keşke atalarım hayatta olsaydı da,

Nasıl onların intikamı aldığımı görselerdi..."

Mırsalarını terennüm ederken, mağlup ettiğini zannettiği kabile saraydan içeri girer. Zeyneb, bir kadın!.. Evladını kaybeden kadının hâlini siz düşünün... Abisini kaybeden bir kadının hâlini siz düşünün... Zeyneb, abisinin, üç çocuğunun, yeğenlerinin ve bütün sevdiklerinin gözünün önünde hunharca katledilişine şahit olmuştur. Onların yalnızlıklarını, acılarını ve susuzluklarını iliklerine kadar yaşamıştır. Ve bütün bunlar yetmiyormuş gibi, cedit Resulullah'ın adına tesis edildiği söylenen devletin halifesi(!) tarafından esir edilmiştir.

Ölenlere mi ağlayasınız, Ceddiniz Resulullah'ın devletinin nasıl talan edildiğine mi üzülesiniz. Buna hangi yürek dayanabilir ki? Hele bu bir hanımefendi ise... Hz. Zeyneb bütün bu baskıların altında, saraydan içeri dimdik girer. Ve Yezid'i görünce şöyle der:

"Yazıklar olsun sana ey Yezid! Elinden geleni, ardına bırakma. Biz Ehlibeyt için ne yapacaksan yap! Bizim senden korkumuz yoktur. Bizim Allah'tan başka hiç kimseden korkumuz yoktur. Fakat şunu iyi bil ki asla bizim adımızı unutturamayacaksın."

Konuşmamın omurgasını Hz. Zeyneb'in bu ifadesi oluşturmaktadır. Vakit uzamasın diye derinlemesine tahlile girmeyeceğim. Sadece bir yeri aralamak/ırdelemek istiyorum ve sizin yüce akıllarınıza armağan etmek istiyorum.

Şimdi bir tarafta iktidar/güç var, sözde galip, muzaffer, ümmet-i Muhammed'in halifesi! Hatta kendisi için zaman zaman "Zillullah" yani "Allah'ın yeryüzündeki gölgesi" dediler.

Allah'ın yeryüzündeki son elçisinin kucağında büyümüş ve yetişmiş mutahhar aile

karşısında zafer kazanmış! Yetinmeyip sağ olanlarını esir olarak huzuruna almış. Ve o esirlerden bir hanım diyor ki: "Ne yaparsan yap, bizim adımızı unutturamayacaksın."

Mevzumuzun adına başından beri, "Kerbela'yı anlamak için anlamak" demiştik. "Anlamak" açısından bu sahne çok önemlidir.

Hiçbir şey bilmesek dahi Yezid ve onun varislerinin hâkim

olduğu tarihte, Ehlibeyt'in makamı ve mazlumiyeti ne kadar örtülmüş olursa olsun, biz onu anlamaktan ne kadar uzak bırakılmış olursak olalım, Hz. Zeyneb'in bu ifadesini bütün tarih kitapları kaydetmiştir. Biz Hz. Zeyneb'in ifadesinden şunu anlıyoruz ki: "İslam devleti halifesinin! Neyneva çölündeki operasyonunun hedefi, Ehlibeyt'in adlarının unutturulmasıdır. İşte bu, Kerbela savaşının asıl hedefidir."

Günümüz hukuk dilinde bir ifade vardır. Birisi, başka birisi hakkında bir şey söyler ve söylenen taraf, eğer resmî bir tekzip yayınlamaz veya hilafına bir şey söylemezse onun sübutuna/gerçekliğine hükmedilir. Tarih kitaplarının kaydettiğine göre, "Ey Yezid! Elinden geleni yap, fakat sen bizim adımızı unutturamayacaksın." ifadesi karşısında Yezid'in herhangi bir tekzibi veya herhangi bir cevabı olmamıştır.

İmam Seccad, Hz. Zeynep ve tüm Kerbela esirleri öncelikle Kufe'de Yezid'in komutanı İbn Ziyad'ın sarayına getirilmişlerdi. Alenen Müslümanların inançlarıyla oynanıyordu. Fakat

Hz. Zeynep ve Hz. İmam Seccad'ın (a.s) Hakk'ı ve gerçekleri haykırışı karşısında zalimlerin nasıl aciz, cevapsız ve çaresiz kalarak rezil rüsva olduklarını tarih kaydediyordu. Allah

Resulü'nün hanedanı görünüşte esir ama aslen aziz idiler. İbn Ziyad ve ordusu sözde galip ama aslen zelif idiler. Bugün de bu gerçek tüm açıklığıyla göstermektedir ki, İmam Hüseyin (a.s) ve yarenleri galip, karşı taraf ise mağluptur.

Hadisede birçok açıdan İmam'ın mazlumiyeti söz konusudur:

İmam'a

gösterilen

vefasızlık,

çocuklar dâhil

bütün

yarenlerinin

susuz

birakılması, 72

kişiye karşı 30

bin kişilik

ordunun

savaşması, süit

çocuğuna bile

merhamet

gösterilmemesi

ve

şehit edilmesi,

çocuklara ve

kadınlara

saldırı,

çadırların

yakılması,

şehitlerin pak

kesik başlarının

mızraklarda

taşınması,

şehitlerin

mübarek

bedenlerin

defnedilmesinin

engellenmesi...

Bu hadisedeki

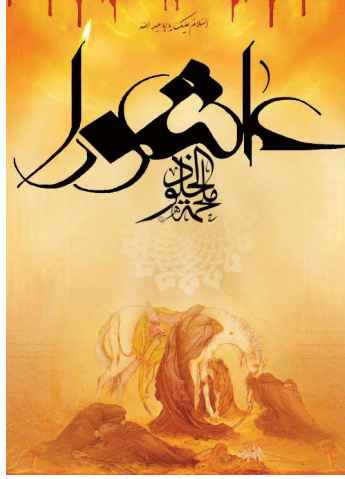
bazı sahneler

düşmanı bile

ağlatmıştır.

Özetle Hz. Peygamber, ne buyurduysa ümmet tam tersini yaptı. Hz. Peygamber ne emrettiyse ümmet tam tersine hareket etti. Eğer Hz. Peygamber, - haşa- Ehlîbeyt'ine zulmetme emri verseydi, Ehlîbeyt'e ancak bu kadar zulmedilirdi, fazlası olmazdı. Ümmet bu zulümleri yaptı, yapılan zulümlere sessiz kaldı, iki yakası bir araya gelmedi. Hüseyini değil Yezidi bir ruh taşıdıkça da gelmeyecek. Çünkü Hz. Peygamber şöyle buyurdu: "Sizin aranızda öyle bir şey bırakıyorum ki, ona sarıldığımız müddetçe sapmazsınız: Allah'ın kitabını, o Allah'ın gökten yere uzanan bir ipidir ve soyum olan Ehl-i Beyt'imi. Havuz başında bana dönünceye kadar onlar birbirlerinden ayrılmazlar. Bakın benden sonra onlara nasıl davranacaksınız?"⁹

Peygamber Ne dedi? Ümmet Ne Yaptı?

İslam dünyasının en azından bir bölümü Kerbela katliamının yasını tutuyor. İslam peygamberi Hz. Muhammed'in torunu Hz. Hüseyin ve ailesi, 680 yılının Muharrem ayının onuncu günü Kerbela çölünde önce susuz bırakılmış, sonra kundaktaki bebeğine kadar şehit edilmişti. İşte ülkemizdeki Caferiler, Aleviler ve Medrese Şiileri de Kerbela katliamının matemini tutanlar arasında.

Peki, Hz. Hüseyin'in dini bakımdan değeri nedir?

Hz. Hüseyin sadece Hz. Muhammed'in torunu olduğundan dolayı mı önemlidir, yoksa dini bakımdan başka özellikleri de var mıdır?

Soykırım boyutundaki katliam sadece insani bir dram mıdır, yoksa bundan çok daha fazlası mıdır?

Kerbela'da yaşananlar sadece yerel bir hadise midir, yoksa bütün zamanlara yapılan bir çağrı mıdır?

Aralarında Hz. Hüseyin'in de bulunduğu Ehlîbeyt için "Ancak ve ancak Allah, ey Ehli Beyt, sizden her çeşit pislîği, suçu gidermek ve sizi tam bir temizlikle tertemiz bir hale getirmek diler"¹ ayetini Hz. Peygamber ümmete duyurdu, Hz. Hüseyin'in "tertemiz" olduğunu bildirdi. Bunun Allah'ın iradesiyle gerçekleştiğini söyledi.

Hz. Peygamber, ilahi emir gereğince "De ki: ² "Ben, buna karşılık sizden, yakın akrabamı/Ehlîbeytimi sevmeniz dışında bir ücret istemiyorum" diyerek ümmetine aralarında Hz. Hüseyin'in de bulunduğu Ehlîbeyt'in sevgisini buyurdu.

Ümmet, Ehlîbeyt'i sevmedi. İlahi mesajı anlamadı, Allah'ın emrini salt akrabalık bağı olarak algıladı. Onların ilahi iradeyle tertemiz kıldığını görmezden geldi. Onların çağrılarını kulak vermedi. Onların emirlerine uymadı. Hz. Hüseyin'e karşı silahlandı, on binlerce kişilik ordular hazırladı, onu düşmanlarıyla yalnız bıraktı.

Hz. Peygamber, "Size iki şey bırakıyorum; onlara sınımsız tutunursanız kurtuluşa erersiniz.

Bunlardan biri Allah'ın kitabı Kur'an, diğeri ise Ehlîbeyt'imdir"³ buyurdu.

Ümmet iki emaneti de terk etti, onları anlamadı ve dinlemedi, onlara uymadı, hatta düşmanlık besledi. İslam'ın özünü ve ruhunu kendisinden sonraki nesillere doğru şekilde aktarmadı. Bu iki emanetten ayrılarak kargaşa ve anarşi düzeni yarattı. Birbirini

boğazladı. Kendisinden sonraki nesilleri zehirleyen ayrılıkların mimarı oldu.

Hz. Peygamber, torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin hakkında, "Allah'ım, ben bunları seviyorum. Sen de bunları sev"⁴, "Hasan ve Hüseyin'i seven, beni sevmiş, onlara kin tutan da bana kin tutmuştur"⁵, "Hüseyin bendendir ve ben de Hüseyin'denim. Allah Hüseyin'i seveni sever"⁶ buyurdu.

Ümmeti ne Hz. Hasan'ı sevdi, ne de Hz. Hüseyin'i... Hz. Hasan'ı yalnız bırakarak ve serkeşlik ederek Muaviye ile anlaşmaya mecbur bıraktı. Hz. Hüseyin'i ise Yezid'e biat etmediği için Kerbela yollarında yalnızlığa terk etti.

Hz. Peygamber, "Hasan ve Hüseyin, benim dünyada kolladığım iki reyhanımdır"⁷, "Hasan ve Hüseyin, şu dünyadaki hoş kokulu iki gülümdür"⁸ buyurdu.

Ümmet bu iki reyhanı, bu iki gülü dalından kopardı. Hz. Hasan'ı da Hz. Hüseyin'i de şehit etti, şehit edilmesine göz yumdu. Hz. Hasan'ın cenazesini bile onlarca okun hedefi haline getirdi. Hz. Hüseyin'in kafasını bedeninden ayırarak diyar diyar gezdirdi. Yezit, elindeki sopayla Hz. Hüseyin'in dişlerine vurduğunda bile ümmet sessizliğini sürdürmeyi tercih etti.

Dipnotlar

1- Ahzap/33

2- Şura/23

3- Tirmizî, Menâkıb, Hadis no: 3874

4- Tirmizî, Sünen, Hadis no: 3775

5- Ahmed b. Hanbel, Müsned, Hadis no: 9673

6- Tirmizî, Menakıb, Hadis no: 3775.

7- Ahmed b. Hanbel, Müsned, Hadis no: 43

8 Buharî, Sahih, Hadis no: 3753

9-Kenz-ül Ümmal, Hadis no: 947

Aşura Günü Mü? Aşure Çorbası Mı?

Aşura günü hakkında doğru bilinen yanlışlar ve Muharrem ayında yapılan bidatlar

Aşure çorbası yada tatlısı denilen olay cinayetlerini örtbas etmek isteyen ve de o günü kurtuluş günü(!) ilan etmek isteyen Ümeyyeoğullarının uydurmasıdır.

Aliyy'ul Kaari bu uydurmaların bir kısmını 'Mevzuatu Kebir' isimli kitabında toplamıştır.

Muharrem ayı hicri yılın ilk ayının adıdır.

Aşura kelimesi arapça 10. gün anlamına gelmektedir. İmam Hüseyin hicri 61. yıl Muharrem ayında Kербela çölüne ulaşmış ve 10. günde de şehit olmuştur.

Ehlibeyt mektebinin büyük alimlerinden olan Merhum Şeyh Mufid şöyle diyor;

"Muharrem ayının onuncu gününde Hz. Hüseyin (a.s.) şehit edilmiştir. İmam Cafer-i Sadık'tan gelen rivayetler gereğince bu günde neşeden uzak durmak, yas merasimleri düzenlemek ve öğle oluncaya kadar bir şey yiyip içmemek ve öğleden sonra, sadece yaşlı insanların yediği içtiği miktarda bir şeyler yemek gerekir."⁽¹⁾

Ehlibeyt mektebinin en büyük hadisçilerinden olan Şeyh Saduk İmam Rıza (a.s.)'ın şöyle buyurduğunu nakleder;

"Aşura gününü kendisine hüzün ve musibet ve ağlama günü yapan kimseye, Allah kıyamet gününü sevinç ve neşe günü kılar."⁽²⁾

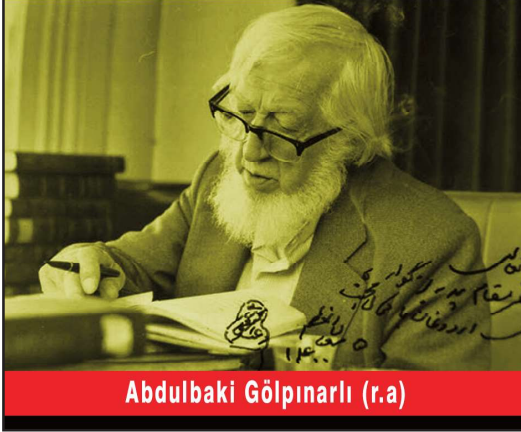
Yezid ve şürekası Muharrem'in 10. günü yani Aşura günündeki katliamı unutturmak için alttaki rivayeti uydurmuşlardır;

1. Allah (c.c), Hz. Musa'ya (a.s.) Aşura gününde bir mucize ihsan etmiş, denizi yararak Firavun ile ordusunu sulara gömmüştür.

2. Hz. Nuh (a.s.) gemisini Cûdi Dağının üzerine Aşure gününde demirlemiştir.

3. Hz. Yunus (a.s) balığın karnından Aşura

"Yusuf bugün (Aşura) kuyudan çıkmış, yalan!
Yunus Bugün balık karnından çıkmış, yalan!
Zekeriyâ bugün kurtulmuş, yalan!
Hatta Peygamber (s.a.a) bugün doğmuş yalan!
Bugün gözüne sürme çekenin, 40 gün gözü ağır mazmış, yalan!
Bunları kim uydurdu? Ehl-i Beyt'i (a.s) sevmeyenler.
Onlar o gün İmam Hüseyin'i (a.s) öldürdükleri için birbirlerini tebrik ettiler. Ve onun için bugünü mübarek gün ilan ettiler taki ki bugünün matemi bilinmesin!"

Abdülbaki Gölpınarlı (r.a)

günü kurtulmuştur.

4. Hz. Âdem'in (a.s) tövbesi Aşure günü kabul edilmiştir.

5. Hz. Yusuf kardeşlerinin atmış olduğu kuyudan Aşura günü çıkarılmıştır.

6. Hz. İsa (a-s.) o gün dünyaya gelmiş ve o gün semaya yükseltilmiştir.

7. Hz. Davud'un (a.s) tövbesi o gün kabul edilmiştir.

8. Hz. İbrahim'in (a.s) oğlu Hz. İsmail o gün doğmuştur.

9. Hz. Yakub'un (a.s), oğlu Hz. Yusuf'un hasretinden dolayı kapanan gözleri o gün görmeye başlamıştır.

10. Hz. Eyyüb (a.s) hastalığından o gün şifaya kavuşmuştur.

Gerçekte ise; Hz. Adem'in tövbesi Zilhicce ayında kabul olunmuştur,

Hz. Davud'un tövbesi Zilhicce ayında kabul olmuştur.

Hz. Yunus Zilkaade ayında balığın karnından çıkarılmıştır.

Hz. Nuh'un gemisi, Zilhicce ayının 18. günüsahile yavaşmıştır.

Hz. Musa (a.s) için denizin yarılması vakası Rebiulevvel ayında gerçekleşmiştir..."

Ehlibeyt mektebinin kaynaklarında çeşitli senetlerle İmam Muhammed Bakır (a.s)'dan nakledilen ve Ehlibeyt dostlarınınca sürekli okunan Aşura Ziyareti duasında şu cümleler yer almaktadır;

"Allah'ım bu Aşura günü Ümeyye oğulları ve çiğir yiyen kadının oğlu tarafından kutlu ve mübarek bir gün olarak bilinir... Bugün Ziyad oğullarının ve Mervan oğullarının Hz. Hüseyin'i (Allah'ın selamı ona olsun) öldürdükleri için sevindiği bir gündür. Allah'ım onlara olan lanet ve azabını iki kat eyle..."

Dipnotlar:

[1]-Vesail-üş Şia c.10, s. 394.

[2]-İlelu's-Şerayi, S.227.

Yine geldi Muharrem, işte yine Âşûrâ! Yine 10 Muharrem; Âşûrâ günü... Nedir Âşûrâ-Aşure? Sahi nedir Âşûrâ? Çorba mıdır, Aş mıdır? Teenni ya telaş mıdır? Bağrı yakan atas mıdır? Bakın cehâlet kokan tarih kitaplarına, gazete köşelerine, takvim sayfalarına, gönül levhalarına? Ne yazıyor bu güne ilişkin? Tath, helva, çorba tarifleri mi veriyor? Bayram havası içinde kutlanması gereken bir gün bilgisi mi sunuyor? Yoksa ne...??? Sizin sayfalarınız nelerden bahsediyor? Neler anlatıyorlar o gün hakkında? Yiğün yiğün hurafeler mi, kaynaksız hikayeler mi, dizmece yalanlar mı, saptırıcı -uyutma amaçlı piyasaya sürülmüş asılsız tarihi bilgiler mi? Bugün zulmün yıkılış günüdür. Sönmeyecek olan adalet ateşinin yanış, kalplerin ilahi aşka susayış günüdür.

Muharrem Ayı, Mazlumların Yası ve Kerbela

Ehlibeyt taraftarları, İmam Hüseyin'i ziyaret etmeyi büyük bir sevap ve bir vicdan borcu bilirler. Kerbelâ'ya gidemeyenler de, oldukları yerde ziyaret ederler. "Âşûrâ", onuncu gün demektir. On iki imamın beşincisi ve İmam Hüseyin'in torunu İmam Muhammet'ül-Bakır, "Her gün Âşûrâ, he yer Kerbelâ" buyurarak İmam Hüseyin'in her gün ve her yerde ziyaret edilebileceğini (anla bilineceğini) bildirmiştir.

Muharrem Orucu'nu Anadolu ve Rumeli Alevilerine has bir özelliktir. Yaygın bir kanının aksine '12 İmam Orucu' Hz. Ali'ye ve Ehlibeyte bağlılıklarıyla bilinen Şii, Caferi ve Arap Nuseyirince zorunlu bir oruç olarak görülmez.

Muharrem ayı, bütün Aleviler için yas ayıdır. Aleviler, Muharrem ayında kimi yerlerde 10, kimi yerlerde de 12 gün oruç tutarlar. 10 Ekim 680'de Kerbela'da Yezit tarafından öldürülen İmam Hüseyin ve 71 kişi için tutulan oruç aslında bir yas ibadetidir ve İmam Hüseyin şahsında bütün mazlumlar adanır.

Aleviler, Hz. Ali ile Muaviye arasında, sonra onların oğulları olan İmam Hüseyin ile Yezit arasındaki mücadeleye basit bir "iktidar kavgası" olarak bakmazlar. Aleviler için bu mücadele asıl olarak mazlum ile zalimin mücadelesi olduğu gibi, özgürlükle esaretin ayrışmasını da simgeler. Çünkü İmam Hüseyin, haksızlığa tavır almış, canı pahasına Yezit'e biat etmemiştir. Bundan dolayı da, Aleviler için, Hz. Ali ve oğlu İmam Hüseyin mazlumluğun, direnişin ve adaletin, Muaviye ve oğlu Yezit ise zalimliğin sembolleridir. Bilimsel olarak ele alındığında bu oruç insanlığın en kadim matemlerinden biridir. Kökeni Sümer efsanelerine Anadolu'daki Ana tanrıça tapınmalarına kadar ulaşmaktadır.

Yaygın bir kanının aksine "Muharrem Orucu" veya adına "12 İmam Orucu" da denen matem orucu, Hz. Ali'ye ve Ehlibeyte bağlılıklarıyla bilinen Şii, Caferi ve Arap Alevilerince zorunlu bir oruç olarak görülmez. Bu durum Muharrem Orucu'nu Anadolu ve Rumeli Alevilerine has bir özelliktir. Nitekim Kul Nesimi bunu "biz bir oruç tutarız, başka birine benzemez" dizeleriyle dile getirmişti. Anadolu ve Balkanlarda çağlar boyu "kapalı devre" yaşanan bu kutsallık, 1960'lar sonrası Alevilerin kentlere göç etmesi ve dernekler kurarak örgütlenmeleri sonucu "Muharrem Orucu" olarak bugün Türkiye gündemine de oturmuş, bu nedenle mecliste bile "Muharrem ayı" ile ilgili yeni bir düzenleme yapılmak zorunda kalınmıştır.

Bu geleneği oluşturanlar olarak

"Muharrem Sohbetleri" başlığıyla, bugünden başlayarak 12 gün boyunca, Muharrem Orucu ile ilgili bilgileri sizlerle paylaşacağız. İnanç önderleri de sizden gelecek soruları yanıtlayacaklar. Siz de sorularınızı, yorumlarınızı ve önerilerinizi lütfen bizimle paylaşınız.

MUHARREM ORUCU NİÇİN TUTULUR?

Anadolu Alevi- Bektaşileri 10 Muharrem'i bir matem günü olarak değerlendirirler. Çünkü Hz. Hüseyin 10 Muharrem (18 Ekim) 680'de Yezit orduları tarafından Kerbela'da önce susuz bırakılıp daha sonra da başı kesilmek sureti ile şehit edilmiştir. Bundan dolayı Muharrem ayının ilk 12 günü yas-ı matem günleridir. On iki gün boyunca oruçla yas tutan Aleviler, böylece Hüseyin'in Kerbela'daki direncini anarken, Yezit' in Hüseyin'e ve ailesine yaptığı vahşeti lanetlerler. Muharrem'in başlangıcı takvimlerde belirtilmekle beraber, geleneksel olarak Muharrem'e Kurban bayramının son gününden 17 gün sayarak başlanır.

KAVRAM: KERBELA

Kerbela, Irak'ta, Hazreti Peygamber'in kızları Hazret-i Fatıma ile damatları Hazret-i Ali'nin oğulları İmâm Hüseyin'in, Yezidin emriyle Küfe valisi Ziyâd oğlu Ubeydullah'ın, ashaptan Sa'd b. Ebu-Vakkas oğlu Ömer'in kumandası altında gönderdiği ordu tarafından sarılıp Hicretin 61.yılı (M.680) Muharrem – ayının- onuncu günü, yanındakilerle –beraber- şehit edildiği ve defnolunduğu, türbelerinin bulunduğu yerin adıdır. yezit ordusu Kerbelâ'da İmam Hüseyin'i ve ona uyanları (onun yandaşlarını), ehlibeytini 61.yılının ilk ayı olan Muharrem'in ikinci günü kuşatmış, yedinci günü Fırat nehrinin suyunu onlardan kesmiş, onuncu günde kendisine uyanları ve kendisini şehit edip Ehlibeytini esir etmişti. Bu facia, İslam âlemini elemelere boğmuş, bu münasebetle de her hangi bir yerde yiyecek-içecek kalmazsa "Burası kerbelaya döndü" deyiimiyle bu facia hatırlanır olmuştur.

(ABDÜLBÂKİ GÖLPINARLI, *Tasavvuf'tan Dilimize Gecen Deyimler ve Atasözleri, Sayfa 198*)

Kerbela'da İmam Hüseyin ile (a.s.) Birlikte Şehit Olanlar

İmam Hüseyin(a.s.) Kerbela'ya Varmadan Önce Müslim Akil ile Şehit Olanlar:

1. Müslim bin Akil
2. Muhammed bin Müslim Akil
3. İbrahim bin Müslim Akil
4. Meşkur (Akil oğlularını zindandan kurtaran zindancı)
5. Hani (Müslim bin Akil'i evinde saklayan)
6. Muhammed bin Kesiy
7. Mahdum Bin Muhammed Kesiy
8. Kays bin Arabi
9. Gülam Selam (Basra'da Şehit oldu)

Kerbela'da

İmam Hüseyinle (a.s.) Birlikte Şehit Olanlar:

10. Hür bin Riyah
11. Ali bin Hur
12. Urve bin Gulam Hur
13. Mis'ab bin Riyah Hur
14. Abdullah Arm bin Kelbi Ebu Talip
15. Berir bin Hasini Hamadani
16. Veheb bin Kelbi
17. Ömer bin Halil
18. Halil bin Ömer
19. Said bin Hanzala
20. Ömer Abdullah Muhyi
21. Vekkas bin Malik
22. Serih bin Ubeyd
23. Müslim bin Avsece
24. Mahdum bin Müslim
25. Hilal bin Raf'i
26. Abdurrahman bin Abdullah
27. Yahya bin Müslim Mazeni
28. Abdurrahman bin Urve
29. Maik bin Enes
30. Ömer bin Muta
31. Hasim bin Utbe Vakkas
32. Fazl bin Ali Mürteza
33. Habib bin Mezahir
34. Hamza bin Harir
35. Zeyd bin Muhacir Cafi
36. Enes bin Ma'kel
37. Zehir bin Hassan
38. Cafer bin Müezzin
39. Yusuf bin Haris
40. Maik bin Utbe
41. Faris
42. Hanzala bin Sa'd
43. Zeyd bin Ziyad Saabi
44. Sa'd bin Abdullah
45. Cebave bin Haris

46. Ömer bin Cebave
47. Muhammed bin Mikdad
48. Abdullah bin Deccane
49. Saad bin Gulam Mevley-i
50. Kays bin Rebia
51. Sit bin Seyyid
52. Ömer bin Ferrat
53. Müslim bin Hammad
54. Abdullah bin Müslim
55. Cafer bin Akil
56. Abdurrahman bin Meczub İlahi Sarib
57. Muhammed bin Abdullah Cafer
58. Muhammed bin Avf Abdullah
59. Avn bin Avf
60. Abdullah bin İmam Hasan
61. Muhammed bin Enes
62. Sa'd bin Deccane
63. Firuzan
64. Kasım bin İmam Hasan
65. Ebubekir bin İmam Hasan
66. Osman bin Ali
67. Avn bin İmam Ali
68. Abdullah bin İmam Ali
69. Abbas bin İmam Ali
70. Ali Ekber bin İmam Hüseyin
71. Ali Asgar bin İmam Hüseyin
72. İmam Hüseyin bin İmam Ali

İmam Rıza şöyle dedi:

"Bizim musibetlerimizi duyup bize yapılan zulme ağlayan kimse kıyamet günü bizim derecemizde olur. Bizim musibetlerimizi duyup ağlayan veya ağlatan kimse gözlerin ağladığı gün ağlamaz, bizim anımız için kurulan meclislerde oturan şahsın kalbi, kalblerin öldüğü günde ölmez."

Hür b. Yezid er-Riyahî'nin Tövbesi

Hür b. Yezid b. Naciye Temimi Yerbui Riyahi İmam Hüseyin'in (a.s) yârenlerinden, Kerbela şehitlerinden, Kufe'nin büyükleri ve ileri gelenlerindedir. Hür, kavmi arasında saygın birisi ve aynı zamanda Cahiliyet ve İslam döneminin her ikisini de görenlerdendir. Hür, Ubeydullah b. Ziyad'ın Kerbela'daki ordularının bir bölümünün komutanlığını yapmaktaydı. Yaptığı hatadan vazgeçerek, pişmanlık duyup, İmam Hüseyin'e (a.s) katılmasından dolayı Şialar arasında saygın bir yeri vardır.

Ömer b. Sa'd saldırı hazırlığına geçtiğinde, Hür b. Yezid ona şöyle dedi: "Allah işlerini düzene koysun! Bu adamlarla savaşmak mı istiyorsun?" Ömer b. Sa'd dedi ki: "Evet. Allah'a yemin ederim, hem de öyle bir savaş olacak ki en kolay, başların kesilmesi ve ellerin bedenden ayrılması olacaktır!"

Hür, "Peki Hüseyin'in bulunduğu önerilerden hiçbirisi de mi sizi razı etmiyor?" dediğinde, Ömer b. Sa'd şöyle dedi:

"Şunu bil ki, andolsun Allah'a, eğer iş benim elimde olsaydı, kesinlikle kabul ederdim. Ama senin emrin Ubeydullah kabul etmedi." Bu konuşmadan sonra Hür ordudan ayrılarak bir köşeye çekildi. Kendi kavminden Kurra b. Kays da onunla birlikte idi. Hür ona dedi ki: "Ey Kurra! Bugün atına su verdin mi?"

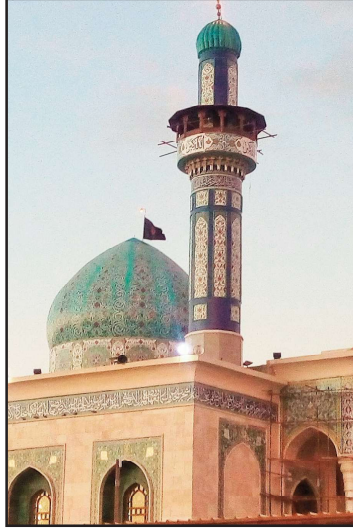
Kurra, "Hayır." dediğinde, Hür ona, "Ona su vermek istiyor musun?" dedi.

Kurra diyor ki: "Allah'a yemin ederim ki, onun ordudan ayrılma ve savaşa katılmama niyetinde olduğunu, benim de bu sahneyi görmemden ve onu ihbar etmemden rahatsız olduğunu düşündüm. Bu yüzden de sorusunun cevabında şöyle dedim: 'Hayır, ona su vermedim. Ona su vermeye gidiyorum.'

Böylece onun yanından ayrıldım. Ama Allah'a yemin ederim ki, eğer yapmak istediği o işi bana söylemiş olsaydı, ben de hiç kuşkusuz onunla birlikte Hüseyin'e (a.s) katılırdım." Hür, yavaş yavaş İmam Hüseyin'e (a.s) doğru yaklaşıyordu. Kendi kavminden olan Muhacir b. Evs adında birisi ona şöyle dedi: "Ey Yezid'in oğlu! Ne yapmak istiyorsun? Saldırmayı mı düşünüyorsun?" Hür sustu ve titremeye başladı.

Muhacir şöyle dedi: "Ey Yezid'in oğlu! Vallahi, senin hâlin insanı şüphelendiriyor. Allah'a yemin ederim ki, seni şimdi gördüğüm şekilde hiçbir yerde görmedim. Saldırmak mı istiyorsun? Eğer bana Kufe ehlinin en cesuru kimdir diye sorsalar, senden başkasını göstermem. Sende gördüğüm bu hâl de nedir?"

Hür şöyle dedi: "Allah'a yemin ederim,

kendimi, cennetle cehennemden birini seçmek üzere serbest buluyorum. Allah'a yemin ederim ki, parça parça olsam da, ateşe atılıp yakılsam da cennetten başkasını tercih etmem." Sonra atını mahmuzladı ve Hüseyin'in (a.s) karargâhına doğru sürdü. Hüseyin'in yanında vardığında, ona şöyle dedi:

"Ey Allah Resulü'nün oğlu! Ben senin dönmene engel olan, (kaçmaman için) yolda seninle hareket eden ve seni bu mekânda kontrol altına alıp

burada kalmaya mecbur kılan kimseyim.

Kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a yemin ederim ki, bu kavmin senin sunduğun öneriyi reddedeceğini, işlerinin buraya varacağını tahmin etmiyordum. Kendi kendime şöyle diyordum: Onların emrine uymadığımı tasavvur etmesinler diye onların bazı işlerinde onlara (Ubeydullah'ın ordusuna) itaat edeyim. Sonuçta onlar Hüseyin'in sunduğu önerileri kesin kabul ederler. Allah'a yemin ederim, eğer onların senin sunduğun öneriyi kabul etmeyeceğini bilseydim, asla bunları yapmazdım. Şimdi yaptığım bu işlerden dolayı

Rabbime tövbe etmiş olarak senin yanına geldim. Senin huzurunda ölünceye kadar canımla sana yardım etmek istiyorum.

Acaba bunu benim için tövbe olarak kabul ediyor musun?"

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Evet, Allah senin tövbeni kabul edecektir ve seni bağışlayacaktır. Adın nedir senin?"

Hür, "Ben Hür b. Yezid'im." dediğinde İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Sen, annenin adlandırdığı gibi gerçekten hürsün.

İnşallah sen dünyada da, ahirette de hürsün. Atından aşağıya in."

Hür, "Senin için ata binmiş olmam (atta savaşmam), attan inmiş olmamdan (piyade savaşmamdan) daha iyidir. Bir müddet atın üstünde onlarla savaşacağım. Ne de olsa sonunda attan indirileceğim." İmam Hüseyin (a.s), "O hâlde düşündüğün gibi yap." buyurdu.

Taberî, Tarihu'l-Ümeme ve'l-Müluk, c.5, s.426; Tarih-i Yakubî, c.2, s.230

Kerbela Alemdarı Hz. Ebulfazl Abbas

Hz. Ali'nin (a.s) oğlu, Hz. Hüseyin'in (a.s) kardeşidir. Aşura günü Hüseyinlerin bayraktarıydı. Abbas, lügatte orman aslanı ve aslanların dahi korkup kaçtığı aslan anlamına gelir.^[1]

Annesi, daha sonraları Ümmül Benin (oğullarının anası) künyesiyle tanınan Fatıma el-Kilabiyye'dir.

Hz. Ali (a.s), Hz. Fatıma'nın (s.a) şehadetinden sonra Ümmül Benin'le evlenmiş, Abbas bu evlilikten dünyaya gelmişti. Ümmül Benin'in en büyük oğluydu. 4 Şaban 26 hicri'de (15 Mayıs 647) doğduğu rivayet edilmiştir.

Ümmül Benin'in dört yiğit oğlu vardı ve bunların hepsi İmam Hüseyin'in (a.s) saflarında Kerbela'da şehit olmuşlardı. Hz. Ali şehit olduğunda Abbas 14 yaşındaydı. Kerbela'da şehit olduğunda ise henüz hayatından 34 yıl geride kalmıştı.

Ebulfazl ve Ebu Fazıl künyeleriyle anılan Abbas'ın en meşhur lakapları ise Kamer-î Benî Haşim, Sakka, Sahib-i Livai'l Hüseyin, Alemdar, Ebu'l-Kirba, Abdu's-Salih ve Babu'l-Havaic idi.

Kerbela hadisesinde İmam Hüseyin'in (a.s) bayraktarlığını yapmış, Ehlibeyt'e ve küçük çocuklara su verme işini üstlenmiş, çadırların güvenliğinden bizzat kendi ilgilenmiş ve hayatta kaldığı sürece Ehlibeyt'in güven içinde çadırlarda kalmalarını sağlamıştır.

İmam Hüseyin (a.s), Tasua günü düşman ordusundan bir gün daha mühlet alması için onu görevlendirdiğinde "Canım sana feda olsun, ey kardeşim!"^[2] tabirini kullanmış, böylece onun ne denli yüce bir konuma sahip olduğunu dile getirmişti.

Aşura günü diğer üç kardeşi, Hz. Abbas'tan önce şehadete erdiler. Hz. Abbas, İmam Hüseyin'den (a.s) savaş meydanına çıkmak için izin isteyince, İmam (a.s) meydana gitmeden susuz yavrularına ve susuzluk ateşi içinde yanan çadırlara su getirmesini istedi. Bunun üzerine Fırat'a doğru hareket etti. Buraya varıp su tulumlarını doldurduktan sonra geri dönerken düşman tarafından muhasaraya alındı ve su yolunda onlarla savaşmaya başladı. Çatışma sırasında her iki eli de kesildi ve

Fırat nehri kenarında şehit düştü. Şehadetinden önce de meydana çıkarak Hz. Hüseyin'in (a.s) yanında defalarca savaşmıştı.

Hz Abbas (a.s), fedakârlık ve vefa abidesiydi. Fırat nehrine su almak için girdiğinde susuz olmasına rağmen İmam Hüseyin (a.s) ve çocuklarının susuz olduğunu düşünerek onlar su içmedikçe bir yudum dahi su içmeyeceğine dair yemin etmiş, kendi kendine şunları söylemişti:

*Ey nefis, Hüseyin'den sonra zelil olasin
Ondan sonra olmamal, yaşamamalısın
Hüseyin şuracıkta ölümle yüz yüzeysen
Serin suyu sen mi yudumlayacaksın?
Andolsun ki bu, benim dinimde yoktur!^[3]
Sağ eli kesildiğinde şu recezi okumuştun:
Sağ kolumu kesseniz de vallahi
Sonsuza dek savunurum dinimi
Ve savunurum yakinen inandığım İmam'ı
Tertemiz ve Emin olan Peygamber'in neslini
Sol kolu kesilince de şu şiiri okudu:
Ey nefis, korkmayasın küffardan
Müjdele beni Cabbar'ın rahmetiyle
Ve seçkin Peygamber'in yanında olmakla
Hileyle sol kolumu kesti zalimler
O halde ey Rabbim, kızgın ateşe ulaştır onları!*

Hz. Abbas'ın şehadeti, İmam Hüseyin (a.s) için çok ağır ve yıkıcı oldu. İmam (a.s), yaralı kardeşinin başucuna vardığında "Belim şimdi büküldü, çarem tükendi ve düşmanımın şamatası yükseldi!"^[4] şeklinde yürek yakan sözlerle feryat etmişti. Mübarek bedeni Fırat'ın küçük uzantısı olan Alkame'nin kenarında kaldı. İmam (a.s) daha sonra çadırlara dönerek onun şehadet haberini Ehlibeyt'e bildirdi. Kerbela şehitlerinin defni sırasında da mübarek bedeni aynı yerde toprağa verildi. İmam Hüseyin (a.s) ile Hz. Abbas'ın kabri arasındaki mesafe bu yüzdendir.

Dipnotlar

[1]—Lügatname, Dehhüda.

[2]—el-İrşad, c.27, s.90.

[3]—Biharu'l-Envar, c.45, s.41; Maali's-Sibtayn, c.1, s.446; Maktel, Harezmi, c.2, s.30.

[4]—Maali's-Sibtayn, c.1, s.446;

Maktel, Harezmi, c.2, s.30.

*İmam
Zeynelabidin de
(a.s) Abbas b.
Ali'nin yüce
makamı
hakkında şöyle
buyurmuştur:
"Allah, amcam
Abbas'a rahmet
ylesin. Hiç
kuşkusuz o
fedakârlık
sergiledi,
imtihan verdi ve
kendi canını
kardeşi için feda
etti. Derken her
iki kolu da (bu
fedakârlık
sırasında)
kesildi. Allah da
bu kolları yerine
ona, cennette
meleklerle
birlikte uçacağı
iki kanat verdi.
Nitekim daha
önce de Cafer b.
Ebu Talib'e
aynını vermişti.
Doğrusu
Abbas'ın yüce
Allah katında
öyle bir makamı
vardır ki kıyamet
gününde bütün
şehitler ona
gipta
edeceklerdir."^[5]
5- Sefinetu'l-Bihar,
c.2, s.155.*

Bugün Aşura...

**Ahmet
TURGUT**

Araştırmacı
Yazar

"Kûfe'de babamın alnını yaran kılıç benim de başımdaydı. Kardeşim Hasan'ı şehit eden zehir hâlâ boğazımı yakar. Gözlerimde diken, boğazımda kemik olduğu halde sabrettim bugüne kadar. Ama Dedemin sünnetinin ayaklar altına alınmasına ortak olmayacağım."

Kuşu öldüğü için üzülen küçük bir çocuğa başsağlığına giden Rahmet Peygamberinin (sav) Ümmetiyiz. İşte O Aziz, Rauf, Rahim Nebinin (sav), ciğerparelerinin yetim kaldığı gündür Aşura. #EhliBeyt'in kundaklı bebesin3 değin katledildiği gündür.

"#Hüseyin bendendir, ben de Hüseyin'denim" diyen ve "Seven sevdiğinin sevinciyle sevinir, onun hüznüyle hüznülenir" buyuran Âlemlere Rahmet Güzelliğın (sav) hüznüne ortaklığımızın delili olması ümidiyle #Kerbela'nın Şehitleri ve Şahidelerinin aşkıyla niyaz ediyoruz Rabbimize.

#EvladıResûl'ün uğruna can verdiği hikmetleri anlayan ve bu uğurda yaşayanlardan eyle bizi! Sen, dilediğine dilediğince lütfedebilersin. Şu aciz kullarını, Âl-i Muhammed'in şuuruyla şuurlandır, ahlâkıyla ahlâklandır!

Allah'ın selamı ve rahmeti Şehidler Efendisi Hz. Hüseyin Efendimizin, Onun Sevdiklerinin ve yolunu ihya edebilenlerin üzerine olsun.

Muharrem, Kameri ayların ilkidir. Lakin #Hicret'in yaşandığı ay değildir. Peygamber Efendimizin (sav) hicreti Safer ayının son haftası başladı ve Rebiülevvel'de tamamlandı. Nitekim #hicrî takvim, hicretin yaşandığı yılı milat senesi alır, hicretin yaşandığı ayı değil...

Keza 1 Muharrem, yeni yılın ilk günüdür. Lakin coşkuyla-sevinçle karşılanacak bir Müslüman Noeli değildir. Geride bıraktığımız yıla dair kendimizi hesaba çekmemiz gereken bir vesiledir.

Evet, tarih şahit. Muharrem, #Kerbela'dır. #EvladıResûl'ün hunharca katledildiği aydır. Haliyle tebrikleşilecek bir zaman değil, bilakis nebevi hüznü iştirak edilecek aydır. Âl-i Muhammed'e sevgimizi, vefamızı ve edebimizi hassaten göstermemiz gereken bir demdir.

Rabb-i Rahim, Muharrem'in ve Kerbela'nın şiarlarını anlayan, #EhliBeyt ile

sevinip Ehl-i Beyt ile üzülen, onların temsil ettiği şuur ve ahlakı yaşayabilen kimselerden eylesin bizi!

Ümmetin EhliBeyt ile hukukuna bakınca Hz.Hasan'ın hassaten annesine Hz. Hüseyin'in ise babasına benzediğini görüyoruz. Bu durumun işaretlerinden biri de Hz. Hasan ve Hüseyin Efendilerimizin evlatlarına verdikleri isimlerdir. Nitekim Hz. Hüseyin üç oğluna "Ali" ismini koymuştu. Ali Ekber, Ali Evsat ve Ali Asgar...

Üç Ali'nin en büyüğü, Ehl-i Beyt'in Kerbelâ'daki ilk şehidi oldu. Henüz kundağındaki Ali Asgar'sa babasından önceki son şehitti. Ali Evsat Kerbelâ Günü hastaydı. Çadırından çıkamadı. Kevser Sûresi'nde Resûlullah'a (sav) bildirilen asla ebter olmayacağı vaadinden bir tezahürle Kerbelâ'daki soykırımdan sağ kurtuldu. Tarih kâh "İmam Seccâd" namıyla yâd etti onu, kâh "Hz. Zeynelabidin".

Hz. Hasan ise mükerreren "Fatıma" ismi koydu kızlarına. Büyüğü Fatıma-ı Kübra'ydı, küçüğü Fatıma-ı Sügra. İlki çocuk yaşta vefat etti. İkincisi Hz. Ali Zeynelabidin'le evlenerek İmam Muhammed Bâkır'ın annesi oldu ve sonraki yedi imamın ninesiydi. İmamların büyükannesi olan Hz. Fatımatü'z-Zehra misali...

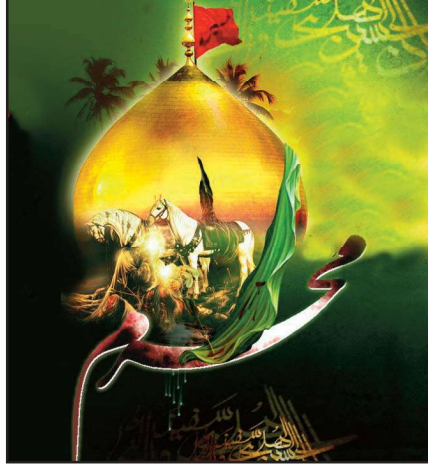
Sözün özü; Hz. Hasan, annesinin oğluydu, Hz. Hüseyin ise babasının. Ana oğul Medine'de medfunken, baba oğul Irak'talar. Hz. Fatıma ve Hz. Hasan'ın ebedi istirahatgâhları bile sırlıdır âdeta.

Oysa Hz. Ali ve Hz. Hüseyin yılın herhangi bir günü on binlerce ziyaretçi ağırlar. Ezanlar okunur başuçlarında. İlahiler ağıtlar söylenir. Arzdan arşa yükselen feryatlarla semayı titretir âşik gönüller.

Mercan misal baba oğulu coşkuyla yâd eden diller, bahis inci misal ana oğula gelince lal kesilir yine. Kelâm hapsolür sinelere. Belki de kendini aşikâr edebileceği kadar geniş sadırlar bulamaz.

Kerbela Kronolojisi

"Bitmeyen bir yas, bitmeyen bir diriliştir KERBELA"

Şam, Medine, Kûfe, Mekke ve Kerbela'da, Aşura hadisesiyle ilgili gelişen olaylar kronolojik olarak aşağıda belirtilmiştir:

15 Recep 60 h. (M.679): Muaviye'nin Şam'da ölümü ve Yezid'in onun yerine geçmesi.

28 Recep 60 h. (M.679): İmam Hüseyin (a.s)'den biat alınması gerektiğine dair Yezid tarafından gönderilen mektubun Medine valisine ulaşması.

29 Recep 60 h. (M.679): Velid'in İmam Hüseyin (a.s)'i biate çağırması, İmam Hüseyin'in (a.s) Peygamber'in kabrini ziyaret edip vedalaşması, Ehlibeyt'i de yanına alarak bir grup Benî Haşim ile Medine'den hicret etmesi.

3 Şaban 60 h. (M.679): İmam Hüseyin (a.s)'in Mekke'ye girişi ve halkla görüşmesi.

10 Ramazan 60 h. (M.679): Kûfeli Şiiler tarafından gönderilen iki elçinin İmam'a ulaşması ve gönderilen mektupların İmam'a iletilmesi.

15 Ramazan 60 h. (M.679): Binlerce mektubun İmam'a ulaşması ve bunun akabinde İmam'ın, araştırma yapması amacıyla Müslim b. Akil'i Kûfe'ye göndermesi.

5 Şevval 60 h. (M.679): Müslim b. Akil'in Kûfe'ye girişi, halkın görkemli karşılaması ve biatleri.

11 Zilkade 60 h. (M.679): Müslim b. Akil'in bir mektup yazarak İmam Hüseyin (a.s)'i Kûfe'ye çağırması.

8 Zilhicce 60 h. (M.679): Müslim b. Akil'in Kûfe'de 4000 kişiyle kıyam etmesinin ardından yalnız bırakılması ve bu yüzden Tav'a'nın evinde saklanması.

Gelişmelerin ardından İmam Hüseyin (a.s)'in hakkını umreye çevirmesi, halka yönelik bir konuşma yaparak ailesi ve yarenlerinden oluşan 82 kişilik bir kabileyle Kûfe'ye doğru yola çıkması.

Hani'nin yakalanarak şehit edilmesi.

9 Zilhicce 60 h. (M.679): Müslim'in tek başına Kûfelilerle savaşmasının ardından yakalanarak Kûfe Daru'l-İmaresi'ne getirilmesi ve burada, binanın çatısında şehit edilmesi.

İmam Hüseyin (a.s)'in Mekke dışında Ferazdak ile görüşmesi.

Zilhicce 60 h. (M.679): İmam Hüseyin (a.s)'in Serâf Konağı'nda Hür'ün ordusuyla karşılaşması.

Zilhicce 60 h. (M.679): Uzeybu'l-Hecanat Konağı'nda Müslim b. Akil ile Kays b. Musahhar'ın şehadet haberlerini bir kez daha alması.

2 Muharrem 61 h. (M.680): İmam Hüseyin (a.s)'in Kerbela'ya girişi ve burada çadırların kurulması.

3 Muharrem 61 h. (M.680): Ömer b. Sâd'ın 4000 kişilik bir orduyla Kerbela'ya girişi ve İmam'ı biate çağırması.

5 Muharrem 61 h. (M.680): Sebes b. Rib'ın 4000 kişilik bir orduyla Kerbela'ya girişi.

7 Muharrem 61 h. (M.680): Kûfe'den gelen emir üzerine su yollarının İmam'a ve beraberindekilere kapatılması.

Fırat kenarına Amr b. Haccac komutasında 500 süvarinin yerleştirilmesi.

9 Muharrem 61 h. (M.680): Şimr'in 4000 kişilik bir orduyla Kerbela'ya girişi ve İmam Hüseyin'in kesin olarak öldürülmesi gerektiğini ifade eden İbn-i Ziyad'a ait mektubu Ömer b. Sâd'a vermesi, Hz. Abbas'a amanname vermek istemesi, Ömer b. Sad'ın ordusunun hücumu geçmesi ve İmam'ın namaz, münacat vb. ibadetler için bir gece daha mühlet istemesi.

10 Muharrem 61 h. (M.680): İmam'ın (a.s) ordusuyla Kufe ordusunun savaşa başlaması, İmam'ın ve Hüseyinilerin şehadeti, çadırların yağmalanması, İmam'ın (a.s) mübarek basının Hulî vasıtasıyla Kûfeye gönderilmesi.

11 Muharrem 61 h. (M.680): Ömer b. Sad'ın, kendi askerlerinden ölenlere cenaze namazı kıldıktan ve onları defnettikten sonra Ehlibeyt esirlerini de yanlarına alarak ordusuyla birlikte Kerbela'dan Kûfe'ye hareket etmesi.

1 Safer 61 h. (M.680): Ehlibeyt esirlerinin Şam'a girişi.

20 Safer 61 h. (M.680): Ehlibeyt'in Şam'dan Medine'ye dönüşü.

Kerbela Ansiklopedisi

Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edildiği Kerbela Irak'ın Kufe kentli yakınlarındaki Kerbela Çölü'nde 10 Ekim 680'de Emevi Devleti'nin 2'nci halifesi Yezid bin Muaviye tarafından Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edilmesi, İslam tarihinde asırlardır dinmeyen bir acı olarak yer aldı.

Kerbela Olayı

İmam Hüseyin (a.s) bu komplodan haberdar olunca, Allah'ın (c.c.) evi Kabe'de kan dökülmesini engellemek ve o yüce mekanın hürmetini korumak için, hac amellerini aceleyle bitirdi ve hicretin 60. yılı Zilhicce ayının sekizinci günü Mekke'den ayrılarak Irak'a doğru hareket etti.^[14]

Yezit, babası tarafından Müslümanların başına halife tayin edildiği günden itibaren İslam dini kökünden ciddi bir şekilde tehlikeye maruz kaldı. Muaviye, Hicretin 95. yılında oğlu Yezit'i kendisinden sonra halife olarak tayin etmeye karar vermişti. Bu işi kesin şekilde yerine getirmek için daha hayatta olduğu sırada Yezit için biat topladı ve kendisi de ona biat etti.

İbn-i Sa'd, Tabakat isimli eserinde şöyle yazıyor: "Hüseyin bin Ali, Yezid'e biat etmeyenlerden biriydi. Muaviye hicretin 60. yılında öldüğünde oğlu Yezit hilafet makamına oturdu, halk da ona biat etti. Sonra Yezit Medine'nin hakimine şöyle bir mektup yazdı: "Halkı çağırarak onlardan biat al. İlk önce Kureyş'in büyüklerinden başla; onların ilki de Hüseyin bin Ali olsun."^[1]

Medine'nin hakimi, İmam Hüseyin'den biat almak isteyince, İmam Hüseyin (a.s) cevabında şöyle buyurdular: "Biz, nübüvvet ailesi ve risalet madeniyiz. Yezit ise fasık, şarap içen ve adam öldüren birisidir. Benim gibi birisi öyle bir insana biat etmez..."^[2] İmam (a.s) başka bir sözünde de şöyle buyuruyor: "Artık İslam'la vedalaşmak gerekir; çünkü ümmet Yezit gibi bir yöneticiye duçar olmuştur..."^[3]

Tanınmış İslam tarihçilerinden Mes'udî şöyle yazıyor: "Yezit, ayyaş birisi idi; köpek, maymun ve avcı kuşlar besliyordu; içki içiyordu ... Onun zamanında, Mekke ve Medine'de şarkı ve haram müzikler yaygınlaşmış, halk açıktan açığa içki içmeye başlamıştı. Firavun, halkın işi hususunda ondan daha adil, yakın ve uzak insanlar hakkında ise ondan daha insafli idi."^[4]

İmam Hüseyin (a.s), Medine'nin durumunu karışık görünce, o şehirde kalmayı doğru görmeyip hicretin 60. yılı Recep ayının sonuna iki gün kala pazar günü ailesi ve dostlarıyla birlikte Mekke'ye doğru hareket etti.^[5]

İmam Hüseyin (a.s), hareketinin hedefini, kardeşi Muhammet bin Haneffiy'e yazdığı bir vasiyette şöyle açıklamıştır: "Ben azgınlıktan, makam sevdasıyla, fesat çıkarmak ve zulüm yapmak için Medine'den ayrılmadım. Ben ceddimin ümmetini ıslah etmek, iyiliği emredip kötülükten sakındırmak ve ceddim Resulullah (s.a.a) ve babam Ali bin Ebi Talib'in yolunda hareket etmek için o şehirden ayrıldım..."^[6]

İmam Hüseyin (a.s), Şaban ayının üçüncü gününün Cuma akşamı (yani beş gün sonra) Mekke'ye vardı.^[7]

Kufe halkı, Muaviye'nin ölümünü ve İmam Hüseyin (a.s)'ın Yezid'e biat etmekten kaçındığını öğrenince pek çok mektuplar yazıp imzalayarak

İmam Hüseyin'i Kufe'ye davet ettiler.^[8]

Onlar mektuplarında İmam Hüseyin'e (a.s) şöyle yazdılar: "Biz senin yolunu bekliyoruz, kimseye biat etmemişiz. Senin yolunda can vermeye hazırız. Senin için onların Cuma ve cemaat namazlarına katılmıyoruz."^[9]

İmam Hüseyin (a.s), Kufe halkının isteklerine olumlu cevap vererek, Ramazan ayının yarısında, Muslim bin Akil'i Kufe'ye gönderdi. İmam Müslim'e şöyle dedi: "Kufe halkına git, eğer yazdıkları doğruysa, sana kavuşmamız için bize haber gönder."^[10]

Muslim, Şevval ayının beşinci günü Kufe'ye vardı. Onun Kufe'ye gelişi haberi şehirde yayılınca on iki bin kişi, (bir başka rivayete göre on sekiz bin kişi) onun aracılığıyla İmam Hüseyin'e (a.s) biat ettiler. O bu durumu İmam Hüseyin'e bildirerek İmam'ın Kufe'ye gelmesini istedi.^[11]

Kufe'de yaşanan olayların haberi Yezid'e ulaştı, ilk iş olarak Kufe'nin hakimi olan Numan bin Beşir'i azledip Ubeydullah bin Ziyad'ı onun yerine atadı.^[12] Muslim bin Akil'in de yakalanıp öldürülmesini emretti.^[13] Diğer taraftan da, İmam Hüseyin'i (a.s), Mekke'de gafil avlayıp öldürmek için kendi adamlarını seferber etti.

İbn-i Abbas, Kerbela vakiasından sonra bir mektubunda şöyle yazıyor: "Şunu hiçbir zaman unutmayacağım ki, sen Hüseyin bin Ali'yi Peygamberin hareminden (Medine'den) Allah'ın haremine (Mekke'ye) sürdün, orada da onu gafil avlayıp öldürmek için, bazı adamlarını gizlice gönderdin. Sonra onu Allah'ın hareminden Kufe'ye sürdün. Hz. Hüseyin, Batha'nın (Mekke'nin) en aziz insanı olmasına rağmen üzgün bir şekilde Mekke'den ayrıldı. Eğer Mekke'de kalarak orada kan dökülmesini isteseydi, Mekke ve Medine halkının tümünden daha çok taraftarı olurdu. Ama o, Allah'ın evi ve Rasulullah'ın hareminden saygınlığını korudu. Sen ise onların hürmetini ve saygınlığını korumadın. Çünkü sen, haremde onunla savaşmak için adamlarını Mekke'ye göndermiştin."^[15]

Ubeydullah, Muslim bin Akil'i ve ona sığınak veren Hani bin Urve'yi Kufe'de yakalayıp feci bir şekilde şehit etti.^[16]

İmam Hüseyin'in (a.s) ashabının hepsi şehit olunca, sıra İmam'ın (a.s) kendi ailesine geldi. Çünkü İmamın ashabi, biz yaşadıkça sizin ailenizin savaş meydanına gitmesini kabullenemeyiz, diye İmamın ailesinin meydana gitmesini engellemişlerdi. İmamın ailesinden savaş meydanına ilk ayak basan aziz oğlu Ali Ekber oldu.^[25] Ondan sonra, İmam Ali'nin (a.s), İmam Hasan'ın (a.s), Cafer-i Tayyar'ın ve Akil'in evlatları savaş meydanına çıktılar. Birer birer yiğitçe savaştıktan sonra onlar da şahadet şerbetini içtiler.

Hız. Abbas bin Ali'de (a.s) İmam Hüseyin'in evlatlarına su getirmek için gayret gösterdiği bir sırada, düşmanın kallesçe saldırısı neticesinde, savaşarak canını İmam Hüseyin (a.s) ilahi kıyamı yolunda feda etti.

Ubeydullah, İmam Hüseyin'in (a.s) Kufe'ye geldiğini öğrenince, İmam'ın ordusunu gözetimi altında tutmak için, Hür bin Yezid-i Riyahi'nin komutasında bir orduyu "Kadisiyye" bölgesine gönderdi. Hür Bin Yezid, "Şeraf" denilen bir bölgede İmam Hüseyin'le (a.s) karşılaştı, aralarında bazı konuşmalar geçti. İmam (a.s), Kufe'lilerin iki heybe dolusu mektuplarını Hür bin Yezid'e gösterdi ve kendisini onların davet ettiklerini söyledi. Sonra yoluna devam etti...

Hicretin 61. yılı Muharrem ayının ikinci günü İmam Hüseyin'in (a.s) kervanı "Neyneva" bölgesine varmıştı. Bu bölgede bulundukları sırada İbn-i Ziyad'ın elçisi, Hür bin Yezid'e bir mektup getirdi. Mektubun içeriği şöyleydi: "Bu mektubum sana ulaşır ulaşmaz ve elçim senin yanına gelir gelmez, Hüseyin'i sıkıştırıp onu suyu ve sığınağı olmayan bir çöle sür."^[17]

Hür bin Yezid, İbn-i Ziyad'ın emri doğrultusunda İmam Hüseyin'in (a.s) kafilisini "Kerbela" denilen bölgede durdurdu. Ertesi gün Ubeydullah bin Ziyad'ın elçisi olan Ömer bin Sa'd da dört bin savaşçıyla Kerbela'ya geldi.^[18]

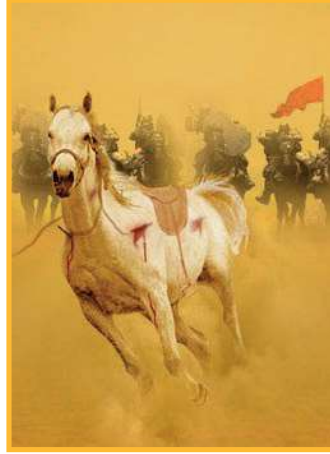
Söylemeden geçmeyelim ki Hür bin Yezid, İmam Hüseyin'in şahadetinden önce yaptıklarına pişman olup tövbe etti ve İmam'ın (a.s) safında savaşırken şahadete erişti.^[19] Ömer bin Sa'd, Aşura gününe üç gün kala, İmam Hüseyin'in (a.s) kafilisinin suya ulaşamaması için beş yüz süvariye Fırat nehrinin korumaları için görevlendirdi.^[20]

Muharrem ayının dokuzuncu günü (Tasuâ), İmam Hüseyin (a.s) ve ashabi, tamamen düşman tarafından ablukaya alındılar; öyle ki düşman, İmam'ın (a.s) yardımına hiç kimsenin gelmeyeceğine emin olmuştu.^[21]

Tasuâ akşamı, düşman tarafından savaşın başlaması için saldırı emri verildi. İmam Hüseyin (a.s), düşmanın hareketini görünce kardeşi Abbas bin Ali'ye şöyle buyurdu:

"Kardeşim, -canım sana feda olsun- atına bin de onlara doğru git ve onlara; sizin amacınız nedir, ne yapmak istiyorsunuz? diye sor." İmam Hüseyin (a.s)'ın kardeşi Hz. Abbas, onlarla görüşüp konuştu. Sonuçta saldırıyı yarına ertelemeyi kabul ettiler.^[22]

Aşura gününün en hassas zamanı, Peygamber'in ciğer parisi ve sevgili kızı

Fatıma'nın aziz oğlunun yardımcısız kaldığı zaman idi. Düşman ordusu, İmam'ı yalnız gördüğü için her taraftan ona saldırıyordu ...

Aşura günü orada bulunan Haccac bin Abdullah şöyle diyor:

"Allah'a ant olsun ki, oğlu, kardeşi, kardeş oğulları, akrabaları ve yaranları öldüğü halde onun (İmam Hüseyin) gibi dirençli, sebatlı, şecaatli ve yiğit birisini görmedim. Allah'a ant olsun ki ondan önce ve ondan sonra onun gibi birisini görmedim. İmam Hüseyin (a.s) düşman ordusuna saldırdığında,

onlar kurt korkusuyla dağılan keçiler gibi, İmam'ın sağ ve solundan kaçıyorlardı... Allah'a ant olsun ki, Fatıma'nın kızı Zeynep, İmam'a taraf yaklaştı... Bu esnada Ömer bin Sa'd da İmam'ın yanına yaklaşmıştı, Zeynep, İbn-i Sa'd'a hitaben şöyle dedi: "Ebu Abdullah (İmam'ın künyesi) öldürülüyor ve sen durup bunu seyrediyor musun?!" Devamında şöyle diyor: Ömer bin Sa'd'ın göz yaşlarının yüzüne ve sakalına aktığını ve Zeynep'ten yüz çevirdiğini adeta görür gibiyim ..." Nihayet İmam Hüseyin'de (a.s) o zalimlerin eliyle feci bir şekilde şehit edildi ve bu inanların yüreklerinde ebede kadar sönmeyecek bir hüznün ateşi yaktı.

Dipnotlar

- [1] – Tabakat-ı İbn-i Sa'd, c.10, s.164.
- [2] – Musir'ul- Ahzan, s.24.
- [3] – A.K. s.25.
- [4] – Müruc'uz- Zeheb, c.3, s.77.
- [5] – İrşad, c.2, s.34.
- [6] – Bihar'ul- Envar, c.44, s.329.
- [7] – İrşad, c.2, s.35.
- [8] – A.K. c.2, s.36.
- [9] – Müruc'uz- Zeheb, c.3, s. 64.
- [10] – A.K.
- [11] – A.K.
- [12] – A.K.
- [13] – Tarih-i Taberi, c.4, s.258.
- [14] – İrşad-ı Mufid, c2, s.66.
- [15] – Tarih-i Yakubi, c1, s.221.
- [16] – Tarih-i Taberi, c.4, s.300.
- [17] – A.K. c.4, s.302-308.
- [18] – A.K. s.310.
- [19] – A.K. s.325.
- [20] – A.K. s.311.
- [21] – Kafî, c.4, s.147.
- [22] – Tarih-i Taberi, c.4, s.314.
- [23] – Emali-yi Saduk, s.111 ve 374.
- [24] – Kamil-i İbn-i Esir, c.2, s.560.
- [25] – Tarih-i Taberi, c.4, s.341.

Nihayet "Aşura" günü yetişti... Ömer bin Sa'd, otuz bin savaşçıyla saldırıyı başlattı.^[23] Otuz iki süvari ve kırk piyadeden oluşan^[24] İmam Hüseyin'in (a.s) ordusu, onların saldırılarını karşısında korkusuzca direnip, yiğitçe savaştılar. Hem şehit verdiler ve hem de onlardan bir kısmını öldürdüler. İmam'ın (a.s) askerlerinden biri şehit olunca yeri boş kalıyordu, halbu ki düşmanın ordusundan bir kişi öldüğünde yerini hemen bir başkası dolduruyordu.

İslam Tarihinin Siyasi Kırılma Noktası: Kerbela

Hz. Hüseyin'in Türbesi Irak'ta Kerbela'dadır. Kerbela olayı İslam tarihinde bir kırılma noktası olmuştur. Alemlere rahmet olarak gönderilen, Peygamber efendimizin ciğer pareleri ne acıdır ki Müslüman oldukları iddia edilen, Muaviye oğlu Yezid tarafından hunharca şehit edilmişlerdir. Aşura 1400 yıldır yeryüzünün en büyük matemidir. 5. İmam Muhammed Bakır'ın söylediği gibi "HER GÜN AŞURA HER YER KERBELA"dır.

İslam tarihinin kara sayfalarından biri olan, Hz. Peygamber'in sevgili torunu Hz. Hüseyin ve aile üyeleri ile etrafında yer alan sahabe ve tabiinden bir çok kişinin şehit edildiği bir mekânın ismidir Kerbelâ. Ehl-i Sünnet ve Şia arasında önemli bir ayrışma noktasıdır bu olay. Ehl-i sünnet âlimlerinin "elimizin karışmadığı şeye dilimiz de karışmasın" mantığıyla, yüksek sesle konuşmamayı ve içlerini yakan bu meş'um hadise hakkında sessizce ağlamayı tercih ettikleri bu hadise, Şii dünyada çok daha yüksek sesle tartışılmış ve ağıtı da o nispette olmuştur. Amacımız, bu meselenin ilmî yönüyle ele alınması ve "ayrıştırıcı" gibi görünen Kerbelâ hadisesinin aslında İslam dünyasını "birleştirici" bir unsur olduğunu ortaya koymaktır. Sorun, bir araya gelip konuşmamaktan kaynaklanmaktadır. İslam dünyasında Hz. Hüseyin'e ağıt yakmayan hiçbir ülke olmadığı gibi bu zulmü alkışlayan bir Müslüman da bulunmamaktadır. Müslümanların yaşamakta olduğu hemen her ülkede halk kültürü ve edebiyat yönüyle Kerbelâ hakkında muazzam bir birikim oluşmuştur...

Uluslararası Kerbelâ Sempozyumu (20-22 Mayıs 2010 : Sivas)

Hazreti Muhammed'in torunu Hazreti Hüseyin ve 72 yakınının şehit düştüğü "Kerbela olayı", İslam tarihinin siyasi anlamda en önemli kırılma noktalarından birini oluşturuyor.

Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edildiği Kerbela Irak'ın Kufe kenti yakınlarındaki Kerbela Çölü'nde 10 Ekim 680'de Emevi Devleti'nin 2'nci halifesi Yezid bin Muaviye tarafından Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edilmesi, İslam tarihinde asırlardır dinmeyen bir acı olarak yer aldı.

Hazreti Muhammed'in torunu Hazreti Hüseyin ve 72 yakınının şehit düştüğü "Kerbela olayı", İslam tarihinin siyasi anlamda en önemli kırılma noktalarından birini oluşturuyor.

Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edildiği Kerbela olayı her yıl muharrem ayının onuncu gününe denk gelen Aşura Günü özellikle İstanbul Halkalı Zeynebiyede yüzbinlerce Ehlibeyt dostları tarafından yâd ediliyor.

Irak'ın Kufe kenti yakınlarındaki Kerbela Çölü'nde 10 Ekim 680'de Emevi Devleti'nin 2'nci halifesi Yezid bin Muaviye tarafından Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edilmesi, İslam tarihinde asırlardır dinmeyen bir acı olarak yer aldı.

Emevi Devleti'nin ilk halifesi Muaviye bin Ebu Süfyan'ın ölümünden sonra yerine geçen oğlu Yezid'in

Hazreti Hüseyin'in kendisine biat etmesini istemesi nedeniyle yaşanan üzücü hadiseler, Hazreti Muhammed'i ve onun ehlibeytini seven müminleri derinden yaraladı.

Hazreti Hüseyin ve beraberindekilerin muharrem ayının onuncu günü olan "Aşura Günü"nde şehit edilmeleri nedeniyle bugün, "matem günü" olarak görülüyor.

"Halifelik" makamı saltanata dönüştürülmek istendi

Yezid tarafından Hazreti Hüseyin ve ehlibeytin şehit edilmesi, siyasi hırs ve zulümlerin asırlarca dinmeyecek sonuçlar vereceğini gösteren acı bir örnek oldu.

Uzun süren siyasi mücadeleler sonucu 661'de halifelik makamını ele geçiren Muaviye, Hazreti Hasan'ın şehadetinden sonra "halifelik" makamının saltanata dönüştürülmesi adına oğlu Yezid için halktan biat almaya başladı. Fakat Hazreti Hüseyin bu durumu kabullenmedi.

Muaviye'nin 680'de ölümünden sonra yerine geçen oğlu Yezid, ilk iş olarak Hazreti Hüseyin'in biatını almak istedi. Hazreti Hüseyin biat ettirilmesine yönelik baskılar artırılınca durumun kötüye gideceğini anlayarak, aile fertleriyle Mayıs 680'de Mekke'ye doğru hareket etti.

Mekke'ye gelen Kufeliler ise Hazreti Hüseyin'i şehirlere davet ederek, Emevilere karşı bir birlik oluşturmayı teklif etti.

Hazreti Hüseyin ihanete uğradı

Hazreti Hüseyin daha önce hem babası Hazreti Ali'ye hem de ağabeyi Hazreti Hasan'a karşı ihanetlerine şahit olduğu Kufelilerin samimiyetlerini anlamak için amcasının oğlu Müslim bin Akil'i Kufe'ye gönderdi.

Kufe'de 18 bin kişi Müslim'in önünde Hazreti

Hüseyin'e biat etti. Ancak daha sonra Kufeliler ihanet ederek, Emevilerin Müslim'i öldürmesine göz yumdu.

Bu arada son gelişmelerden haberdar olamayan Hazreti Hüseyin, aile fertleriyle Kufe'ye doğru yola çıktı. Hazreti Hüseyin yolda Müslim'in başına gelenleri haber aldı. Fakat Müslim'in oğullarının, babalarının intikamını almak istemelerini söylemesi üzerine yoluna devam etti.

Susuz bırakılması için tedbir alındı

Kufe Valisi Ubeydullah bin Ziyad'ın bin askerle gönderdiği Hürr bin Yezid, kafilenin yola devam etmesine izin vermeyerek, Hazreti Hüseyin'e validen yeni bir emir gelinceye kadar Kufe ile Medine arasında bir yol takip etmesini söyledi.

Bunun üzerine Fırat Nehri kenarındaki Kerbela Çölü'ne önce Hazreti Hüseyin, sonra Ömer bin Sa'd vardı. Kufe Valisi Ubeydullah, Ömer'e Hazreti Hüseyin'den Yezid adına biat almasını, aksi halde suyla bağlantısının kesilmesini emretti. Biat teklifini kabul etmeyen Hazreti Hüseyin ve ailesinin, susuz bırakılması için tedbir alındı.

Bu durumu değerlendiren Hazreti Hüseyin ve yanındaki arkadaşları, zulme boyun eğmemek için Allah yolunda ölme kararı aldı.

Savaş öncesi "ölüm temizliği" yapıldı

Hazreti Hüseyin ile beraberindeki 32 atlı ve 40 piyade, bölgede kurulan çadırda savaş öncesi misk ve hamam otuyla bedenlerini temizledi.

Daha sonra Hazreti Hüseyin ve beraberindekiler ile Yezid taraftarları Kerbela'da karşı karşıya geldi. Ordusunun isyanından çekinen Ömer bin Sa'd, bizzat ilk oku atınca savaş başladı. Savaş meydanında Hazreti Hüseyin tarafından çok kişi öldü, geriye ehlibeyttten başka kimse kalmadı.

Babası Hazreti Hüseyin'den izin alarak çadırından savaş alanına çıkan 19 yaşındaki Aliyyü'l Ekber, Kufeliler tarafından mızrak ve kılıç darbeleriyle şehit edildi. Kufeliler, Hazreti Hüseyin'in diğer çocukları Cafer ve Abdullah'ı da şehit ederken, ölen ehlibeyt mensuplarının başlarını kesmek için adeta birbirleriyle yarıştı.

Başı kesildi ve bedeni atlara ezdirildi

Kahramanca savaşan ve karşısına çıkan herkesi mağlup eden Hazreti Hüseyin ile teke tek mücadele etme cesaretine sahip olamayan Kufeliler, hep birlikte onun üzerine saldırdı.

Aldığı ok ve mızrak darbeleriyle atından yere düşen Hazreti Hüseyin'in başı kesilerek, bedeni atların ayakları altında ezildi.

Hazreti Hüseyin ve beraberindekilerin kesik başları Yezid'e gönderildi, cenazeleri ise Beni Esed mensubu El-Gadiriye köylülerince Hair denilen yerde toprağa verildi.

Ehlibeytin faziletleri dile getirildi

Emeviler tarafından Hazreti Hüseyin ve yakınlarının şehit edilmesine ilişkin Arap, Fars ve Türk edebiyatında birçok mensur ve manzum eser de kaleme alındı.

Cafer es-Sadık gibi ehlibeyt imamlarının, konuyu işleyen şairler hakkında teşvik edici sözler söylemeleri, bu tür eserlerin yaygınlaşmasında da etkili oldu.

Kerbela hadisesiyle ilgili şiirlerde insanların, tabiat olaylarının, cinlerin ve meleklerin Hazreti Hüseyin'in şehadetinden duydukları üzüntünün yanı sıra ehli beytin faziletleri dile getirilirken, olay bütün ayrıntılarıyla ve dramatik sahneler halinde tasvir edildi.

"Kerbela" kelimesindeki kerb (gam, keder, üzüntü) ve bela sözcükleriyle olay arasında bağlantı kurulurdu. Ayrıca Kerbela toprağı, şehitlerin vücutlarını barındırdığı için sevilen bir toprak olarak tasvir edilirken, sevgi ve üzüntünün bir arada dile getirildiği ağıtlara konu oldu. Kerbela bir yandan belalı yer, öte yandan büyük kahramanlıkların gösterildiği kutsal mekan olarak tanıtılırken, şairler şiirlerinde Kerbela için yağmur ve bereket duasında bulundu.

Türk tasavvuf kültürünü derinden etkiledi

Hazreti Hüseyin'in şehit edilmesini anlatan manzum ve mensur eserlerle bu konuda yazılmış mersiyeler başta olmak üzere "Kerbela" adı Türk edebiyatında önemli bir motif olarak yer aldı.

Kerbela, Hazreti Hüseyin'in başsız bedeninin gömüldüğü şehit düşülen yerken, sonraları üzerine bir türbe yapıldı, ardından suya kavuşturularak, çöl ortasında güzel bir vahaya dönüştürüldü.

Osmanlı tarihi boyunca Türk hacılarının da uğrak yeri olan Kerbela, özellikle Türk tasavvuf kültürünü derinden etkiledi.

Gerçi bize göre İmam

Hüseyin'i (a.s)

bu konudaki

Şii ve Sünni

kaynaklarında

gelen hadisleri

dikkate alarak

bütün

Müslümanların

görevidir ve

Kerbela olayını

Şii/Alevi yazar

ve edebiyatçılar

kadar Sünni

yazar,

edebiyatçı ve

tarihçiler de ele

almışlardır,

ancak pratikte

Kerbela olayını

daha çok

Ehlibeyt

mezhebine

mensup

toplumlar

anmaktalar.

Tabi birçok

ülkede

(Hindistan ve

Lübnan ve

Türkiye'mizde

görüldüğü gibi)

Ehli Sünnet

kardeşler de bu

anma

merasimlerine

katılmaktalar.

Türk Edebiyatında **KERBELA**

Türk edebiyatında Kerbela; üzüntü gam, bela, belalı yer, kahramanlık makamı anlamındadır. Kerbela, Hicri 10 Muharrem, Miladi 10 Ekim 680'de 72 canın zalimler tarafından hunharca şehit edildiği yerin adıdır. Aşıkların matem günü olarak anılan Kerbela, İslam'ın önemli kırılma noktalarından biri olarak tarihte yer almıştır.

Türk Edebiyatında Kerbela matemini ve Ehl-i Beyt sevgisini işleyen şiirlere; muharremiye, maktel, firkatname, taziyetname, mersiye, ağıt ve sagu denilmektedir. Kerbela hadisesi; Maktel-i Hüseyin, Vaka-yi Kerbela, Kitab-ı Kerbela, Kerbela-name, Dastan-ı Kerbela ve Muharrem-name adlarıyla kitaplara başlık olmuştur.

Kerbela Olayı, Türk Edebiyatında 1362'de Kastamonulu Şazi tarafından Dasitan-ı Maktel-i Hüseyin adıyla ilk defa yazılmıştır. Türk halk ve divan edebiyatında pek çok şair ve yazar tarafından ele alınan bu konu, günümüzde de işlenmektedir. Kerbela, sadece edebiyatta değil, sanatın pek çok alanında konu olarak seçilmektedir.

Barış ve esenlik manasında bulunan İslam, maalesef gözünü hırs, intikam, kin, nefret bürümüş, iktidar zalimleri tarafından kana bulanmıştır. Türk edebiyatında mazmun, halk dilinde kalıp olarak yer bulan Hüseyin masumiyetin, Yezit ise zalimliğin sembolü olmuştur.

Kerbela, zulme biat etmek değil başkaldırmaktır. Kerbela, ihanete karşı sonu ölüm de olsa bağlılık göstermenin yeridir. Kerbela, aç ve susuz bırakılmaktır.

Türklerin müslüman olmadan önce cereyan eden Kerbela olayı, Müslüman olduktan sonra milletimizi derinden etkilemiştir. Mazlum ve masum olanların yanında yer almayı her zaman önde tutan atalarımız, bu olayda da Hz. Hüseyin'den yana davranışını göstermişlerdir. Türk milleti, "İnsan sevdikleriyle beraberdir." ilkesi uyarınca Ehl-i Beyt sevgisini izhar etmişlerdir.

Bu cümleden olarak Divan Edebiyatımızın büyük şairi Fuzuli;

" Benem Fâris ol Türk-i hancer-güzâr

Ki Behrâm'a tığümdür âyîne-dâr" (Ben, hançerle vuran Türk, Fâris'im; kılıcımla, Behrâm'a bile yokluğu gösterebilirim.) diyerek Hadikatü's-Süeda (Erenler Bahçesi) adlı eserini yazmıştır. Eser, öğretici bir özellik taşımakla beraber Fuzuli bu kitabını yetkin şiir anlayışına

uygun olarak yazmıştır. Bu eser, 10 Muharrem'in anma günlerinde okunmuş, gözyaşlarıyla dinlenmiştir. Eserde yer yer Türk yas tutma geleneğine temas edilmiştir. Keza ağıt yakmadan esinlenerek ağıtlar söylenmiştir.

Fuzuli, Erenler Bahçesi eserinde Kerbela'yı şöyle tanımlar :

"Sehl sanman Kerbela kavgasın ey ehl-i hired Arsa-i bi-dad ü meydan-ı

beladır Kerbela

Sorsalar kim kangı menzildir mesa'ib mecmaı
Ün verir kasr-ı felek Kerbelâ'dur Kerbela"
(Ey akıl erleri, Kerbela Savaşının basit olduğunu sanmayın. Kerbela, adaletsizlik alanı, bela meydanıdır. Musibetlerin toplandığı yer neresidir diye sorsalar, feleğin köşkünden 'Kerbela'dır Kerbela' sesi gelir.)

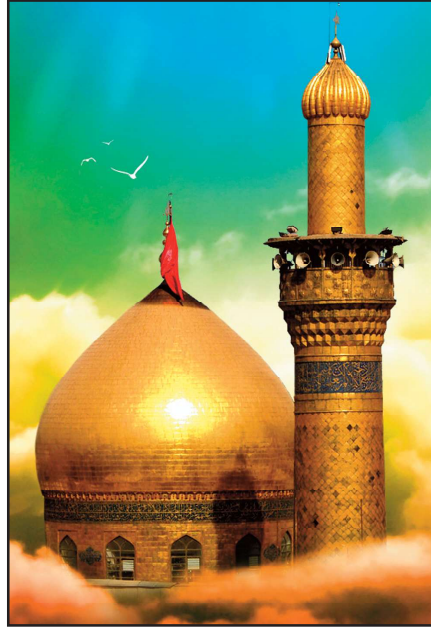
Fuzuli, kitabın son kısmını Kerbelâ Şehîdî'ne Ağıt başlıklı şiiriyle bağlar. Bu ağıttan bir bölüm aşağıdadır:

Mâh-ı Muharrem oldı şafaktan çıkup hilâl
Kılmış azâ töküp kad-ı ham birle eşk-i al
Evlâd-ı Mustafâ'ya meded kılmamış Fırât
Giçürmesün mi yerlere anı bu infî'âl
Çokdur hikâyet-i elem-i Şâh-ı Kerbelâ
Elbette çok hikâyet olur mucib-i melâl
Fehm eylesen gam-ı şühedâ şerhin itmege
(Muharrem ayı geldi de, güneş battıktan sonra, hilâl görünüp yas tuttu; boynunu bükerek kanlı gözyaşı döktü. Fırat ırmağı, Hazret-i Muhammed Mustafâ'nın çocuklarına yardımcı olmadı; bu kızgınlık, bu öfke, onu yere göçürmesin mi?)

Sıkıntı verici hikayeler, elbette çoktur; bu bakımdan Kerbelâ Şâhı Hüseyin'in hikayesi de uzundur. Şehîdlerin halini anlatmak istersen, Kerbelâ'daki her yeşillik parçası dile gelir de, yardımcı olur. Zaman şehidler için yas töreninin yenilenmesini sağladı; sen de elden geldiğince, ağla ey gönül!!)

Yazımızı şehitlerimize rahmet dileyerek Keçecizade İzzet Molla'dan bir beyitle bitirelim:
"Dideden su yerine kan akacak dem geldi
Kerbela günleridir ağla Muharrem geldi"

İmam Hüseyin Kimdir?

İmam Hüseyin, Rahmet Peygamberi'nin biricik kızı, iffet ve ismet timsali Fatıma'dan doğmuş sevgili torunudur.

İmam Hüseyin, İslam peygamberinin vasîsi, evliyânın şâhı Alî'nin oğludur.

İmam Hüseyin, Kur'an'da her türlü kötülük ve pislikten tertemiz kılındıklarını Allah'ın beyan ettiği Ehl-i Beyt'in bir üyesidir.

(Ahzab Suresi. Ayet 33)

İmam Hüseyin, hepimize Peygamberin tebliğ ücreti olarak sevgisi farz kılınan peygamber yakını, en yakını, yavrusudur.

(Şura Suresi Ayet 23)

İmam Hüseyin, kardeşi Hasan'la birlikte, cennet gençlerinin efendisidir.

(Hadis-i Şerif. Sahih-i Tirmizi, Sahih-i İbn-i MaceFazail-i ashab babı vs.)

İmam Hüseyin, Hasan'la birlikte cennetin ziyneti, süsüdür.

(Hadis Üsd'ül-Gabe C.1 S.151, El-İsabe,

Kenz'ül-Ummal C.6 S.221, Tarih-i Bağdad)

İmam Hüseyin, Hasan'la birlikte arşın küpesidir.

(Hadis. Feyz'ül-Kadir, C.3 S.415, Mecma'üz-ZevaidC.9 S.184, Kenz'ül-Ummal C.6 S.220)

Hz. Peygamber O'nun için "Hüseyin benden ben Hüseyin'denim, kim Hüseyin'i severse, Allah da onu sever" buyurmuştur.

(Sahih-i Tirmizi C.2 S.307. Sahih-i İbn-i Mace,Fazail-ı ashab babında, Müsned-i Ahmed C.4 S.172)

İmam Hüseyin ve kardeşi İmam Hasan için Hz. Peygamber (saa) "Bunlar benim oğullarım, kızım Fatıma'nın oğullarıdır. Allah'ım! Ben onları seviyorum sen de onları sev. Onları sevenleri de sev." diye dua etmiştir.

(Sahih-i Tirmizi C.2 S.240) Kenz'ül-Ummal C.6 S.220 vs.)

İmam Hüseyin ve kardeşi İmam Hasan için Hz. Peygamber (s.a.a) "Bu oğullarım dünyadan benim en güzel kokan çiçeklerimdir."

buyurmuştur.

(Sahih-i Buhari Kitab-ı Bed'il-Halk Bab-ı Menakıb'il-Hasan-i Ve'l-Hüseyin (a.s), Sahih-i Tirmizi C.2 S.306, Müsned-i Ahmed C.2 S.85 vs.)

Evet, O, tertemiz bir çiçek, O, cennet ziyneti, arşın küpesi, Peygamber'in yavrusudur. İmam Hüseyin, Kur'an'ın indiği, sünnetin yaşandığı evin oğludur.

YEZİD KİMDİR?

Hüseyin'in tam anlamda karşıtı Yezid'dir.

O, kötülüğü, yalanı, düzenbazlığı, kirlenmişliği, kokuşmuşluğu, zulmü, despotizmi, nekesliği ve namertliği temsil ediyor.

O, kanun-kural bilmez, hak-hukuk tanımaz, ayyaş ve sarhoş birisiydi.

Dönemin tarihini irdeleyip Hüseyin (a.s) ve Yezid'i tanıyanlar Hüseyin'in, onun için zikrettiklerimizden daha yüce olduğunda ve Yezid için söylediklerimiz de (hissiyatımızın ifadesi olmayıp) Yezid'in bu anlatılanlardan çok daha rezil birisi olduğunda hemfikirdirler. Bu Yezid, sadece peygamber ailesine zulmetmekle kalmamış, peygamberin mescit ve mezarını, ashabinın kanıyla kızıla boyamış, ırzları da dâhil, Peygamber şehrinin her şeyini askerlere mubah kılmıştı.

Bununla da kalmayıp Allah'ın beyti Kâbe'yi mancınıkla taş yağmuruna tutup ateşe vermişti. Babası Muaviye, meşru halife Hz. Ali'ye karşı savaşmış, ona sövmeyi ibadetin bir parçası haline getirmiş, peygamber çiçeği İmam Hasan'ı zehirleterek öldürmüştü.

Muaviye'nin babası Ebu Süfyan, Hz. Peygamber'e karşı yirmi bir sene savaşmış, anası Hinde ise Hz. Peygamber'in sevgili amcası Hz. Hamza'yı öldürmesi için enteresan vaatlerle Vahşi adındaki köleyi görevlendirmiş, Hz. Hamza'nın şahadetinden sonra da göğsünü yararak ciğerlerini çıkarıp yemeye kalkışmıştı. Bu yüzden de "Akilet'ül-Ekbad" (ciğer yiyen kadın) olarak anılırdı.

Tüm bu ve benzeri rezilliklerinden dolayı bu aile, Allah ve Resulü'nün lanetini almıştır.

*İmam Hüseyin
O, Kur'an-ı
Kerim'i,
muazzez İslam
peygamberinin
sünnet-i
seniyesini,
meşruiyeti
bütün
Müslümanlarca
a kabul edilen
son iki halifeyi,
babası Ali'yi,
kardeşi
Hasan'ı ve son
tevhidî din
olan İslam'ı
temsil ediyor.
İmam
Hüseyin,
iyiliği,
doğruluğu,
dürüstlüğü,
temizliği,
adaleti,
hürriyeti,
cömertliği ve
mertliği temsil
insandır.*

Hz. Peygamber (s.a.a), Necranlı Hıristiyanlar ile bu şartla anlaşma yaptıktan sonra şunları söyledi: "Nefsimi kudret elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, yok olmak, Necran halkının üzerine inmek üzereydi. Eğer lânetleşselerdi, çarpılarak maymunlara ve domuzlara dönüşeceklerdi. Vadileri tutuşup üzerlerine ateş yağdıracaktı. Necran bölgesinin halkı, ağaç tepelerindeki kuşlara varıncaya kadar, yok olacaktı. Hıristiyanların üzerinden bir yıl geçmeden hepsi helâk olacaktı." Böylece Necran Hıristiyanlarının temsilcileri Müslümanlığı kabul etmeden beldelelerine döndüler.[2] Rivayet edildiğine göre Necran Hıristiyanlarının Seyyid ve Akab isimli liderleri çok kısa bir süre sonra Müslümanlığı kabul ettiklerini açıklamak üzere Hz. Peygamber'in (s.a.a) yanına geri döndüler.

İslam'ın Zaferi: "Mübahele" Günü

Zilhicce Ayının 24 veya 25'inci Günü Mübahale Olayının Yaşandığı ve Ehl-i Beyt (a.s.)'in Faziletlerinin Bir Kez Daha Aşikar Olduğu Gündür.

"Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle çekişip-tartışmalara girişirlerse de ki: Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalancılara üzerine kılalım."

Âl-i İmran/61

Nasraniler, Hz. Muhammed'in çok büyük ve kalabalık bir toplulukla onları yıldırma ve korkutma için geleceğini bekliyorlardı fakat karşılarında sadece beş kişi buldular.

İslam tarihindeki önemli günlerden biri: Mübahale Günü...

İslam peygamberi Hz. Muhammed, Necran Nasranilerini İslam'a davet ettikten sonra, Nasranilerin büyük alimleri, yanlarında yaklaşık 370 kişi ile Medine'ye geldiler. Amaçları Muhammed ile ilmi tartışmalarda bulunmak ve Hz. Muhammed'in söylediklerinin doğruluğunu ölçmektir. Yapılan tartışmalarda Muhammed; Nasranileri, Nasranilerin güvenilir kitaplarını kaynak göstererek yenilgiye uğrattı. Bu kitaplarda, "kendisinin geleceğine dair" alametleri alimlere bildirdi.

Nasraniler de zaten böyle bir bekleyiş içinde idiler. Onların inanışına göre de gelecek olan peygamber deveye binerek (Mekke'de bulunan) Faran Dağları'ndan zahir olacak, İy ve Uhud (Medine'de) arasında hicret edecekti. Hz. Muhammed'in delilleri o kadar güçlüydü ki Nasrani bilginlerinin Hz. Muhammed'in söylediklerinin ve yolunun "hak" olduğunu

söylemekten başka çareleri kalmamıştı ancak kabul etmediler. Bunun üzerine Allah:

"Sana gelen bunca ilimden sonra, yine de bu hususta seninle çekişip tartışmalara girişirlerse de ki: Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, nefsimizi (kendimizi) ve nefsinizi (kendinizi) çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söylemekte olanların üstüne kılalım." şeklinde emretti.

Bu emir gereği Hz. Muhammed, doğrunun yalancılardan ayırt edilmesi için Nasranilere mübahele (karşılıklı beddua, lanetleşme) yapma önerisinde bulundu. Nasraniler de bu öneriyi kabullenip bu işin yarına bırakılmasını söylediler.

Kararlaştırıldığı gibi, mübahalenin kararlaştırıldığı günün ertesi Nasranilerin hepsi yetmişden fazla kendi alimlerinin eşliğinde, Medine'nin çıkışında, Hz. Muhammed'in çok büyük ve kalabalık bir toplulukla onları yıldırma ve korkutma için geleceğini bekliyorlardı. Aniden Medine kalesinin kapısı açıldı ve Hz. Muhammed sağında bir genç, solunda hicaplı bir kadın ve ön tarafında ise iki çocuk olduğu bir halde gelerek Nasranilerin karşısındaki bir ağacın altında oturdular. Sadece beş kişiydiler.

Nasranilerin büyük alimi Oskof, mütercimlerden Hz. Muhammed ile gelenlerin kim olduklarını sordu. Mütercimler:

"O genç, onun damadı ve amcası oğlu Ali bin Ebu Talib'tir, o kadın onun kızı Fatıma Zehra'dır, o iki çocuk ise onun torunları ve kızının evlatları olan Hasan bin Ali ve Hüseyin bin Ali'dir." dediler.

Oskof bu durumu görünce Nasrani alimlerine şöyle dedi:

“Bakınız Muhammed nasıl da mutmain bir halde en yakınlarını, evlatlarını ve en çok sevdiği azizlerini mübahaleye getirip onları belaya maruz bıraktı. Allah’a and olsun ki eğer onun tereddüt veya korkusu olsaydı, asla onları getirmez ve mübahaleden vazgeçerdi veya en azından ailesinden olan azizlerini bu hadiseden uzak tutardı. Onunla mübahale yapmamız, kesinlikle doğru değildir. Eğer Rum Kayseri’sinden korkmasaydım ona iman ederdim. Öyleyse onun isteklerini kabullenerek onunla anlaşış kendi şehrimize dönelim.”

Onların hepsi: “Söylediklerin sahil ve doğrudur.” deyip Oskof’u tasdik ettiler. Daha sonra Oskof, Peygamber’e: “Biz seninle mübahale yapmıyor, anlaşmak istiyoruz.” dedi. Hazret de onların bu teklifini kabul ettiler.

Barış anlaşması Ali bin Ebu Talib’in eli ile yazıldı. Evrafi kumaşlarından, her kumaşın kıymeti kırk dirhem olmak şartıyla iki bin kumaş, bin miskal altın ve bunların yarısının yani bin kumaş ve beş yüz miskal altının Muharrem ayında ve diğer yarısının da Recep ayında verilmesinin gerekliliği yazıldıktan sonra her iki taraf da imzaladı.

Mübahale Ayeti’nin Önemi

Bu ayet, Muhammed’in doğruyu temsil ettiğini göstermesi açısından önemlidir. Eğer Muhammed doğru olmasaydı, tıpkı Nasrani alimleri gibi mübahaleden vazgeçmesi gerekirdi.

Bu ayet, “Hasan ve Hüseyin benim oğlumdur.” mealindeki hadislerin

doğrulanması anlamına gelmektedir.

Bu ayette, “kadınlarımızı ve kadınlarınızı” bölümünde, “kadınlarınız” davetine Muhammed, Fatıma’yı uygun görmüştür. Buradan yola çıkarak Enes Bin Malik’ten nakledilen şu hadisin:

“Alemlerdeki kadınların en iyisi dört tanedir: İmran kızı Meryem, Mezahim kızı Asiye, Hüveylid kızı Hatice ve Muhammed kızı Fatıma.” [1] “Muhammed bu dört kadını alemlerin en iyi kadınları olarak saydıktan sonra Fatıma’yı hem dünyada hem de ahirette diğer üçüne üstün kılmıştır.” [2] doğruluğunu ispatlamaktadır.

Bu ayet, İslam’ın örnek kadın, erkek ve çocuklarının, sırasıyla; Fatıma bint Muhammed, Ali bin Ebu Talib, Hasan bin Ali ve Hüseyin bin Ali olduğunu göstermektedir.

Bu ayette, “nefsimizi (kendimizi) ve nefsinizi (kendinizi) çağırılım” bölümünde Muhammed, Ali’yi “kendi nefsi” olarak tanımlamıştır. Dolayısıyla İbn-i Abbas’tan nakledilen, şu gibi

“Ali bendendir, ben de ondanım; onun eti benim etimden ve onun kanı benim kanımdandır; o bana nispetle Harun’un Musa’ya olan konumu gibidir. Ey Ümmü Seleme! Duy ve şahit ol ki, bu Ali, Müslümanların seyyidi ve efendisidir.” [3] hadislerin doğruluğunu ispatlamaktadır.

Dipnotlar:

[1] Ahmed bin Hanbel, Müsned; Hafız Ebubekir Şirazi, Nüzul’ul-Kur’ân fi Ali

[2] Hatip, Tarih-i Bağdat

[3] Hanefi olan Süleyman Belhi “Yenabi’ul-Mevedde” kitabının 7. babında, Abdullah bin Ahmed bin Hanbel’in “Zevaid-i Müsned”

Mübahale Nedir?

Mübahale “Behl” veya “Buhl” kökünden olup serbest bırakmak ve bir şeyin kayıtlı ve bağını kaldırmak anlamındadır. Dolayısıyla kendi haline bırakılan, yavrusunu serbestçe emzirmesine müsaade edilen ve memeleri torbaya bırakılmayan hayvana “Bahil” (serbest bırakılmış) denir ve duada ise aynı kökten olan “ibtihal” kelimesi yalvarış ve işi Allah Teâlâ’ya bırakmak anlamında kullanılmaktadır. Ancak bazen bu kelimenin helak olma, lanetleme ve Allah’ın rahmetinden uzaklaşma anlamlarında da kullanıldığını görüyoruz. Bunun sebebi ise kulu kendi haline bırakmayı bu sonuçlar izlediği içindir. Mezkûr ayette geçen “İbtihal” kelimesinin anlamı ise, önemli dini bir mesele hakkında birbirinin sözünü kabul etmeyen iki kişi bir yerde toplanarak Allah-u Teâlâ’ya yakınmaları ve O’ndan yalancı rezil etmesini ve cezalandırmasını istemeleri şeklinde birbirlerini lanetlemesidir.

Meyssem-i Tammar'ın Şehadeti

Meyssem, umre dönüşü, Mekke'den Kufe'ye dönerken yolda İbn-i Ziyad'ın adamları tarafından tutuklanır. Zindanda Muhtar Sakaî ile karşılaşır ve ona yakında zindandan çıkacağı haberini verir. İbn-i Ziyad, Ureyfi'den (kavmin lideri) Meyssem'i ona teslim etmesini aksi takdirde onu öldüreceğini söyler. Anlaşıldığı kadarıyla İbn-i Ziyad süvari birliğinden yüz kişiyi onunla birlikte gönderir ve Meyssem'i Kadisiye'de (Kufe'ye on beş kilometre mesafede) tutuklatır ve Kufe'ye götürerek darağacına astırır.^[14]

Meyssem et-Temmar el-Esedî Kufî, İmam Ali'nin (a.s) seçkin ashabındandır. Kerbela Vakiasından önce İbn-i Ziyad'ın emri ile Kufe'de darağacına asılmış ve şehit olmuştur.

Hayatı hakkında çok aydınlatıcı bilgiler bulunmamaktadır. Kufe'de hurma sattığı, keramet sahibi olduğu ve gelecekte yaşanacak bazı olaylardan haber verdiği rivayet edilmiştir.

Dediklerine göre Meyssem-i Temmar, Acem (Araplar'ın Arap olmayanlara ve özellikle İranlılar'a verdikleri isim) asıllıdır. Günümüz yazarlarından bazıları, onun İranlı olduğunu belirtmişlerdir;^[1] ancak Ben-i Esed kabilesinden bir kadının kölesi olduğu için, bu kabileye müntesiptir.^[2] Hz. Ali (a.s) Meyssem'i kadından satın almış ve azat etmiştir. Hz. Ali (a.s) Meyssem'e adını sorunca "Salim" der. Sonra Hz. Ali (a.s): "Allah Resulü (s.a.a) Acem diyarında babanın senin adını "Meyssem" koyduğunu bana haber vermiştir" der. Meyssem: "Allah Resulü ve Müminlerin Emiri doğru buyuruyorlar. Allah adına yemin ederim ki Acem diyarında benim adım öyleydi." Bunun üzerine Hz. Ali (s.a): "Salim ismini bırak, Resulullah'ın (s.a.a) seni andığı önceki adına dön" diye buyurur. Böylelikle Salim, "Meyssem" adını alır ve künyesi "Ebu Salim" olur. Bir başka künyesi ise Ebu Salih'tir.^[3]

Meyssem, Kufe pazarında hurma sattığından kendisine "Temmar" (hurmacı) lakabını vermişlerdir.^[4] Bir başka rivayete göre "Darül Rızk" denilen yerde kavun satarmış.^[5]

Meyssem, Muaviye'nin ölümünü önceden bilmiş^[6] ve İmam Hüseyin'in (a.s) şehadet haberini de "Cuble" adında Mekke'li bir kadına haber vermiştir.^[7] Meyssem, ayrıca kendi taifesinin elebaşı tarafından tutuklanacağını, İbn-i Ziyad'ın^[8] emri ile şehit edileceğini ve Muhtar b. Ebî Ubeyd b. Mesud es-Sekafî'nin hapisten çıkacağını da önceden haber vermiştir.^[9]

Meyssem-i Temmar'da bulunan bu özellikler,

onu İmam Ali'nin (a.s) seçkin yaranlarından,^[10] havarilerinden ve değerli ashabından saymalarına neden olmuştur.^[11] Nitekim bazı kayıtlarda Meyssem-i Temmar, "Şortetu'l Hamis"ten sayılmıştır. Bu grup, Hz. Ali (a.s) ile savaşlarda son nefeslerine kadar Hz. Ali'ye (a.s) destek vereceklerine dair antlaşmışlardı.^[12]

Meyssem'in

Tutuklanması ve Katledilmesi

Birinci Rivayet: Meyssem'in tutuklanması ve şehadeti hakkında iki rivayet bulunmaktadır. Birinci rivayette İbn-i Ziyad, Yezid b. Muaviye'nin emri ile –Ehl-i Beytin ciddi taraftarlarından olduğunu biliyordu- Meyssem'i tutuklatarak darağacına astırır.^[13]

Dipnotlar:

[1]-Din in İhyasında İmamların (a.s) Rolü, c. 1, s. 131.

[2]-Keşşî, er-Rical, s. 9; Müfid, el-İrşâd, c. 1, s. 323; Necaşî, er-Rical, s. 14; Tusî, er-Rical, s. 81, 224, k. 1415.

[3]-Keşşî, er-Rical, s. 9; Müfid, el-İrşâd, c. 1, s. 323; Tabersî, İlamü'l Verâ bi-Alami'l Hüda', c. 1, s. 323; Kas Şazan Kummî, el-Fezail, s. 2-3, Meyssem'in künyesini "Ebu Cafer" olarak yazmıştır.

[4]-Bkz. İbn-i Şehraşub, Menakıb-u Âl-i Ebî Talib, c. 2, s. 329.

[5]-Keşşî, er-Rical, s. 78.

[6]-Bkz. Keşşî, er-Rical, s. 80.

[7]-İbn-i Babeveyh, Emalî, s. 189 – 190.

[8]-Bkz. Keşşî, er-Rical, s. 81- 82; Şerif er-Razî, Hasaisü'l Eimme, s. 54 – 55.

[9]-Müfid, el-İrşâd, c. 1, s. 324 – 325; İbn-i Ebü'l Hadid, Şerh-i Nehcü'l Belağa, c. 2, s. 293.

[10]-İbn-i Nedim, el-Fihrist, s. 223; Tusî, el-Fihrist, 1417, s. 150.

[11]-Keşşî, er-Rical, s. 9; Müfid, el-İhtisas, s. 3; Ağa Bozorg-u Tahrânî, c. 2, s. 18, 164.

[12]-Berki, el-Mehasin 1342; s. 3- 4; Müfid, İhtisas, s. 2 – 3.

[13]-Müfid, el-İrşâd, c. 1, s. 324 – 325.

[14]-Huseybi, el-Hidayetu'l Kubra, s. 133; Keşşî, Rical, s. 82–84; Şerif er-Razî, Hasaisü'l Eimme, s. 54 – 55.

H. Rugeyye'nin Şam Harabelerinde Şehadeti (H.61)

Fedakarlık ve insani kemallerle dolu Kerbela gibi bir olayda yaşı küçük olan kimseler fazla dikkat çekmemiş olabilir. Hz. Rugeyye (s.a)'nin yaşamı, babası, amcası, halası gibi yüce şahsiyetlerin nurlarının ışığı arkasında kaldığından tarih kitaplarında İmam Hüseyin (a.s)'in Rugeyye adında küçük bir kızı olduğu konusuna değinilmemiştir. Bazı

maktelerde İmam Hüseyin (a.s)'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: "Ey bacım! Ey Ümmü Kulsüm! Sen ey Zeynep! Sen ey Rukayye ve Fatma ve Rubab! Sözümü hatırlayın, ben öldüğüm zaman benim için yaka yırtmayın, yüzünüzü tirmalamayın ve uygunsuz sözler söylemeyin." [1]-[2]

H. Rugeyye (sa) şehit olduğunda henüz üç veya dört yaşlarındaydı. İmam Hüseyin küçük kızı Rugeyye'yi çok severdi. O da babasına çok düşkün bir kız çocuğuydu. H. Rugeyye, Aşura Günü babasının ve diğer Kerbela yiğitlerinin şehit edilmişinden sonra, esirler ile beraber Şam'a götürüldü. Devamlı babasının nerde olduğunu soruyordu. Ona baban yolculuğa çıktı diyorlardı. Şam harabesinde bir gece babasını rüyasında gördü. Kalkınca şiddetle ağladı ve babasını istedi. Her ne yaptysalar da onu susturamadılar. Rugeyye'nin ağlamasından orada olan herkes etkilendi. Yüzlerine ve başlarına vurarak ağlamaya başladılar. Yezit sesleri duyunca neler olduğunu öğrendi. İmam Hüseyin'in mübarek kesik başını bir tepsinin içine koydurdu. Rugeyye'ye götürmelerini emretti. H. Rugeyye (sa) tepsiyi görünce: "Ben yemek istemiyorum, babamı getirin bana!" dedi. "Bu senin baban." dediler. Tepsinin örtüsünü kaldırdı. Babasının başını görünce kesik başı minik ellerine alarak

bağrına bastı ve şöyle dedi:

"Babacığım! Seni kim kendi kanına boyadı. Babacığım! Boğazının damarlarını kim kesti. Babacığım! Kim beni küçük yaşta yetim bıraktı. Babacığım! Keşke bugünden önce ölseydim de sakallarının kanıyla boyandığını görmeseydim!"

Minik elleri ile babasının kana boyanan

yüzünü silip sakallarını düzeltiyordu. Ve H. Rugeyye (sa) bu sözlerinin ve babasının kana boyanan yüzünü silerken bir an dayanamadı gözyaşları arasında bayıldı. Kaldırmak için yanına koştuklarında öldüğünü fark ettiler.

Yezit sesleri duyunca neler olduğunu sordu. Durumu öğrenince İmam Hüseyin'in mübarek başını bir kabin içerisine koydurdu ve Rugeyye'ye götürmelerini emretti. Rugeyye kabin üstündeki örtüyü kaldırdı ve bu baş kimindir, diye sordu. Babanın başıdır, dediler. Bunu duyan Rugeyye babasının başını bağrına basarak "Babacığım seni kim kendi kanına boyadı? Babacığım kim boğazını kesti? Babacığım, kim beni bu yaşta yetim bıraktı?" diye ağıtlar okudu. Rugeyye bu sözlerin ardından daha fazla dayanamadı ve orada vefat etti.

Ehlibeyt'in feryadı daha da yükseldi. Ağıtlar öylesine kederliydi ki sesleri duyan bütün Şam halkı ellerinde olmadan gözyaşlarına boğuluyorlardı. H. Rugeyye Şam harabelerine toprağa verildi.

Dipnotlar

[1] - İbn-i Tavus, Ebulkasım Ebulhasan b. Saaduddin, el-Luhuf Ala Katli't-Tufuf, s.141, İntişarat-ı Usve, Kum, 1. Baskı, H.K.1414; A'lamu'l Vera, 236.

[2] -Tarihi Açıdan H. Rugeyye'nin (a.s) Hakkında Araştırma'dan alıntıdır

H. Zeynep, yapılan bütün haksızlıklara ve gaddarlıklara şahit oluyordu. Ancak her şeye rağmen sabırla direnmiştir. H. Zeyneb'in asıl çilesi Kerbela'dan sonra başlamıştır. H. Zeyneb'in sorumluluğu daha yeni başlıyordu. Çünkü İmam Hüseyin (as)'in şehadetinden sonra kafilenin başına geçmiştir. Fatma gibi bir annenin kızı olan Zeynep Kerbela hadisesinden sonra Peygamber(sav)'in cihadın en üstünü zalim liderin karşısında hakkı söylemektir hadisinin gereğini yerine getirmiş; bunu Yezid'in huzuruna çıkarıldığında yaptığı konuşmayla ispatlamıştır.

Hız. Rugayye (s.a) İkitelli'de Anıldı

İmam Hüseyin (as)'ın Kerbela şahidi ve Şam harabelerinde can veren küçük kızı Hz. Rugayye'nin kısa ömründe yaşadığı büyük zulümler ve şehadeti.. Mübarek bedenini oraya defnettiler. Kabri zamanla sevenlerinin ziyaret yeri oldu. Allah'ın sonsuz selamı onun üzerine olsun.

Hız. Ebu Talib Camii Gençliği (HEG) tarafından, İmam Hüseyin'in (a.s) Kerbela şahidi ve Şam harabelerinde can veren küçük kızı Hz. Rugayye (s.a), şehadet yıldönümünde İkitelli Çınar Koleji Kampüsü'nde anıldı.

Anma programına, Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz, Ayetullah Seyyid Seccat Karakuş, Zeynebiye Camii Derneği Başkanı Ali Şahintekin, CABİR Âlimleri, CAFERİDER ve ZHGM Yönetim Kurulu Üyeleri, siyasi parti temsilcileri, çeşitli sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri ve yüzlerce Ehl-i Beyt dostu katıldı.

Sunuculuğunu Nurhayat Yılmaz'ın yaptığı program, Bedir'den Kerbela'ya, Kerbela'dan Çanakkale'ye, Çanakkale'den 15 Temmuz ve Karabağ Şehitlerine kadar tüm şehitler için yapılan saygı duruşu, İstiklal marşı ve Ehl-i Beyt âlimi Muhammed Karaduman'ın Kur'an-ı Kerim tilavetiyle başladı.

Kur'an-ı Kerim tilavetinin ardından program **Hız. Ebu Talib Camii Derneği Başkanı Cemal Çoşkun**'un hoş geldiniz konuşmasıyla devam etti.

"Hz. İbrahim'in sesini kıyamete kadar tüm nesillere duyuran yüce rabbimiz Hz. Hüseyin'in de (a.s) sesini tüm nesillere duyurmuştur."

Anma programından konuşan **Hız. Ebu Talib Camii İmamı Hüseyin Çaça**, "Bizler bugün burada Hz. Hüseyin'in (a.s)

Nurhayat Yılmaz
Sunucu

Kerbela'da ki masumiyetinin üzerinden 1384. yıl geçmesine rağmen O'na Lebbeyk Ya Hüseyin! diyerek yanında olduğumuzu ilan etmek için toplandık. Ehl-i Beyt sevgisine karşı tüm engellemelere rağmen 2 milyar Müslümanın kalbinde Ehl-i Beyt sevgisi taht kurmuştur.

Kerbela'da Hz.

Hüseyin (a.s) kıyamete kadar gelecek olan tüm özgür vicdanlara seslenmiştir. Bu çağrı Kur'an'ı, ilahi ve insani değerlerle yaşamamız ve benimsememiz içindi. Peki, Hz. Hüseyin'i (a.s) kim duyacaktır? Hz. İbrahim'in sesini kıyamete kadar tüm nesillere duyuran yüce rabbimiz Hz. Hüseyin'in de (a.s) sesini tüm nesillere duyurmuştur." dedi.

Program Fatma Zehra Yılmaz'ın Hz. Rugayye (s.a) için okuduğu duygusal şiirler ve Ehl-i Beyt meddahı Recep Ali salman ve Uğur Ali Tuncay'ın okuduğu mersiyeyle devam etti.

Anma programında konuşan **Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz** konuşmasında, "Hz. Zeyneb (s.a), Hz. Ali'nin (a.s) feth edemediği Şam'ı feth ederek, Yezid'i sarayında esir etmiştir. Hz. Zeyneb (s.a), Yezid'in velihtını da Yezid'e

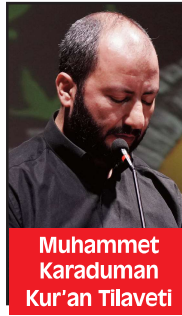

karşı etmiştir. Bunların hepsini Hz. Zeyneb (s.a) başarmıştır. Bu hareket hedefli ve stratejik bir çıkarmaydı. Bu hedef başarılı olarak Yezid'i dize getirmiştir.

Müslümanlar olarak ezadarlık edip, dini bir program mı yapacaksınız? O zaman her şeyiniz ölçülü olmalıdır. Özellikle din adına bir şey yapacaksınız bir hedefiniz olmalıdır. Şimr Hz. Hüseyin'i (a.s) neden öldürdü? Şimr Hz. Ali'nin (a.s) askeriydi. Dünya malı ve dünyevi çıkarlar için Hz. Hüseyin'in (a.s) kanı üzerinde hesaplar güdenin Şimr'den ne farkı var? Hz. Hüseyin'i (a.s) unutturmayacağız ama bunu derken de bizim tutarsız hareketlerimiz Hz. Hüseyin'e (a.s) baş kakısı olursa işte o zaman ihanet etmiş olurmuşuz.

Sizler kan akıtmak yerine, kan vererek nice hayatlar kurtardınız. Sizin bu hareketiniz Aşura günü İran'da, Azerbaycan'da, Pakistan'da ve Afrika kıtasında gerçekleştirilmektedir. Sizce ben Hüseyinciyim diyerek kan akıtarak vahşet görüntüleriyle insanları Hz. Hüseyin'den (a.s) ürkütmek mi bu misyona uygun, yoksa

Muhammet Karaduman
Kur'an Tilaveti

insanlığa kan vererek can kurtarmak mı?

Hedef, gönül, duygu ve el birliği içerisinde bizde Zeynebiyeliler olarak Hz. Zeyneb'den (s.a) sonra o bayrağın yere düşmesine izin vermeyeceğiz. Bedenimizde can oldukça o bayrağı taşıyacağız ve taşımaya devam edeceğiz." dedi.

Program Uğur Tuncay ve Ali Salman mersiyleleriyle salondaki Ehli Beyt dostları gözyaşı akıttı.

Anma programı Hz. Ebu Talib Camii gençliğinin hazırladığı tiyatro gösterisiyle son buldu.

Yezit sesleri duyunca neler olduğunu sordu. Durumu öğrenince İmam Hüseyin'in mübarek başını bir kabin içerisine koydurdu ve Rugayye'ye (s.a) götürmelerini emretti. Rugayye (s.a) kabin üstündeki örtüyü kaldırdı ve bu baş kimindir, diye sordu. Babanın başıdır, dediler. Bunu duyan Rugayye babasının başını bağrına basarak "Babacığım seni kim kendi kanına boyadı? Babacığım kim boğazını kesti? Babacığım, kim beni bu yaşta yetim bıraktı?" diye ağıtlar okudu. Rugayye bu sözlerin ardından daha fazla dayanamadı ve orada vefat etti.

ERBAİN: EVRENSEL AŞK YÜRÜYÜŞÜ! KİM BUNLAR? NİÇİN YÜRÜYORLAR?

Kemal Şükrü Sevindik
Eğitimci
Tarihçi Yazar

Günümüzde esas olarak insanlar Necef – Kerbela arasındaki 90 kilometrelik yolu yürüyerek Hz. Zeyneb (s.a) ve Hz. Hüseyin'i (a.s) yad edip onların davasını canlı tutmak istiyorlar. Son yıllarda ulaşım ve iletişim araçlarındaki gelişmeler ile Irak'ta göreceli de olsa sağlanan güvenlik dolayısıyla katılım zirve noktalara ulaştı.

Aşura Günü Kerbela'da, Hz Hüseyin (a.s) başta olmak üzere Hz. Muhammed Mustafa'nın evlatlarından 14 kişi şehit edildi. Başları bedenlerinden ayrıldı. Mübarek bedenlerinin üzerinde defalarca at koşturuldu.

Peygamber ailesinin tüm kadınları ve çocukları esir edildiler ve zincirlere vuruldular.

Tüm bu cinayet ve fecaatler Hz. Zeyneb'in (s.a) gözleri önünde işleniyordu. Ve Hz. Zeyneb (s.a) tüm bu cinayet ve zulümler sırasında kadın ve çocuklara önderlik yapmak zorundaydı.

Aşura Günü'nün gecesi esirler Kerbela'da tutuldular. Ertesi gün (11 Muharrem) kesik başlar mızraklara takıldı, Hz. Zeyneb ve Hz. Zeynelabidin (a.s) başta olmak üzere tüm kadın ve çocuklar zincirlendi.

Esirler kervanı bu şekilde önce Kufe halkının içerisinden geçirilerek Yezid'in Kufe valisi İbni Ziyad'ın sarayına getirildiler.

Mübarek kesik başlar ve kutsal esirler kervanı daha sonra Kufe – Bağdat – Musul – Mardin – Urfa – Antep – Halep yoluyla yaklaşık 2000 kilometre yürütülüp aynı zamanda sergilenerken Şam'a Yezid'in sarayına getirildiler.

Yezid, Ehl-i Beyt (a.s) ailesini "terörizm" ve "bozgunculuk" ile suçlayarak onları aşağılamak ve toplumlar nezdinde küçük düşürmeyi ve Emevi saltanatını muhkemleştirmek istiyordu.

Ancak Hz. Zeyneb bu süreci öylesine mükemmel yönetti ve Hz. Hüseyin'in amaç ve şahadetini öylesine mükemmel dile getirdi ki, toplumda Emeviler'e karşı

ilk kıvılcımı çakmış oldu.

Durumun vahametinden korkan Yezid, Hz. Zeyneb ve diğer esirlerin hemen Şam'dan uzaklaştırılmasını, Medine'ye gönderilmesini ama halk ile temas etmemeleri için Şam – Ürdün hattından yani çölden götürülmelerini emretti.

Bu kutsal esirler kervanı Safer ayının 20'sinde yani Aşura olayından tam 40 gün sonra tekrar Kerbela'ya ulaştı.

Hz. Hüseyin ve yarenlerinin mezarları başında ağıtlar yakıldı, gözyaşları sel oldu, matem tutuldu, Hüseyin yad edildi, yolu ve davası için and içildi, yemin edildi..

Hz. Zeyneb ve abisi Hz. Hüseyin'in 40 gün sonra bu buluşması bundan sonra ERBAİN (kırkıncı gün) adıyla gelenekselleşti.

Ondan sonra her yıl insanlar az ya da çok bu geleneği 1400 yıl boyunca yaşattılar.

Günümüzde esas olarak insanlar Necef – Kerbela arasındaki 90 kilometrelik yolu yürüyerek Hz. Zeyneb (s.a) ve Hz. Hüseyin'i (a.s) yad edip onların davasını canlı tutmak istiyorlar.

Son yıllarda ulaşım ve iletişim araçlarındaki gelişmeler ile Irak'ta göreceli de olsa sağlanan güvenlik dolayısıyla katılım zirve noktalara ulaştı.

Daha doğrusu “HÜSEYİN”e doğru yürümek nedir?

Daha doğrusu “HÜSEYİN”e doğru yürümek nedir?
 Hüseyin’e yürümek, zulme başkaldırmaktır.
 Hüseyin’e yürümek, zalime isyan etmektir.
 Hüseyin’e yürümek, tasallut ve tahakküme itirazdır.
 Hüseyin’e yürümek, sömürü zincirini kırmaktır.
 Hüseyin’e yürümek, saltanata karşı kıyamdır.
 Hüseyin’e yürümek, saraya karşı durmaktır.
 Hüseyin’e yürümek, emperyalizm ile mücadeledir.
 Hüseyin’e yürümek, siyonizm ile savaştır.
 Hüseyin’e yürümek, vahhabizm ile cihattır.
 Hüseyin’e yürümek, hurafe ve bidatleri yıkmaktır...
 Hüseyin’e yürümek, adalet çağrısıdır.
 Hüseyin’e yürümek, özgürlük mücadelesidir.
 Hüseyin’e yürümek, eşitlik savunusudur.
 Hüseyin’e yürümek, bağımsızlık yoludur.
 Hüseyin’e yürümek, mazlumlardan yana olmaktır...
 Hüseyin’e yürümek, ahlaklıdır.
 Hüseyin’e yürümek, vicdandır.
 Hüseyin’e yürümek, insan sevgisidir.
 Hüseyin’e yürümek, doğa bilincidir.
 Hüseyin’e yürümek, barıştır.
 Hüseyin’e yürümek, emniyettir.
 Hüseyin’e yürümek, refahtır...
 Hüseyin’e yürümek, kalp mührünü söken ilaçtır.
 Hüseyin’e yürümek, İslam’dır.
 Hüseyin’e yürümek, imandır.
 Hüseyin’e yürümek, insan olmanın nişanesidir.
 Hüseyin’e yürümek, adalettir, eşitliktir, özgürlüktür!
 .. ve Hüseyin’e yürümek, aşktır.!

Son on yılda genel olarak bu yürüyüşe 20 – 30 milyon insan katılıyor. (Bu sene büyük yürüyüş 6 Eylül Çarşamba günü yapıldı.)

Peki, milyonlarca insan hangi düşünce ve inanç ile bu yürüyüşe katılıyor?

Erbain 2023'te Ziyaretçi Rekoru Kırıldı

Açıklanan resmi rakamlara göre bu yıl rekor bir katılımla 2023 Erbain'inde Kerbela ziyaretçileri 30 milyona yaklaşıyo. Erbain’e giderek Şehitlerin Efendisi İmam Hüseyin (a.s) ve ailesi için düzenlenen matem törenlerine katıldı.

Irak’ın çeşitli noktalarından günlerce yürüyerek Kerbela’ya gelen İmam Hüseyin (a.s) aşıkları. Burada Hz. Hüseyin’in (a.s) ve kardeşi Hz. Abbas’ın (a.s) mukaddes türbelerini ziyaret etti.

Irak Başbakanı Muhammed Şiya Es Sudani, Erbain ziyaretçilerini kabul etmek için devletin tüm imkanlarının kullanıldığını vurgulayarak, bu yıl ziyaretçi sayısının eşi benzeri görülmemiş düzeyde olduğunu belirtti.

Kerbela’da düzenlenen basın toplantısında konuşan Sudani, hükümetin ve hükümete bağlı sivil ve güvenlik kurumlarının Erbian ziyaret dönemi boyunca tüm hizmetleri kolaylaştırma konusundaki kararlı çalışmalarına işaret etti. Sudani milyonlarca ziyaretçiyi ağırlayacak uygun ortamın sağlanması için devletin tüm imkanlarının seferber edildiğini ifade etti.

Irak Ortak Harekat Komutanlığı, ziyaretçilerin güvenliğinin sağlanması amacıyla ortaya koyulan güvenlik planında tüm birimlerin işbirliği yaptığını açıkladı. Ortak operasyonlar komutan yardımcısı Kays el-Muhammedavi, güvenlik planının son ziyaretçinin kutsal şehir Kerbela’dan ayrılışına kadar devam edeceğini belirtti.

Sağlık Bakanı Salih Mehdi Al-Hasnavi ise, sağlık planının son ziyaretçi döneme kadar devam edeceğini vurgulayarak, Erbain yolunda 1.600 ambulansın konuşlandırıldığını, 10 milyondan fazla ziyaretçiye sağlık hizmeti verildiğini kaydetti.

Erbain Ziyareti'nin Önemi

Cabir bin Abdullah Ensari, Atiyye Avfi ile birlikte İmam Hüseyin'i (a.s) ilk ziyaret edendir. Erbain, Aşura'nın kemalidir; aşura kıyamı Erbain'de kemeline ulaşmaktadır; bu yüzden Erbain ziyaretine tavsiye edilmesi, zulüm ile mücadele ruhunu canlı tutmak ve bunu insanlara aşılamaktır.

Hüzün dolu bir kalp, toprağa bulanmış bir beden, susuz ve aç bir halde onu ziyaret et...

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Hüseyin'in ziyaretine gidince hüzün dolu bir kalp, perişan ve toprağa bulanmış bir beden, susuz ve aç bir halde ziyaret et. Çünkü Hüseyin (a.s) hüzünlü ve kederli bir halde, toprağa bulanmış bedenle aç ve susuz şehit edildi..."

Genel olarak kutsal türbeleri ziyaret ederken yapılması tavsiye edilen ameller;

1- Ziyaretçinin kutsal türbeye girmeden önce İmam'ı (a.s) iyice tanıması gerekir. Bir rivayette şöyle geçiyor: "Türbeyi ziyaret eden insan 'Arifen Bi-hakiki' olmalıdır" (Ziyaret ettiği türbenin sahibinin Peygamber'in hak vasisi olan 12 Ehlibeyt İmamlarından olduğunu bilmeli ve buna inanmalıdır).

2- Masum imamı ziyaret etmekteki amacın ne olduğu bilinmelidir.

3- Her türlü günahattan uzak durmalıdır. Çünkü Allah, sadece takvalı kimselerin hayır amelini kabul eder.

4- Yolculuk esnasında, beraberindeki insanların kalbini kırmaktan kaçınmalı, yalan söylememeli, kötü davranmamalı, diğerlerinin hakkını zayıf etmemeli ve ortak kullanılan mallara zarar vermemeli.

5- Mümkün olduğu kadar birlikte olduğu kimselere yardım etmeli ve onlara iyilik yapmalıdır.

Resulullah'ın (s.a.a) kabrinin ziyaret etmek için Medine'ye giden bir grup Müslüman'dan birisi ziyaret öncesi hastalandığı için ziyaret gidemez.

Gruptakilerden bir kişi hariç geri kalan herkes hasta arkadaşlarını bırakıp ziyarete giderler. Olay

İmam Sadık'a (a.s) aktarıncı İmam (a.s) hastanın yanında refakatçi olarak kalan şahsa şöyle buyurdu:

"Senin hasta arkadaşına bakıcılığının sevabı, diğer dostlarının ziyaretinin sevabından daha fazladır."

6- Ziyarete gidenlere hizmet etmeyi küçük görmemeli, insanlara yardım etmenin özel ve üstün mükâfatı olduğunu farkında olmalıdır.

Bir grup Müslüman Kâbe'yi tavaf etmek ister. İçlerinden birisini yanlarındaki amlarını koruması için eşyalarının yanına bırakıp Mescid-ul Haram'a gider. İmam (a.s) (bunu duyunca) şöyle buyurdu: "Başkalarının malını koruyanın mükâfatı, en az tavaf eden kimselerin mükâfatı kadardır."

7- Türbeye girmeden önce insan gusletmeli veya abdest almalıdır. (Yukarıdaki hadise istinaden Hz. Hüseyin (a.s) ziyareti hariç diğer Ehlibeyt İmamları'nın ziyaretinde temiz elbise

“ERBAİN KIRKINCI GÜN; “Gönlü Kerbela’da Olanlar Okusun”

Bir Alman Kerbela'ya gelip Kaç kişinin ziyarete geldiğini tespit etmek ister ve sayının en az yirmi milyonu aşmış olduğunu ilan eder. Yalnız merak ettiği şu soruları sorar:

1. Iraklı Araplar normalde sinirli insanlar olmasına rağmen neden ziyaret esnasında ve yollarda kavga eden veya tartışan kimseyi göremedim. Bunun sırrı nedir?

2. Böyle kalabalık ziyaretleri tüccarlar ve iş adamları fırsat bilerek mağazalarını mallarla doldurup pahalı pahalı yiyecek vs. satarlar. Halbuki burada herkes dükkanını kapatıp ziyarete gidiyor. Hiç bir büyük devlet bu milyonların dini törenine bütçe yetiştiremez. Siz bu kadar insanı nasıl doyuruyorsunuz?

3. Kerbela ve Necef'te sağlık hizmetleri

giyinilmeli ve güzel kokular sürülmelidir. Huzur dolu bir kalp ve vakarla kısa adımlar atarak türbeye girmelidir. Hatta diğer ziyaretçilere bir zorluk çıkarmamak için kabrin kenarında durmalı ve ziyaretin belli bir düzenle yapılmasına yardımcı olmalıdır.

8- Türbeye girerken Suphanallah, Allah-u Ekber, La ilahe illallah ve Elhamdülillah zikirleriyle Yüce Allah'ı tesbih ve takdis etmeli, Muhammed (s.a.a) ve Ehlibeyt'ine salât ve selam vermelidir.

9- Türbeye girmeden önce giriş izni talep edilmeli İmam'ın yüce makam ve azametine teveccüh ederek manevi bir hal ve hüzünlü bir kalple girilmelidir.

10- Kabri ziyaret ederken hacetler, masum imam vasıta kılınarak Allah'tan istemelidir. Özellikle Hz Mehdi'nin (a.f) zuhuru için bolca dua edilmeli. Kendisinin, ailesinin, dostlarının ve İslam âleminin huzuru ve refahı için dua edilmeli.

11- Ziyaretçi, dua kitaplarında masumlardan rivayet edilen ziyaretlerden birini, manasına dikkat ederek okumalı ve daha sonra "ziyaret namazı" kastyıla iki rekât namaz kılmalıdır. Allah'tan mağfiret dilenmeli, başkaları için dua etmek unutulmamalıdır.

12- Mümkün olduğu kadar Kur'an okunmalı, anne-baba ve insanın üzerinde hakkı olanlardan taraf ziyaret edilebilir.

13- Ziyaret sona erdikten sonra İmam'la (a.s) vedalaşmalı ve vedalaşırken Ehlibeyt İmamlarından rivayet edilen duaları okumalıdır.

yok denecek kadar az. Hasta tufanı olması gerekirken herkes gayet sağlıklı ve bu nasıl oluyor hala anlamadık ?

4. Çocuklar kadınlar ve yaşlılar ziyarete gidiyor. Güvenlik durumu iyi olmadığı ve bombalamalar olmasına rağmen neden kimse bunu aklına bile getirmiyor?

5. Normalde bir davete gelirken insanlar bir çıkar gözetir veya davet edilir. 1400 sene önce ölen birinin ziyaretine hem de davet edilmeden nasıl bu kadar insan geliyor? Cevabını Hz Zeynep(s.a) o zaman vermişti: Bizim adımızı ve hatıramızı asla silemeyeceksin. Yüce Allah bizleri Kuran ve Ehlibeytten Kerbela şehitlerinin yolundan ayırmasın dünyada ziyaretlerini ahirette şefaatlerini nasip eylesin.

(Yapılması tavsiye edilen bu ameller insanın imkânları dâhilindedir. Mümkün derecede yapılmaya çalışılmalıdır. Yapılmadığı takdirde ise her hangi bir sakıncası yoktur.)

ERBAİN ZİYARETİNİN FAZİLETİ

İmam Hüseyin'in (a.s) şahadetinin kırkinci günü olan Erba'in'de kutsal türbenin ziyaret edilmesinin önemi Ehlibeyt imamlarından nakledilen hadislerde anlatılmış ve ziyaretin birçok fazileti olduğu bildirilmiştir.

İmam Hasan Askeri'den (a.s) şöyle rivayet edilmiştir:

"Müminin beş nişanesi vardır, elli rekât (Farz ve nafil) namaz kılmak, Erba'in ziyareti, sağ eline yüzük takmak, toprak üzerine secde etmek ve Bismillahirrahmanirrahim'i sesli söylemek."

İmam Sadık (a.s) Hz. Hüseyin'i (a.s) yaya olarak ziyaret edenler hakkında şöyle buyuruyor:

"Kim Hz. Hüseyin'i (a.s) yaya olarak ziyarete gider ise, Allah attığı her bir adım karşılığı ona bir iyilik yazar ve ondanda bir günahı siler, makamını bir derece yükseltir.

Allah, iki meleği onun ağzından çıkan güzel sözleri yazmak için görevlendirir. Ziyaretten döndüklerinde ise melekler vedalaşarak şöyle derler; 'Ey Allah'ın dostu! Günahların bağışlandı. Sen Allah'ın, Peygamber'in (s.a.a) Ehlibeyt'in dostlarındansın. Sen ateşi gözlerinle görmeyeceksin ve ateşte seni görmeyecek. Ateşe yem olmayacaksın."

(Kamil-u Ziyaret S.134)

Irak türbeleri ve ziyaretçileri sorumluları bu sene ziyaretçi sayısını açıkladı.

Bu açıklamaya göre 2023 yılında 30 milyona yakın ziyaretçi Erba'in yürüyüşlerine katıldı.

Bu bağlamda yapılan resmi açıklamada Bağdat, Necef, Babil ve Hüseyiniye bölgelerinden Kerbela'ya 22 milyon kişi girdi.

Geçen 2022 yılında da 21 milyon 198 bin 640 kişi Erba'in Yürüyüşü vasıtası ile Kerbela'yı ziyaret etmişti.

Bu rakamların yeni teknolojiler, elektronik sistemler ve uzman heyetler tarafından belirlendiği belirtildi.

On Binler Halkalı'da Erbain Merasimi'ne Katıldı

CAFERİDER Başkanı Hasan Babur bir konuşma yaptı. konuşmasında şunları söyledi, "Çok değerli Ehl-i Beyt dostları bu yıl 2'ncisini düzenlediğimiz Hz. Hüseyin temalı kitap yarışmasının ödülleri dağıttık. Bu kitabın hazırlanmasında ve okuyuculara ulaşmasında emeği geçen bütün arkadaşlarımıza sonsuz teşekkür ediyorum. Arzum ve isteğim bu ki bu tür yarışmaların periyodik aralıklarla devam etmesidir. **CAFERİDER** olarak bu yıl ikincisi yaptık önümüzdeki süreçte farklı yarışmalarda düzenleyeceğiz" dedi.

On Binler Halkalı'da Erbain Merasimi'ne Katıldı

Caferi Âlimler Birliği (CABİR) ve CAFERİDER tarafından, Hz. Peygamberimizin torunu Hz. İmam Hüseyin (a.s) ve 71 yareninin, Kerbela çölünde şehit edilmişlerinin 40'ıncı günü olan Erbain Matem Merasimi Halkalı'daki Yahya Kemal Beyatlı Kültür Merkezi'nde düzenlendi.

3 Eylül Pazar günü öğlen namazının ardından Zeynebiye Camii Kültür Merkezi'nin önünde toplanan on binlerce Ehl-i Beyt dostları Zeynebiye Caddesi'nde zaman zaman okunan mersiyelerle, Lebbeyk Ya Hüseyin sineleriyle "Geleneksel Erbain Yürüyüşü" gerçekleştirdi.

Erbain törenine, Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz, İstanbul Valisi Davut Gül, Irak İstanbul Başkonsolosu Mustafa Nafi, Başakşehir Kaymakamı Uğur Turan, Alevi İslam İnanç Hizmetleri Başkanlığı Genel Sekreteri Serdar Gazi Karababa, Küçükçekmece Belediye Başkan Yardımcısı Faysal Güler, İran İslam Cumhuriyeti İstanbul Kültür Ateşesi Hasan Didaban, Zeynebiye Camiasının değerli kurumlarının başkanları ve yöneticileri, siyasi parti temsilcileri, Sivil toplum kuruluşlarının başkan ve yöneticileri ve on binlerce Ehl-i Beyt dostları katıldı.

Sunumunu Muhammed Çaça'nın yaptığı Erbain töreni, Bedir'den Kerbela'ya, Kerbela'dan Çanakkale'ye, Çanakkale'den 15 Temmuz ve Karabağ Şehitlerine kadar tüm şehitler için yapılan saygı duruşu, İstiklal marşı ve CABİR üyesi Hüseyin Çaça'nın Kur'an-ı Kerim tilavetiyle başladı.

Hüseyin Çaça
Kur'an-ı Kerim
tilaveti

Muhammed Çaça
Sunucu

"Erbain şehitlerle, şahitlerin buluştuğu günün adıdır"

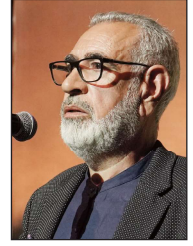
Tören Caferi Âlimler Birliği (CABİR) Başkanı Ali Salmanlı'nın selamlama konuşmasıyla devam etti. Salmanlı

konuşmasında, Aşura İslam'ı yaşatan gündür. Şam'da Hz. Zeyneb (s.a), zillet ve lanet zincirlerini Yezid ve Yezid zihniyetinin kollarına pranga olarak takmıştır. Hz. Zeyneb (s.a) Şam'da İmam Hüseyin'e (a.s) ait olan her şeyi geri alarak zaferle Kerbela'ya doğru yola koyulmuştur. Erbain Allah yolunda en güzel mücadele örneği olan şehitlerle, şahitlerin buluştuğu gündür. İşte Hz. Zeyneb (s.a) bugün bu zaferle kardeşi İmam Hüseyin'in (a.s) mübarek kabrine ulaşmıştır. Selam olsun o yolda yürüyenlere." dedi.

"İslam âleminin tamamının Kerbela vakasına sahip çıkması gerekmektedir."

Alevi İslam İnanç Hizmetleri Başkanlığı Genel Sekreteri Serdar Gazi Karababa, 1343. yıldır Kerbela acısı hep yüreğimizde yaşamaktadır. Bu acıyı unutmamız mümkün değildir. İslam âleminin tamamının Kerbela vakasına sahip çıkması gerekmektedir. Bizler Hüseyini duruşla var olmaya çalışıyoruz. İmam Hüseyin (a.s) Kerbela'ya kendi benliğinden ziyade dedesi ve babasının mesajını bize iletme için gitmiştir. Eğer bizler o mesajı anlayabiliyorsak ne mutlu bizlere." dedi.

“Bizler Kerbela’da da Muhammed Mustafa’nın (s.a.a) tarafındayız.”

Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz, Erbain gününün Hz. Zeyneb’e (s.a) adanması yerinde olur herhâlde. Hz. Zeyneb (s.a) Al-i Aba’nın yanında büyümüş ve adını dedesi Resulullah’tan almıştır. Hz. Zeyneb (s.a) Kerbela hadisesinin birincil tanığıdır. Hz. Zeyneb’in (s.a) adeta yaratılış sebebi buydu.

Bizler hak ve batılın mücadelesinin zinde tutulmasını ve bizim hangi tarafta olduğumuzu belli etmek adına bu törenleri gerçekleştiriyoruz. Bunu bir görev ve vefa borcu olarak adl ediyoruz. Bizler Bedir’de, Uhud’da ve Hayber’de haşimi tarafın yanındayız. Bizler Kerbela’da da Muhammed Mustafa’nın (s.a.a) tarafındayız. Bugün burada Hz. Zeyneb’in (s.a) tarafında olduğumuzu, Hinde’nin karşısında olduğumuzu göstermek için buradayız.”

“Çünkü Kerbela zulme zalime ve haksızlığa karşı mücadelemizin adıdır.”

İstanbul Valisi Davut Gül, “Hicri 61 yılının on muharrem

günü asırlardır ciğerlerimizi yakın büyük bir hüznün Kerbela hadisesinin yaşandığı gündür. Gönüllerimizi yüzüne boğan bu acı hadisenin üzerinden 1343 sene geçti, ama ne geçen yıllar nede akıp giden zaman bu acıyı unutturmadı hafifletmedi. Çünkü Kerbela, Allah ve Resulü’ne iman edip Ehl-i Beyt sevgisini gönüllere nakşeden hepimizin ortak acısıdır. Çünkü Kerbela zulme zalime ve haksızlığa karşı mücadelemizin adıdır. Dostlar tarihte yaşanan böylesi acı hadiseler bizlere nice ibretlik dersler veriyor. Hamdolsun bugün yeni acılara yol açmak isteyenlere karşı birlik ve beraberliğimizle en güzel cevabı veriyoruz. Kin ve nefreti arttıracak üsluba izin vermiyoruz. Allah ve peygamber sevgisi etrafında kenetleniyor Hazreti Peygambere onun aile fertlerine ve Ashabına duyduğumuz müşterek sevgili cem oluyoruz.” dedi.

Törende "Hz. Hüseyin'in (a.s) Günü" kitap Okuma yarışmasında dereceye giren yarışmacıların ödülleri İstanbul Valisi Davut Gül, Başakşehir Kaymakamı Uğur Turan ve CAFERİDER Başkanı Hasan Babur tarafından takdim edildi.

Ehl-i Beyt dostları Ünlü Ehl-i Beyt Meddahı Mesud Gufrani'nin okuduğu mersiyelelere ağlayıp, sine vurarak eşlik etti. Tören, Erbain anısına Zeynebiye Gençlik Tiyatrosu'nun hazırladığı tiyatro gösterisiyle son buldu.

Yürüyor insanlar bir aşk uğruna, çıplak ayaklarıyla maşukuna doğru, göz yaşları ravan olmuş kan ağlar gönüllere Kerbela'yi muallaya varmak için yaşlı, genç, çocuk, kadın ve erkek demeden bir cazibedir çekiyor insanları hakikat merkezine doğru. Karadan, havadan ve deryadan akıyor insanlar sel gibi Kerbelaya doğru. Coğrafyalara, mekanlara sığmayan bir aşk ateşi var sinesinde, yandıkça yakıyor Huseyne aşık olan gönülleri. Bu nasıl bir aşktır bu nasıl bir muhabbettir nüfuz etmiş çocuk, yaşlı, kadın, erkek ve her sınıfın ve her milletin kalbine, bu bir ilahi tecellidir tecelli etmiş mümin gönüllere.

İmam Hasan'ın (a.s) Şehadeti

Hz. Peygamber Efendimiz başka bir hadiste İmam Hasan ve İmam Hüseyin (a.s) hakkında şöyle buyurmaktadır : “Hasan ve Hüseyin cennet gençlerinin efendisidir.”, “Bu iki oğlum, benim dünyadaki iki güzel kokulu gülümdürler.” “Hasan ve Hüseyin (yahut bu iki evladım) İmamdırlar, ister kıyam etsinler ve isterse sulh etsinler.”, “Eğer akıl bir adamda mücessem olmuş olsaydı, gerçekten Hasan olurdu.”

İmam Hasan (as.), hicretten elli yıl sonra sefer ayında, kendisine verilen kuvvetli zehir karşısında ciğerleri parçalanmış ve şehit düşmüştür. İmameti on yıl süren İmam Hasan (as.), kardeşi ve vasisi İmam Hüseyin (as.) tarafından gusül verilip, kefenlenmiş ve vasiyeti üzere baba anesi Fatma binte Esed'in yanına defnedilmiştir.

İmam Hasan (a.s)'in Hayatı

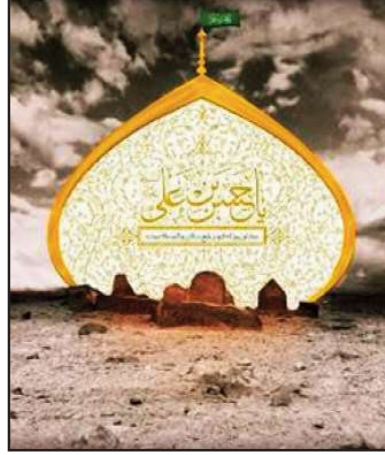
Hz. İmam Hasan Mücteba (ve kardeşi İmam Hüseyin), Hz. Emir-ül Mü'minin'in oğlu olup, Peygamberin kızı Hz. Fatıma'dan (a.s) dünyaya geldiler. Peygamber defalarca “Hasan ve Hüseyin benim oğullarımdır.” buyurmuştur. Bu buyruğa göre, Ali (a.s) diğer çocuklarına “Siz benim oğullarımsınız. Hasan ve Hüseyin de Peygamberin oğullarıdır.” demiştir.^[1]

Hz. İmam Hasan (a.s) hicretin üçüncü yılında Medine'de dünyaya geldi.^[2] Yedi yıl kadar değerli büyük babası Peygamberin yanında onun muhabbetli kucağında geçirdi. Önce Peygamberi ve ondan üç ay ya da altı ay sonra vefat eden annesini kaybedince, babasının terbiyesi altında büyüdü.

Babası Hz. Ali (a.s) şehit olunca, onun vasiyeti ve Allah'ın emriyle imamet makamına ulaşip zahiri hilafeti de üstlendi, altı ay kadar Müslümanların işlerini idare etti. Bu müddette Ali (a.s) ve evladına aşırı düşmanlık güden ve yıllarca hilafet için savaşan Muaviye, (ilk olarak Osman'ın kanı için daha sonra apaçık bir şekilde halife olmak için savaştı) İmam Hasan'ın hilafet merkezine karşı ordu düzenleyip savaş açtı. Aynı zamanda İmam Hasan'ın (a.s) ordu komutanlarını yüklü paralarla satın alıp, O Hazretin aleyhine kıskırttı.^[3]

Bilahare İmam Hasan (a.s) barışı mecburen kabul edip zahiri halifeti bazı şartlar altında (Muaviye hilafeti kendisinden sonra kimseye bırakmak hakkı olmayıp, hilafetin tekrar İmamın kendisine verilme ve Şialara taarruz edilmeme şartıyla) Muaviye'ye bıraktı.^[4]

Böylece Muaviye hilafeti ele geçirdi. Daha

sonra Irak'a gelip umumi bir konuşmasında barış şartlarını çiğnedi.^[5] Bütün yollara başvurarak Ehlibeyt'i ve Şiileri çok zor durumlara maruz bıraktı.

İmam Hasan (a.s) on yıl süren imamet müddetini çeşitli baskılar altında geçirdi. Hatta evinde bile can güvenliği yoktu ve bilahare hicretin ellinci yılında Muaviye'nin hilelerine uyan

karısı vesilesiyle zehirlenerek şehit edildi.^[6]

İmam Hasan insani değerlerde babasının hatırası ve cediti Peygamberin aynasıydı. Peygamber hayattayken Hasan ve kardeşi Hüseyin, devamlı Peygamberin yanındaydılar ve bazen de Peygamber onları omuzlarına çıkarırdı.

Şia ve Sünni, Peygamber'den (s.a.a) İmam Hasan ve Hüseyin (a.s) hakkında şöyle rivayet ederler: “Bu ikisi benim oğullarımdırlar ister otursunlar, ister kıyam etsinler.” (Zahiri hilafeti üstlenip üstlenmemekle ilgili kinayeli bir açıklamadır.)^[7] Hz. Peygamber ve Hz. Ali'den o hazretin imameti hakkında bir çok rivayet nakledilmiştir.

Dipnotlar:

[1]- Menakıb-ı İbn-i Şehraşub, c.4, s.21 ve 25. Zehair-ul Ukba, s.67 ve 121.

[2]- Menakıb-ı İbn-i Şehraşub, c.4, s.21 ve 25. Muhammed İbn-i Cerir-i Taberi'nin “Delail-ül İmame” kitabı, Necef baskısı, yıl 1369 H. s.60. Fusul-ul Mühimme, s.133. Tezkiret-ul Havass, s.193. Tarih-i Yakubi, Necef baskısı, yıl 1314 H. c.2, s.20. Usul-u Kafi, c.1, s.461.

[3]- İrşad-i Müfid, s.172. Menakıb-ı İbn-i Şehraşub. c.4, s.33. Fusul-ul Mühimme, s.144.

[4]- İrşad-ı Müfid, s.172. Menakıb-ı İbn-i Şehraşub, c.4, s.33. Abdullah b. Müslim b. Kuteybe'nin “El-İmamet-ü ves-Siyase” kitabı; c.1, s.163. Fusul-ul Mühimme, s.145. Tezkiret-ül Havas, s.197.

[5]- İrşad-i Müfid, s.173. Menakıb-ı Şehraşub, c.4, s.35. El-İmamet-ü ves-Siyase, c.1, s.164.

[6]- İrşad-i Müfid, s.174. Menakıb-ı İbn-i Şehraşub, c.4 s.42. Fusul-ul Muhimme, s.146. Tezkiret-ul Havas s.211.

[7]- İrşad-ı Müfid, s.181. İsbat-ül Hüdat, c.5, s.129 ve 134.

İmam Rıza'nın (a.s) Şehadeti

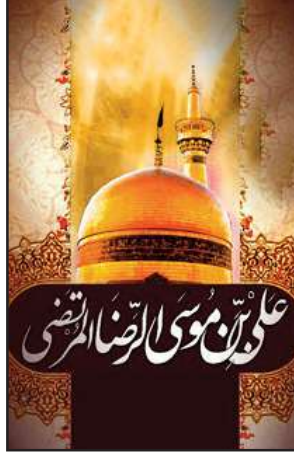
Memun İmam Rıza'yı (a.s) Merv'e getirdikten sonra muhtelif alimlerin katılımıyla birçok ilmî toplantılar düzenliyordu ve bu toplantılarda İmam ile diğerleri arasında birçok müzakereler oluyordu. Bu toplantılarda tartışılan, konuşulan konular genellikle fikhî ve itikadî konulardı. Merhum Tabersi bu müzakerelerin çoğunu kendi kitabında bir araya toplamıştır.^[1]

Memun bu gibi ilmi toplantılar düzenlemekle kendisini ilim sever biri olarak göstermek istiyordu. İşte bu açıdan onu diğer Abbasi halifelerinden ayırmak gerekir. Özellikle de onun akli eğilimi ve Mutezile ile beraberliği onu hadis ehli^[2] karşısında durmaya ve ilmi açıdan onları alt etmeye sevk ediyordu ancak mesele bununla bitmiyordu. Memun'un böyle toplantılar düzenlemekten başka amacı da vardı. Memun, İmam'ı tartışma ortamına çekmekle avam halkın Ehlibeyt İmamları hakkındaki "Onlar ledünni ilmüne sahiptirler" düşüncesini yok etmek istiyordu.

Merhum Şeyh Saduk bu hususta şöyle diyor: Memun her fırkanın büyük alimlerini İmam'ın karşısına çıkarmakla O Hazretin hüccet ve burhanını itibardan düşürmeğe çalışıyordu. Memun, İmam hakkındaki hasedinden İmam'ın ilmi ve içtimai makamını çekememezliğinden dolayı bu işe başvurmuştu. Ama kimse İmam'ın karşısına çıkmıyordu. İmam'ın karşısına çıkan herkes de O'nun üstünlüğünü itiraf ediyor ve O Hazretin istidlalleri karşısında teslim oluyordu.^[3]

Bir rivayette şöyle demiş: Memun bu işleri yapmakla İmam'ı kendisine çekmek istiyordu. Fakat İmam ashabına şöyle buyurdu: "O'nun yapmacık işlerine ve gösteriş icabı yaptıklarına aldanmayın, ben Memun'un eliyle şehid edileceğim."^[4]

İhtimalen bu toplantılar önceleri bu amaçla tertipleniyordu ancak Memun bu toplantıların kendisi için zarardan başka bir şey getirmediğini görünce İmam'ı kısıtlamaya başladı. Abdüsselam Hiravi'den şöyle nakledilmiştir: "İmam Rıza'nın (a.s.) kelami

konularda toplantılar tertiplendiği ve halkı kendi ilmiyle hayran ettiği Memun'a bildirilince Memun, Muhammed b. Amr-ı Tûsi'yi, halkı İmam'ın toplantılarından dağıtmakla görevlendirdi. Ondan sonra İmam, Memun hakkında beddua ederek buyurdu:

"Ey yeri ve gökleri var eden, ey sonsuz güce sahip olan Allah, ey değişim ve tebdil mahalli olmayan Allah, ey yüce Allah, namazı kendisine salat ve selamla

şerefliendirdiğin kimseye selam ve rahmet gönder, bana zulmü reva gören, beni küçük sayan ve Şialarımı kapımdan kovan kimseden benim intikamımı al."^[5]

İmam'ı şehid etmek için bu meselenin kendisi başlı başına bir delil şeklini aldı. Ahmed b. Ali Ensari diyor ki: Ebu Salt'a: "İmam Rıza'nın (a.s.) öldürülmesine Memun nasıl razı oldu?" diye sordum. Ebu Salt:... Memun veliahtlığı İmam Rıza'ya (a.s.) vermekle onun dünyada gözü olduğunu halka göstermek ve neticede halkın gözünden düşürmek istedi. Ancak İmam Rıza'nın (a.s.) yaptığı her iş O'nun Memun'dan üstün olduğunu ortaya koyunca Memun, İmam Rıza'nın (a.s.) ilmi kariyerini zedelemek ve halkın gözünden düşürmek için bütün İslam topraklarındaki mütekellimleri (kelam alimlerini) İmam'la tartışmak için davet etti. Ancak ne var ki İmam'la muhatap olan her Yahudi ve Nasrani alimi İmam'ın karşısında teslim oluyordu. Halk da diyordu ki, İmam Rıza (a.s.) hilafet makamına Memun'dan daha layıktır. Memun'un casusları da olayları ve konuşulan sözleri Memun'a rapor ediyorlardı. Böylece Memun, İmam Rıza'yı (a.s.) zehirleterek öldürmeye teşebbüs etti.^[6]

Dipnotlar:

[1]- İhticac, c: 2, s: 171-237. Uyûn'u Ahbar'ir Rıza, c: 1, s: 126-167. Bihar'ül Envar, c: 49, s: 189-216.

[2]- Hadis ehlinin toplantılarına da katılıyordu. Bihar'ül Envar, c: 49, s: 189.

[3]- Uyûn'u Ahbar'ir Rıza, s: 152.

[4]- Uyûn'ul Ahbar'ir Rıza, c: 2, s: 183. Bihar'ül Envar, c: 49, s: 189.

[5]- Uyûn'u Ahbar'ir Rıza, c: 2, s: 171.

[6]- Uyûn'ur Ahbar'ir Rıza, c: 2, s: 241.

Hz. İmam Rıza (a.s) HK 148 yılında Medine kentinde dünyaya geldi ve sefer ayının son gününde 203 yılında şehit edildi. Ve Sefer ayının son günü Hz. İmam Rıza'nın (a.s.) şehadet günüdür. Arap ayları 29 veya 30 ile bittiğinden dolayı Sefer ayının son günü bazen 29'u ve bazen 30'u olmaktadır. Hadisler Sefer ayının son günü olarak buyurduğundan dolayı 29 ve 30 Sefer (Sefer ayının sonunu) İmam Rıza'nın (a.s.) şehadet günü olarak matem tutulmaktadır.

Başakşehir İmam Rıza (a.s) Camii'nde Eza Meclisi

Ehl-i Beyt İmamlarının sekizincisi olan Hz. Ali er-Rıza (a.s) Zilka'de ayının onbirinde Hicri 148'de Medine'de dünyaya geldi. Babası, Kâzım lakabıyla meşhur olan Musa ibn-i Cafer, annesi ise Tüktem'dir (bazıları annesinin ismini Necme, Erva, Semane, Hayzaran, Şekra... olarak da kaydetmişlerdir.

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed'in (s.a.a) rihleti, İmam Hasan (a.s) ve İmam Rıza'nın (a.s) şehadetlerinin yıl dönümü nedeniyle İmam Rıza Camii'nde eza meclisi gerçekleşti.

16 Eylül Cumartesi günü akşam namazının ardından Başakşehir İmam Rıza Camii'nde gerçekleşen eza meclisine, CABİR Başkanı Ali Salmanlı, Zeynebiye Derneği Başkanı Ali Şahintekin, CABİR âlimleri, siyasi parti temsilcileri, çeşitli sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri ve Ehl-i Beyt dostları katıldı.

Sunumunu Muhammed Çaça'nın yaptığı eza meclisi İmam Hasan Camii İmamı Ş. Turgut Beyhan'ın Kur'an-ı Kerim tilavetiyle başladı. Kur'an-ı Kerim tilavetinin ardından eza meclisinde konuşan İmam Rıza Camii İmamı İbrahim Şeren, "Hepimiz bugün burada Allah Resulü'ne ve evlatlarına gözyaşı akıtarak peygamberimize olan vefa borcumuzu yerine getirmek için bir araya gelmiş bulunmaktayız. Allah dünya ve ahiretimizi saadetli ve bizleri de Resul-ü Ekrem'e layık olan ümmet içerisinde karar kılsın." dedi.

Şeren'in ardından eza meclisinde konuşan Zeynebiye Camii İmamı Ayetullah Seyyid Seccad Karakuş konuşmasında, "Peygamberimizin rihletini ümmetine sordüğümüzda hangi gün ve tarihte olduğunu birçoğu ne yazık ki bilmezler. Çünkü bu tarih

olarak anılmamakta ve yaşatılmamaktadır.

Değerli Ehl-i Beyt dostları şükür etmek çok önemli bir şeydir. Şükürümüz ne kadarsa çok olursa ihdasımız da o kadar fazla olur. Şeytan muhlislerle egemenlik kuramaz. Hz. Zeyneb (s.a) ben Kerbela'da güzellikten başka bir şey göremedim demiştir. Hz. Zeyneb bu sözünü bizlere ne kadar 'şakir' olduğunu göstermektedir. Peygamberimizin ölümünden sonra bir kısım insanlar cahiliye dönemine geri dönmüş, bir kısımda şakir olarak kalmıştır. Dillerinde Müslümanız deseler de amelde cahiliye döneminden hiç bir farkları yoktu. Bizler bu durumun aynısını Kerbela'da da görmekteyiz. Kerbela da cahiliye döneminin yapmadığını peygamber evladına yaptılar.

Peygamberimiz ümmetine ben sizin aranızda iki ağır emanet bırakıyorum, bunlardan birisi yüce Allah'ın kitabı Kur'an-ı Kerim, diğeri de Ehl-i Beytimdir demiştir. Peygamberimizin bütün çabaları ümmetinin saadeti içindi." dedi.

Ehl-i Beyt meddahlarından Uğur Tuncay ve Hüseyin Erdoğan'ın okuduğu mersiye ve sinezenleriyle eza meclisi son buldu.

Hız. Muhammed'i (s.a.a) Anma Programı

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed'in (s.a.a) rihleti, İmam Hasan (a.s) ve İmam Rıza'nın (a.s) şehadetlerinin yıl dönümü nedeniyle Güneşli Ehl-i Beyt Camii'nde anma programı gerçekleştirildi.

17 Eylül Pazar günü Güneşli Ehl-i Beyt Camii'nde gerçekleşen anma programına Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz, CABİR Başkanı Ali Salmanlı, Zeynebiye Derneği Başkanı Ali Şahintekin, CAFERİDER Başkanı Hasan Babur, CABİR âlimleri, siyasi parti temsilcileri, çeşitli sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri ve Ehl-i Beyt dostları katıldı.

Sunuculuğunu Güneşli Ehl-i Beyt Camii gençlerinden Muhammed Ali Ota'y'ın yaptığı anma programı Bedir'den Kerbela'ya, Kerbela'dan Çanakkale'ye, Çanakkale'den 15 Temmuz ve Karabağ Şehitlerine kadar tüm şehitler için yapılan saygı duruşu, İstiklal marşı ve Zeynebiye Camii İmamı Ş. Ehed Talan'ın Kur'an-ı Kerim tilavetiyle başladı.

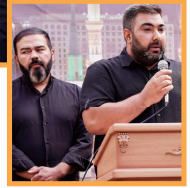
Kur'an-ı Kerim tilavetinin ardından anma programında konuşan Güneşli Ehl-i Beyt Camii İmamı Hüseyin Başaran, "Peygamberimiz ümmetine ben sizin aranızda iki ağır emanet bırakıyorum, bunlardan birisi yüce Allah'ın kitabı Kur'an-ı Kerim, diğeri de Ehl-i Beytimdir demiştir. Yeryüzü salih ameller edenler ve bu iki ağır emanete sahip çıkanlara kalacaktır. Hz. Zeyneb'in (s.a) yolu peygamberimizin yoludur. İmam Hüseyin'in (a.s) Kerbela'da yetmiş iki yareni vardı, ama günümüzde milyonlarca Ehl-i Beyt dostu Erbain'de İmam Hüseyin'in (a.s)

ziyaretine gitmektedir." dedi.

Başaran'ın ardından anma programında konuşan Türkiye Caferileri Lideri Selahattin Özgündüz konuşmasında, "Peygamberimiz insanlığı hikmet sahibi etmiştir. Allah-u Teâlâ yüce kitabı Kur'an-ı Kerim'de kaleme yemin etmiştir. Ümmeti Muhammed olarak kaleminden kaçırmamalıyız. Okuma ve yazma olmadan bilim, ilim ve teknoloji olamaz. Peygamberimiz Allah'ın izniyle bütün insanlığa doğru yolu göstermiştir. Âlem onun nurundan yaratılmıştır. İnsanlık uğruna hiç bir peygamber Resul-i Ekrem kadar zulüm ve eziyete maruz kalmamıştır. Peygamberimiz ne yazık ki, aramızdan küskün olarak gitmiştir.

Peki, ne yaparsak peygamberimiz bizden razı olacak? Ümmet-i Muhammed olarak eğer İslam düşmanlarına karşı tek yumruk olursak, peygamberimizin Kur'anın ışığındaki yaşam tarzını hayatımıza geçirirsek ve bizlere emanet olarak bıraktığı Kur'an-ı Kerim ve Ehl-i Beyte birlikte sarılırsak işte o zaman peygamberimizi razı etmiş olacağız." dedi.

Ehl-i Beyt Meddahlarından Ali Tuncay ve Tibet Aktaş'ın okuduğu mersiye ve sinezenlerle, Hüseyin Ali Başaran'ın da okuduğu şiirlerle ve CABİR Başkanı Ali Salmanlı'nın okuduğu dualarla anma programı son buldu.

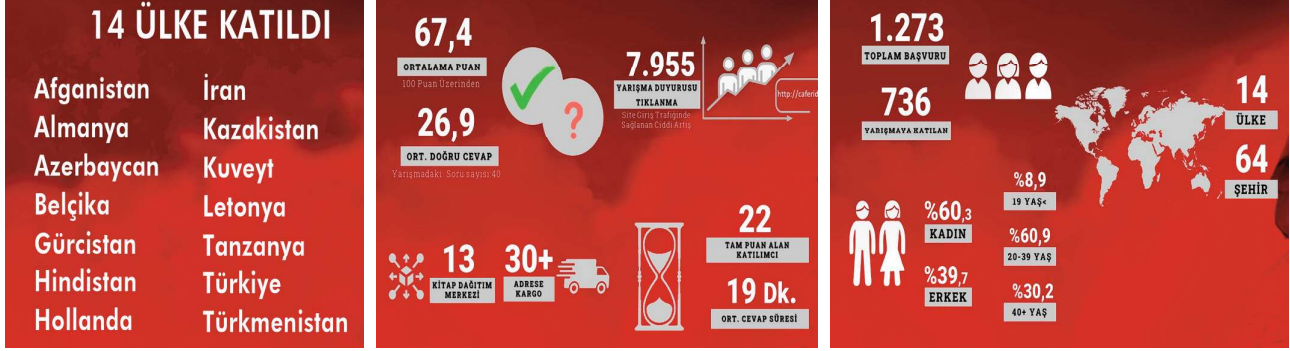

"Andolsun ki, Resulullah sizin için, Allaha ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allahı çokça zikredenler için güzel bir örnektir."
(ahzab 21)

"Resulüm deki eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah ta sizi sevsin ev günahlarınızı bağışlasın."
(ali-imran 31)
bıyuruyor

Hz . Hüseyin'in (a.s) Günü Online Bilgi Yarışması Ödülleri Sahiplerini Buldu

CAFERİDER tarafından düzenlenen "İmam Hüseyin'in (a.s) Günü kitap okuma" yarışmasında kazananlara ödülleri dağıtıldı.

CAFERİDER tarafından düzenlenen online bilgi yarışmasının ikincisi gerçekleştirildi. Online olarak ülkemizde ilk kez Aşura temalı Hz. Hüseyin (a.s) Günü bilgi yarışması rekor katılımı ile gerçekleşti. 3 kıta 14 ülke ve 64 farklı illerden katılım olduğu yarışmada 22 kişi tam puan aldı ve

derecelendirme ancak süre farkıyla yapılabilir. İlk onda 8 kadının yer aldığı bilgi yarışmasında da kadınların yoğun ilgisi dikkat çekti.

Törende "Hz. Hüseyin'in (a.s) Günü" kitap Okuma yarışmasında dereceye giren yarışmacıların ödülleri İstanbul Valisi Davut Gül, Başakşehir Kaymakamı Uğur Turan ve CAFERİDER Başkanı Hasan Babur, CABİR Başkanı Ali Salmanlı tarafından takdim edildi.

